

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	
	<hr/>	
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Komise	
	2006/894/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 17. prosince 2002 týkající se postupu podle článku 65 Smlouvy o ESUO určené společnostem: Alfa Acciai S.p.A., Feralpi Siderurgica S.p.A., Ferriere Nord S.p.A., IRO Industrie Riunite Odolesi S.p.A., Leali S.p.A., Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci, Lucchini S.p.A., Siderpotenza S.p.A., Riva Acciaio S.p.A., Valsabbia Investimenti S.p.A., Ferriera Valsabbia S.p.A. a sdružení podniků Federacciai, Federazione delle Imprese Siderurgiche Italiane. (Věc č. C.37.956 – Výztuže do betonu) (oznámeno pod číslem K(2002) 5807)	1
	2006/895/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 26. května 2004 vztahující se k řízení podle článku 81 Smlouvy o ES proti společnostem The Topps Company Inc, Topps Europe Limited, Topps International Limited, Topps UK Limited a Topps Italia SRL (Věc č. COMP/C-3/37.980 – Souris-Topps) (oznámeno pod číslem K(2004) 1910)	5
	2006/896/ES:	
	★ Souhrnná zpráva o rozhodnutí Komise ze dne 26. října 2004, kterým se spojení označuje za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP (Věc č.: COMP/M.3436 – Continental/Phoenix) (oznámeno pod číslem K(2004) 4219) ⁽¹⁾	7
	2006/897/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 19. ledna 2005 vztahující se k řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP vůči společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB, Eka Chemicals AB a Akzo Nobel AB společně a nerozdílně, Clariant AG a Clariant GmbH společně a nerozdílně, Elf Aquitaine SA a Arkema SA společně a nerozdílně a společnosti Hoechst AG (Věc č. C.37.773 – MCAA) (oznámeno pod číslem K(2004) 4876) ⁽¹⁾	12

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

2006/898/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 22. června 2005 o opatřeních, která Itálie stanovila pro profesionální sportovní kluby – (Decreto „salva calcio“) (oznámeno pod číslem K(2005) 1794) ⁽¹⁾	16
2006/899/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 13. července 2005, kterým se spojení označuje za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP (Věc č.: COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech) (oznámeno pod číslem K(2005) 2676) ⁽¹⁾	19
2006/900/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005 o státní podpoře, kterou Finsko uplatnilo jako investiční podporu ve prospěch společnosti Componenta Oyj (oznámeno pod číslem K(2005) 3871) ⁽¹⁾	36
2006/901/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2005 vztahující se k řízení podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES (Věc č. COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák Itálie) (oznámeno pod číslem K(2005) 4012)	45
2006/902/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2005, které se týká řízení podle článku 81 Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (dříve Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (dříve Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA a Repsol YPF SA. (Věc č. COMP/F/C.38.443 – Gumárenské chemikálie) (oznámeno pod číslem K(2005) 5592) ⁽¹⁾	50
2006/903/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 3. května 2006 ohledně postupu podle článku 81 Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvays SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA. (Věc č. COMP/F/C.38.620 – peroxid vodíku a perboritan) (oznámeno pod číslem K(2006) 1766) ⁽¹⁾	54
2006/904/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 7. června 2006 o státní podpoře č. C 8/2005 (ex N 451/2004), kterou chce Německo poskytnout ve prospěch společnosti Nordbrandenburger UmesterungsWerke (oznámeno pod číslem K(2006) 2088) ⁽¹⁾	60

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 17. prosince 2002

týkající se postupu podle článku 65 Smlouvy o ESUO určené společnostem: Alfa Acciai S.p.A., Feralpi Siderurgica S.p.A., Ferriere Nord S.p.A., IRO Industrie Riunite Odolesi S.p.A., Leali S.p.A., Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci, Lucchini S.p.A., Siderpotenza S.p.A., Riva Acciaio S.p.A., Valsabbia Investimenti S.p.A., Ferriera Valsabbia S.p.A. a sdružení podniků Federacciai, Federazione delle Imprese Siderurgiche Italiane.

(Věc č. C.37.956 – Výztuže do betonu)

(oznámeno pod číslem K(2002) 5807)

(Pouze italské znění je závazné)

(2006/894/ES)

Komise dne 17. prosince 2002 přijala rozhodnutí týkající se postupu podle článku 65 Smlouvy o ESUO. V souladu s ustanoveními článku 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy ⁽¹⁾, Komise tímto sdělením zveřejňuje hlavní obsah rozhodnutí a jména stran, kterých se rozhodnutí týká, včetně udělených pokut s přihlédnutím k oprávněnému zájmu podniků na nerozšiřování jejich obchodních tajemství. Jedna nevyhraněná verze úplného znění rozhodnutí je k dispozici v jazykovém znění, které je závazné, a v pracovních jazycích Komise na internetovém portálu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž s následující adresou: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

I. SOUHRN PORUŠENÍ PRAVIDEL

Obvinění z odpovědnosti

subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, a povaha porušení pravidel

- (1) Subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, jsou: Alfa Acciai S.p.A., Feralpi Siderurgica S.p.A., Ferriere Nord S.p.A., IRO Industrie Riunite Odolesi S.p.A., Leali S.p.A., Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci, Lucchini S.p.A., Siderpotenza S.p.A., Riva Acciaio S.p.A., Valsabbia Investimenti S.p.A., Ferriera Valsabbia S.p.A., jakož i sdružení podniků Federacciai, Federazione delle Imprese Siderurgiche Italiane.
- (2) Subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, se podílely na společném, komplexním a trvalém porušování čl. 65 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli (dále jen „Smlouva“), jehož cílem a účinkem bylo určení ceny a které rovněž vedlo k omezení nebo kontrole výroby nebo prodeji výztuží do betonu ve formě tyčí nebo svitků na italském trhu.

- (3) Subjekt Alfa Acciai S.p.A, kterému je rozhodnutí určeno, je odpovědný za jednání společnosti Alfa Acciai S.p.A. samotné, ale i za jednání společnosti Acciaieria Megara S.p.A. (od roku 1996) a společnosti Alfa Acciai S.R.L. (před rokem 1996) a společnosti Acciaierie di Sicilia S.p.A.
- (4) Subjekt Feralpi Siderurgica S.p.A., kterému je rozhodnutí určeno, je odpovědný za jednání současné společnosti Feralpi Siderurgica S.p.A., ale i za jednání společnosti Feralpi Siderurgica S.R.L. (od roku 1990) a předchozí společnosti Feralpi Siderurgica S.p.A.
- (5) Subjekty Leali S.p.A. a Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci, kterým je rozhodnutí určeno, jsou odpovědné za jednání společnosti Leali S.p.A. a společnosti Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci, ale i za jednání společnosti Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. (do listopadu 1998), po které nastoupily. Po tomto datu je společnost Leali S.p.A. sama odpovědná za uvedená jednání.

⁽¹⁾ Úř. věst. L1, 4.1.2003, s. 1.

- (6) Subjekty Lucchini S.p.A. a Siderpotenza S.p.A., kterým je rozhodnutí určeno, jsou odpovědné za jednání společnosti Lucchini S.p.A. a společnosti Siderpotenza S.p.A. a též za jednání společného podniku Siderpotenza S.p.A. (do roku 1991) a společnosti Lucchini Siderurgica S.p.A. (do konce roku 1997).
- (7) Subjekt Riva S.p.A., kterému je rozhodnutí určeno, je odpovědný za jednání společnosti Riva S.p.A., ale též za jednání společností Fire Finanziaria S.p.A., Riva Prodotti Siderurgici S.p.A., Acciaierie e Ferriere di Galtarossa S.p.A. a Acciaierie del Tanaro S.p.A..
- (8) Subjekty Valsabbia Investimenti S.p.A. a Ferriera Valsabbia S.p.A., kterým je rozhodnutí určeno, jsou odpovědné za jednání společnosti Valsabbia Investimenti S.p.A. a společnosti Ferriera Valsabbia S.p.A., ale též za jednání bývalé společnosti Ferriera Valsabbia S.p.A. (do roku 2000) a jí předcházející společnosti Ferriera Valsabbia S.p.A. (do roku 1990).
- (9) Ostatní subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, jsou stejné podniky a stejné sdružení podniků, jakož i stejné právnické osoby se stejnou firmou, které působily na trhu s výztužemi do betonu, na začátku porušování (od roku 1993, pokud se týká společnosti Ferriere Nord S.p.A.).

Doba trvání porušování

- (10) Podniky se podílely na porušování přinejmenším v obdobích, která jsou uvedena dále:

Alfa Acciai SpA, od 6. prosince 1989 do 4. července 2000;

Feralpi Siderurgica SpA, od 6. prosince 1989 do 27. června 2000;

Ferriere Nord, SpA, od 1. dubna 1993 do 4. července 2000;

IRO Industrie Riunite Odolesi SpA, od 6. prosince 1989 do 27. června 2000;

Leali SpA a Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA v likvidaci, od 6. prosince 1989 do 27. června 2000;

Lucchini SpA/Siderpotenza SpA, od 6. prosince 1989 do 27. června 2000;

Riva SpA, od 6. prosince 1989 do 27. června 2000;

Ferriera Valsabbia SpA a Valsabbia Investimenti SpA, od 6. prosince 1989 do 27. června 2000;

Federacciai, Federazione delle Imprese Siderurgiche Italiane, od 6. prosince 1989 do 24. července 1998.

Trh s výztužemi do betonu

- (11) Výztuže do betonu jsou za tepla válcovaným ocelovým výrobkem podélného tvaru, ve svitcích nebo v tyčích o 5 mm či více s hladkým, šupinovitým nebo žebrovým povrchem, pro vyztužení betonu. Výztuže do betonu se nejčastěji dodávají ve tvaru rovných tyčí (která se válcují za tepla na válcovací stolici na tyče). Tyče mohou být dlouhé 12 nebo 6, 14 a méně často i 18 metrů.
- (12) Výztuže do betonu ve svitcích mají formu svitku, který uživatel sám narovná a dělí na požadovanou délku. Cena výztuží do betonu ve svitcích, která je obvykle o něco vyšší než cena výztuží v tyčích, má tendenci se ceně tyčí vyrovnávat.
- (13) Všechny výše uvedené typy výztuží do betonu jsou vyráběny o kruhovém průřezu o různých průměrech podle nároků konstrukčního použití, od 5 mm do 40 mm v průměru. Výztuže do betonu ve svitcích nepřevyšují průměr 16 mm. Velikost průměru určuje navýšení ceny (tzv. „příplatku za průměr“), které se připočítává k základní ceně za výztuže do betonu.
- (14) Výztuže do betonu se používají především ve stavebnictví ke zpevnění konstrukcí.
- (15) Z patnácti členských států Evropské unie se největší množství výztuží do betonu vyprodukuje v Itálii. Obrat dosažený vyráběním výztuží do betonu podniky, kterým je rozhodnutí určeno, a jež zaujímaly na konci období tohoto porušování přibližně 80 % italského trhu, se pohyboval v letech 2000-2001 kolem 900 milionů eur.

Fungování kartelu

- (16) Federacciai a další podniky, které s ní spolupracovaly, se rozhodly a prováděly minimálně od konce roku 1989 jednotné určování výše „příplatku za průměr“ pro výztuže do betonu v Itálii. Počínaje dubnem roku 1992 tyto podniky za podpory Federacciai svá rozhodnutí a jednání rozšířily na určování výše základní ceny výztuží do betonu v Itálii. Od téhož okamžiku až do konce září 1995 se tato dohoda dále rozšířila na určování platebních podmínek.
- (17) Počínaje minimálně koncem roku 1994 Federacciai svou organizační činnost prováděla systematictěji, pokud se týká cen, ale i pokud se týká vyprodukovaných a prodaných množství výztuží do betonu.
- (18) Od roku 1995 se tito účastníci dohody začali domlouvat na snížení a kontrole výroby a prodeje za účelem snížení množství výztuží do betonu uváděných na trh. Některé výrobní podniky zavedly systém přesnější a systematictější vícestranné vzájemné kontroly vyrobených a prodaných množství každým jednotlivým podnikem.
- (19) Komise nedisponuje dostatečnými informacemi, aby prokázala existenci porušování pravidel hospodářské soutěže v období po 4. červenci 2000. Je třeba upřesnit, že ne všechny podniky se nutně účastnily na všech jednáních,

která byla popsány výše, a že některé podniky se jich účastnily po kratší období.

II. POKUTY

Základní částka

- (20) Porušení spočívá v jednotné, komplexní a trvalé dohodě, jejímž předmětem je určování cen a omezování nebo kontrola výroby a prodeje, tedy v jednáních, která jsou přirozeně velmi závažným porušením čl. 65 odst. 1 Smlouvy o ESUO. Tento kartel byl rozšířen na celé území Italské republiky. Bylo zjištěno, že tyto kartelové dohody byly zaváděny do praxe a že měly dopady na trh, i když nebylo vždy zcela dosaženo očekávaných efektů. Komise má za to, že subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, se dopustily velmi závažného porušení. Omezení dopadu dohody pouze na italský trh neumožňuje snížit stupeň závažnosti porušení z velmi závažného na závažné, neboť je třeba přihlídnout k objemu italské výroby.
- (21) Přesto, aniž by předjímal vysokou míru závažnosti tohoto porušení, Komise při stanovování základní částky pokuty přihlédla ke zvláštním charakteristikám tohoto případu, konkrétně ke skutečnosti, že se dohoda týká vnitrostátního trhu, který v době porušení podléhal zvláštní úpravě uvedené ve Smlouvě ESUO, a na kterém měly podniky, kterým je rozhodnutí určeno, pouze omezené podíly.
- (22) Podle čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO nemůže být sdružení podniků pokutováno nebo penalizováno. Ze znění čl. 65 odst. 1 však nevyplyvá, že zákaz uvedený v tomto ustanovení se nepoužije rovněž na sdružení, které zavádělo dohodu směřující k vyloučení, omezení nebo zkresení hospodářské soutěže. Federacciai je proto subjektem, kterému je rozhodnutí určeno, a to i přesto, že mu nebyla uložena žádná pokuta za výše uvedená jednání, která narušují hospodářskou soutěž.
- Rozdílný přístup*
- (23) Ve skupině velmi závažných porušení umožňuje stupnice udělitelných pokut přistupovat k podnikům rozdílným způsobem tak, aby bylo možné přihlídnout ke skutečným ekonomickým schopnostem pachatelů porušení vážně narušit hospodářskou soutěž, a aby bylo možné stanovit takovou výši pokuty, která by zaručila dostatečně odrazující účinek.
- (24) Komise má za to, že podíl na trhu, kterého dosáhly subjekty, kterým je rozhodnutí určeno, v celém posledním roce porušování (rok 1999), nepředstavuje jejich skutečnou přítomnost na dotčeném trhu v předmětném období. Mezi lety 1990 a 1999 se totiž podíly těchto podniků na trhu prakticky ztrojnásobily. Proto lze na základě průměrných

podílů na trhu z období let 1990 až 1999 určit tři skupiny podniků podle klesající stupnice přítomnosti na trhu. Do první skupiny patří Feralpi a Valsabbia, do druhé Lucchini/Siderpotenza, Alfa, Riva a Leali (s průměrným podílem na trhu odpovídajícím přibližně 70 % podílu podniků z první skupiny) a do třetí skupiny patří společnosti Iro a Ferriere Nord (s průměrným podílem na trhu odpovídajícím přibližně 35 % podílu na trhu podniků první skupiny).

- (25) U společností Riva a Lucchini/Siderpotenza je třeba základní částku pokuty vypočtené v závislosti na významu relevantního trhu navýšit, aby bylo možné přihlídnout k rozsahu a globálním zdrojům těchto podniků. Ve skutečnosti je obrat dosažený těmito podniky u produktů ESUO o mnoho vyšší (přibližně 3,5 miliardy eur společnosti Riva v roce 2001 a přibližně 1,2 miliardy eur společnosti Lucchini), než je obrat dosažený ostatními podniky podílejícími se na tomto jednání. Je třeba připomenout, jak vyplývá ze spisu, že v mnohých případech se vrcholný management těchto podniků přímo účastnil tohoto porušování. Proto, aby bylo dosaženo dostačujícího odrazujícího účinku, je třeba navýšit základní částku pokuty o 225 % v případě společnosti Lucchini/Siderpotenza, jejíž obrat výrobků ESUO je přibližně třikrát vyšší, než je obrat největší z ostatních podniků, a o 375 % v případě společnosti Riva, jejíž obrat výrobků ESUO je přibližně třikrát vyšší, než je obrat společnosti Lucchini/Siderpotenza. Tato znásobení zohledňují značnou nerovnost v rozsahu a v globálních zdrojích obou dvou těchto podniků oproti ostatním podnikům, kterým je rozhodnutí určeno.

Doba trvání

- (26) Porušování pravidel tedy trvalo více než deset let a šest měsíců u všech podniků, vyjma společnosti Ferriere Nord S. p.A., u níž doba trvání porušování byla delší než sedm let. Z tohoto důvodu se základní výše pokuty zvyšuje o 105 % u všech podniků, vyjma společnosti Ferriere Nord, u které se zvyšuje o 70 %.

Přítěžující okolnosti

- (27) V této věci Komise zaznamenala pouze jednu přítěžující okolnost v recidivě společnosti Ferriere Nord, které již bylo jednou sděleno rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 1989 týkající se její účasti na dohodě o určování cen a omezování prodeje elektricky svařovaných sítí⁽²⁾.
- (28) Komise má za to, že je nezbytné základní částku pokuty uložené společnosti Ferriere Nord navýšit o 50 %.

Polehčující okolnosti

- (29) Komise nezaznamenala žádnou polehčující okolnost.

⁽²⁾ Úř. věst. L 260, 6.9.1989, s. 1.

Použití sdělení o shovívavém přístupu z roku 1996

- (30) Žádný z podniků, kterým je rozhodnutí určeno, nelze zařadit mezi subjekty, kterým by se pokuta neudělila či se velmi výrazně nebo výrazně snížila výše pokuty podle ustanovení bodů B a C sdělení o shovívavém přístupu z roku 1996 ⁽³⁾, neboť nebyla splněna žádná podmínka, která je v něm obsažena. Zmíněné podniky vskutku tuto dohodu nepřiznaly ani předem ani poté, kdy Komise přistoupila k prošetřování, a neposkytly žádný určující nebo důkazní materiál pro účely prokázání existence dohody.
- (31) Pokud se týká bodu D sdělení z roku 1996, Komise uznala, že společnost Ferriere Nord poskytla užitečné údaje, které Komisi umožnily lépe pochopit fungování dohody. Komise má za to, že toto jednání je v souladu s bodem D, odstavcem 1 sdělení, které stanoví, že snížení částky pokuty je možné v případě, kdy před sdělením obvinění podnik poskytne Komisi informace, doklady nebo jiný důkazní materiál, který přispěje k potvrzení existence porušení.
- (32) Komise má za to, že je oprávněné poskytnout společnosti Ferriere Nord snížení částky pokuty, která jí byla uložena, o 20 %.

Rozhodnutí

1. Udělují se následující pokuty:

– Feralpi Siderurgica S.p.A.	10,25 milionů eur
– Valsabbia Investimenti S.p. A. a Ferriera Valsabbia S.p.A., nerozdílně	10,25 milionů eur
– Lucchini S.p.A. a Siderpotenza S.p.A., nerozdílně	16,14 milionů eur
– Alfa Acciai S.p.A.	7,175 milionů eur
– Riva Acciaio S.p.A.	26,9 milionů eur
– Leali S.p.A. a Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci, nerozdílně	6,093 milionů eur
– Leali SpA ⁽⁴⁾	1,082 milionů eur
– IRO Industrie Riunite Odolesi S.p.A.	3,58 milionů eur
– Ferriere Nord S.p.A.	3,57 milionů eur

2. Federacciai a podniky uvedené v seznamu jsou povinny okamžitě ukončit porušování pravidel, pokud tak již neučinily. Tyto subjekty se vyvarují opakování úkonů nebo jednání podobných zjištěnému porušování v tomto prošetřovaném případě a přijímání opatření, která by měla obdobný cíl nebo účinek.

⁽⁴⁾ Je třeba rozlišit jednání společnosti Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. do té doby, kdy byla uvedena do likvidace, a jednání společnosti Leali S.p.A., počínaje jejím založením: z prvního jednání je třeba obvinít nerozdílně společnost Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci a společnost Leali S.p.A., zatímco z druhé skupiny činů je třeba výlučně obvinít společnost Leali S.p.A. Z tohoto důvodu výše pokuty byla rozdělena na dvě období: první probíhající mezi začátkem porušování a 25. listopadem 1998, a druhé mezi tímto datem a koncem porušování. Výši pokuty týkající se prvního období je třeba udělit společnosti Leali S.p.A. a Acciaierie e Ferriere Leali Luigi S.p.A. v likvidaci nerozdílně, zatímco pokutu týkající se druhého období je třeba udělit společnosti Leali S.p.A. samostatně.

⁽³⁾ Úř. věst. C 45, 19.2.2002, s. 3.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 26. května 2004

vztahující se k řízení podle článku 81 Smlouvy o ES proti společnostem The Topps Company Inc, Topps Europe Limited, Topps International Limited, Topps UK Limited a Topps Italia SRL

(Věc č. COMP/C-3/37.980 – Souris-Topps)

(oznámeno pod číslem K(2004) 1910)

(pouze anglické znění je závazné)

(2006/895/ES)

Komise dne 26. května 2004 přijala rozhodnutí týkající se řízení podle článku 81 Smlouvy o ES. Podle ustanovení článku 30 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾ Komise tímto zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí, a to se zohledněním oprávněného zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Ta část plného textu rozhodnutí, jež není důvěrná, je k dispozici v jazyce závazného znění případu a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách GR pro hospodářskou soutěž na adrese http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

I. SOUHRNNÁ ZPRÁVA O PORUŠENÍ PŘEDPISŮ

Adresáti, podstata a trvání porušení předpisů

- (1) Toto rozhodnutí je určeno společnosti The Topps Company Inc (dále jen „Topps USA“), Topps Europe Ltd (dále jen „Topps Europe“), Topps UK Ltd (dále jen „Topps UK“), Topps International Ltd (dále jen „Topps International“) a Topps Italia SRL (dále jen „Topps Italia“) (společně nazývané „Topps“).
- (2) Adresáti porušili ustanovení čl. 81 odst. 1 Smlouvy tím, že se s několika svými zprostředkovateli ze Spojeného království, Itálie, Finska, Německa, Francie a Španělska v době od 4. února 2000 do 29. listopadu 2000 podíleli na řadě smluv a jednání ve vzájemné shodě s cílem zabránit dovozům stejného výrobku, totiž samolepek, karet a dalších sběratelských předmětů Pokémon.
- (3) Případ vychází ze stížnosti francouzské maloobchodní společnosti sběratelských předmětů La Souris Bleue, podle níž společnost Topps a její distributoři úspěšně bránili dovozům stejného výrobku, totiž samolepek a alb Pokémon ze Španělska do Francie.

Dotčený výrobek a jednání společnosti Topps

- (4) Toto rozhodnutí se týká sběratelských předmětů Pokémon. Sběratelské předměty jsou například tematické samolepky, sběratelské karty nebo smývatelné tetování obsahující určitý motiv (např. sportovci určitého týmu nebo postavy z kreslených seriálů), populární u mladších dětí. Pokémon je název celé řady postav určených pro videohry konzole „Game Boy“ společnosti Nintendo. Na základě licence je však používá i společnost Topps pro vyobrazení na sběratelských předmětech. V roce 2000 byla po takových sběratelských předmětech Pokémon značná poptávka.
- (5) Relevantní trh není třeba definovat, protože tento případ se týká omezování hospodářské soutěže u určitého výrobku.

- (6) V rozhodnutí je konstatována existence dohod a jednání ve vzájemné shodě mezi společností Topps a jejími sedmi evropskými zprostředkovateli s hlavním cílem zabránit dovozům stejného výrobku, totiž sběratelských předmětů Pokémon, mezi členskými státy. Společnost Topps a její zprostředkovatelé o to usilovali pomocí následujících nástrojů a mechanismů:

- společnost Topps aktivně shromažďovala informace, čímž se od svých zprostředkovatelů dozvídala o případech dovozů stejného výrobku;
- společnost Topps sledovala konečné místo určení výrobků Pokémon;
- když se společnost Topps od svých zprostředkovatelů dozvěděla o případech dovozů stejného výrobku, žádala uvedené zprostředkovatele, aby jí pomohli vysledovat dovozy stejného výrobku zpět k původci;
- společnost Topps do toho zahrнула i své zprostředkovatele tím, že od nich požadovala ujištění, že zásoby nebudou reexportovány do ostatních členských států, a toto ujištění obdržela;
- v některých případech, kdy společnost Topps měla za to, že zprostředkovatelé nespolupracují, hrozila jim přerušením dodávek.

- (7) Společnost Topps přiznává, že „se účastnila aktivit, jejichž cílem bylo bránit přeshraničnímu obchodu v rámci EU“ a že „absolutní zákaz vývozu a rozsáhlá ochrana území tak, jak je uvedeno výše jsou obtížně slučitelné s článkem 81“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 411/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 1).

- (8) Dohody a jednání ve vzájemné shodě mezi společností Topps a jejími distributory představují omezení týkající se

výrobku. Mají za cíl zabránit zprostředkovatelům v aktivním i pasivním vývozu výrobků Pokémon mimo jejich příslušné, smluvně vymezené, území. Skutečný dopad na hospodářskou soutěž není nutno posuzovat, protože cílem dohod a jednání ve vzájemné shodě je v tomto případě vyloučení hospodářské soutěže. I přesto důkazy ve spisech Komise prokazují, že došlo ke skutečnému zabránění dovozům stejného výrobku.

- (9) Nařízení o blokových výjimkách č. 1983/83 (použitelné do 31. května 2000) a č. 2790/1999 zde nelze použít, protože cílem omezení byla absolutní ochrana území, což se týkalo jak aktivního tak i pasivního prodeje. Dohody nemohou požívat ani výhod individuální výjimky podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy, protože nepřispívaly ke zlepšení distribuce příslušných výrobků a poškozovaly spotřebitele.
- (10) Toto rozhodnutí je určeno všem evropským pobočkám společnosti Topps, které se účastnily protisoutěžních dohod a jednání ve vzájemné shodě a v konečném důsledku i mateřské společnosti z USA, kdy všichni jmenovaní jsou za porušení předpisů odpovědní společně a nerozdílně. Mateřská společnost z USA je odpovědná proto, že měla možnost rozhodujícím způsobem ovlivňovat jednání poboček, které jsou v jejím stoprocentním vlastnictví. Na základě judikatury Soudního dvora zastává Komise právní domněnku, že tato možnost vykonávat vliv byla skutečně využita. Společnosti Topps se tuto právní domněnku nepodařilo vyvrátit a naopak, tato právní domněnka byla potvrzena společným zapojením všech evropských poboček a dvojitým postavením jednoho ze zaměstnanců společnosti Topps, totiž ve funkci výkonného ředitele irské pobočky a ve funkci viceprezidenta pro mezinárodní záležitosti mateřské společnosti z USA. Toto rozhodnutí není určeno zprostředkovatelům společnosti Topps, protože jejich odpovědnost na porušení předpisů byla méně významná.

II. POKUTA

Základní částka

- (11) Komise má při posuzování závažnosti za to, že porušení předpisů s cílem vyloučit dovozy stejného výrobku mezi

členskými státy je svou podstatou velmi vážným porušením čl. 81 odst. 1 Smlouvy. Cílem takového porušení je umělé rozdělení jednotného trhu, což ohrožuje základní zásady Smlouvy. Při posuzování skutečného rozsahu porušení předpisů zohledňuje Komise skutečnost, že nemá důkazy prokazující, že omezení dovozů stejného výrobku byla uplatňována soustavně na všechny zprostředkovatele nebo výrobky. Některé dohody a jednání ve vzájemné shodě nebyly zřejmě plně uplatňovány a hodnotu dotčeného zboží ovlivnily možná pouze omezeně. Komise nemá důkazy o podstatném vlivu omezení na trh. Z pohledu rozsahu příslušného trhu se zjištěné dohody a jednání ve vzájemné shodě týkaly trhu sedmi států, ale omezující vliv byl především patrný jen ve třech dovážejících členských státech.

- (12) Proto se porušení předpisů společností Topps považuje za závažné. Vzhledem k tomu se za odpovídající základní částku v rozhodnutí pro výpočet pokuty považuje 2 650 000 EUR. Protože porušení předpisů netrvalo dlouho (od 4. února 2000 do 29. listopadu 2000), základní částka pokuty se nenavysuje.

Přitěžující a polehčující okolnosti

- (13) Komise v tomto případě nebere v úvahu žádné přitěžující okolnosti.
- (14) U polehčujících okolností Komise zohledňuje skutečnost, že společnost Topps ukončila porušování předpisů po prvním zákroku Komise. Proto se základní částka pokuty snižuje o 20 % (530 000 EUR). Komise bere v úvahu i to, že společnost Topps během řízení účinně spolupracovala. Společnost Topps šla nad rámec svých právních povinností nutných ke splnění požadavků článku 11 nařízení č. 17, nepopírala skutečnosti, z nichž porušení předpisů vychází a významně napomáhala při zjišťování porušení předpisů. Proto se základní částka pokuty snižuje o dalších 20 % (530 000 EUR).

Konečná výše uložené pokuty

- (15) Proto se společnosti Topps ukládá pokuta v konečné výši 1 590 000 EUR.

SOUHRNNÁ ZPRÁVA O ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 26. října 2004,

kterým se spojení označuje za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP

(Věc č.: COMP/M.3436 – Continental/Phoenix)

(oznámeno pod číslem K(2004) 4219)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/896/ES)

Dne 26. října 2004 přijala Komise rozhodnutí ohledně spojení podniků podle nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků ⁽¹⁾ (nařízení o spojování) a zejména podle čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení. Neutajované znění celého rozhodnutí je k dispozici v závazném jazykovém znění případu a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

I. TRANSAKCE

- (1) Dne 12. května 2004 obdržela Komise oznámení o navrhovaném spojení, v rámci kterého získá podnik Continental AG ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování kontrolu nad celým podnikem Phoenix AG na základě veřejné nabídky na koupi akcií zveřejněné dne 26. dubna 2004.

1. Strany

- (2) Podnik Continental AG („Continental“) je předním výrobcem pneumatik, brzd, systémů pérování a dalších technických pryžových výrobků, zejména pro využití v automobilovém průmyslu.
- (3) Podnik Phoenix AG („Phoenix“) je rovněž specializována na výrobu technických pryžových výrobků (např. systémů pérování, antivibračních systémů, hadic a pásových dopravníků), ale nepůsobí v oblasti výroby pneumatik. Obě společnosti mají sídlo v Německu.

2. Popis případu

- (4) Společnost Continental si přeje získat výhradní kontrolu nad celou společností Phoenix ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování. Transakce byla Komisi oznámena dne 12. května 2004; dne 28. června společnost Continental získala na základě veřejné nabídky na koupi akcií 75,51 % akcií společnosti Phoenix.

II. RELEVANTNÍ TRHY

- (5) Spojení povede k horizontálnímu překrývání na mnoha výrobních trzích v oblasti technických pryžových výrobků.

Komise identifikovala potenciální problémy v oblasti hospodářské soutěže na čtyřech trzích:

- se vzduchovými pružinami pro užitková vozidla;
- se vzduchovými pružinami pro osobní automobily;
- se vzduchovými pružinami pro kolejová vozidla;
- s těžkými pásovými dopravníky z ocelových lan.

1. Vzduchové pružiny pro užitková vozidla (výrobci původního zařízení a dodavatelé původního zařízení – OEM/OES)

- (6) Obě strany se zabývají výrobou vzduchových pružin pro užitková vozidla ⁽²⁾. Vzduchové pružiny jsou obvykle složeny z manžety a z ocelových plátů. Používají se pro užitková vozidla, aby snížily vibrace mezi nápravou a podvozkem a aby se podvozek přizpůsoboval různým nákladům ⁽³⁾. I když společnost Continental navrhuje vymezit trh zahrnující všechny typy systémů pérování pro užitková vozidla (spirálové ocelové pružiny, složené listové pružiny a vzduchové pružiny), šetření na trhu potvrdilo postoj Komise, že vzduchové pružiny tvoří trh s odlišným výrobkem. Šetření také potvrdilo rozlišení mezi vzduchovými pružinami prodávanými výrobci vozidel (OES/OEM) a vzduchovými pružinami prodávanými samostatným prodejci náhradních dílů (IAM). Šetření neposkytlo podrobnější rozčlenění na menší trhy (např. se vzduchovými pružinami pro nákladní vozidla/autobusy na jedné straně a pro přípojná vozidla/nápravy na straně druhé), ale to by v žádném případě nezměnilo posouzení z hlediska hospodářské soutěže.

⁽²⁾ Společnost Phoenix prodává své vzduchové pružiny pro nákladní vozidla a autobusy určené výrobcům a dodavatelům původního zařízení v rámci společného podniku (společnosti „Vibracoustic“) s německým výrobcem součástek, společností Freudenberg (viz případ č. M.1778 – Freudenberg/Phoenix/IV). Společnost Vibracoustic nicméně nemá vlastní výrobu vzduchových pružin pro užitková vozidla, ale prodává pružiny vyráběné společností Phoenix.

⁽³⁾ Výše podvozku může být regulována tím, že se mění tlak vzduchu ve vzduchové pružině.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 1; naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1310/97: Úř. věst. L 180, 9.7.1997, s. 1.

- (7) Pokud jde o zeměpisný trh, společnost Continental tvrdí, že zeměpisný trh se vzduchovými pružinami pro užitková vozidla je celosvětový. Šetření na trhu však prokázalo, že tržní podmínky pro vzduchové pružiny pro užitková vozidla jsou v Evropě významně odlišná od jiných oblastí. Kvůli různým technickým požadavkům (např. u větších nákladních vozidel) a rozdílným zákaznickým preferencím (vzduchové pružiny používané v Evropě jsou technicky propracovanější) nemožno být pružiny užívané pro nákladní vozidla v USA užívané v Evropě a naopak. V důsledku toho neexistuje žádný významný vliv na hospodářskou soutěž, který by zvenčí ovlivňoval evropský trh. V současnosti do Evropy dováží vzduchové pružiny pouze jedna společnost (americký podnik Firestone). Tyto vzduchové pružiny jsou navrženy speciálně pro evropský trh. Obsahují kovové části, které jsou nakoupeny v Evropě, dodány do USA, zabudovány do vzduchových pružin a znova vyvezeny do Evropy. Cla a přepravní náklady představují další znevýhodňující náklady. Ačkoli tyto dovozy čítaly v roce 2003 zhruba 12 %, v blízké budoucnosti pravděpodobně významně klesnou, jelikož společnost Firestone staví v Polsku výrobní továrnu, která bude uvedena do provozu v roce 2005. Proto Komise zastává názor, že relevantní trh pro vzduchové pružiny pro OEM/OES je trh evropský.
- (8) Pokud jde o vzduchové pružiny prodávané samostatnými prodejci na trhu s náhradními díly (IAM), může být otázka příslušného zeměpisného trhu ponechána otevřena, jelikož šetření na trhu ukázalo, že žádné obavy ohledně hospodářské soutěže se nebudou týkat trhu IAM.

2. Vzduchové pružiny pro osobní automobily

- (9) Obě společnosti, Continental i Phoenix/Vibracoustic, vyrábějí také *vzduchové pružiny pro osobní automobily*. U osobních automobilů jsou vzduchové pružiny (manžeta/kovová část) součástí sofistikovanějšího pružinového systému sestávajícího ze vzduchové pružiny a dalších součástí (např. pneumatický systém, ovládací jednotky atd.). Aktivita společností Continental a Phoenix se překrývají pouze v oblasti vzduchových pružin. Vzduchové pružiny jsou v současnosti okrajovým výrobkem, používaným zejména u luxusních automobilů. Šetření na trhu potvrdilo, že vzduchové pružiny pro osobní automobily je třeba posuzovat odděleně od ostatních typů pružin (např. ocelových pružin). Nicméně se nezdá vhodné dále rozlišovat na trhu se vzduchovými pružinami pro automobily mezi různými segmenty zákazníků (např. „limuzíny“, „sportovní a užitkové vozy“ a „lehká nákladní vozidla“), protože výrobní proces a zákazníci jsou obdobní pro všechny tři segmenty.
- (10) Společnost Continental tvrdí, že trh je celosvětový. Nicméně šetření na trhu potvrdilo *evropské* vymezení zeměpisného trhu. V současnosti existuje v podstatě pouze jeden neevropský dodavatel – společnost Gates z USA – který provozuje činnost v Evropě. Dovozy činily pouze

okolo [5-10 (*)]%. Společnost Gates nedávno otevřela nové výrobní zařízení pro vzduchové pružiny v Cáchách/ v Německu s cílem obsluhovat evropský trh z Evropy. Většina zákazníků není v podstatě nakloněna nákupu dovezených vzduchových pružin. Zejména proto, že vzduchové pružiny jsou technologicky citlivé výrobky a jejich vývoj pro osobní automobily vyžaduje úzkou spolupráci mezi zákazníky. Navíc vývoj celého systému vzduchové pružiny zahrnuje také další dodavatele součástí, kteří obvykle sídlí v Evropě. V důsledku toho většina výrobců automobilů upřednostňuje odebírat zboží od dvou evropských výrobců (společností Phoenix/Vibracoustic nebo Conti).

3. Vzduchové pružiny pro kolejová vozidla

- (11) Obě strany také vyrábějí pružinové výrobky pro *kolejová vozidla*. Společnost Continental opět navrhuje vymezit jeden výrobní trh pro všechny druhy různých systémů pérování a antivibračních systémů používaných pro kolejová vozidla (např. ocelové pružiny, hydraulické systémy, vzduchové pružiny, díly z pryže a kovu). Nicméně šetření na trhu potvrdilo názor Komise, že sekundární pružinové systémy (pryžová manžeta a díly z pryže a kovu) tvoří rozdílný výrobní trh, který je od jiných primárních anebo sekundárních systémů odpružení oddělen. To hlavně proto, že většina zákazníků nakupuje vzduchové pružiny odděleně od ostatních systémů odpružení a výrobní know-how pro vzduchové pružiny je výrazně odlišné od know-how pro ostatní výrobky. Na rozdíl od oblasti s užitkovými vozidly, neexistuje pro výrobky odpružení pro kolejová vozidla žádný trh náhradních dílů.
- (12) Společnost Continental tvrdí, že trh je celosvětový. Šetření na trhu spíše prokázalo vymezení zeměpisného trhu jakožto *evropského*, protože většina evropských zákazníků obchoduje s evropskými výrobci. Vymezení zeměpisného trhu však může zůstat otevřené, jelikož ani na evropském trhu by transakce nevedla k dominantnímu postavení společností Continental a Phoenix na trhu.

4. Těžké pásové dopravníky z ocelových lan

- (13) Společnosti Phoenix a Continental se také specializují na výrobu pásových dopravníků. Pásové dopravníky, které jsou vyrobeny z pryže, textilu nebo PVC, jsou určeny pro přepravu zboží. Existují tři hlavní druhy pásových dopravníků: *lehké pásové dopravníky, těžké pásové dopravníky a zvláštní pásové dopravníky*. Těžké pásové dopravníky se využívají pro přepravu těžkého zboží jako je uhlí, ruda, štěrk a písek. Lze rozlišit dva hlavní druhy těžkých pásových dopravníků, pásové dopravníky z *ocelových lan* a *textilní pásové dopravníky*. Strany jsou obzvláště silné v oblasti pásových dopravníků z ocelových lan. Společnost Continental tvrdí, že oba druhy (textilní a dopravníky z ocelových lan) náleží ke stejnému trhu, k trhu s těžkými pásovémi dopravníky. Toto vymezení trhu však šetření na trhu nepotvrdilo.

(*) Z tohoto shrnutí byly vyňaty části původního rozhodnutí, aby bylo zajištěno, že důvěrné informace nebudou zveřejněny; tyto části jsou uvedeny v hranatých závorkách.

- (14) Z dodavatelského hlediska vyžadují textilní pásy a pásy z ocelových lan výrazně odlišný výrobní proces, protože dopravní pás má kostru z ocelových lan spojených pryží, zatímco textilní pásy mají kostru utkanou z různých vrstev technických vláken. Navíc konkurenti a zákazníci vysvětlili, že oba dva druhy mají své příslušné oblasti použití, protože mají výrazně odlišné charakteristiky: zatímco textilní pásy lze použít pro menší zařízení (krátké vzdálenosti, menší náklady), přeprava těžkých nákladů na delší vzdálenosti (např. povrchová těžba uhlí) nutně vyžaduje pásové dopravníky z ocelových lan. To proto, že textilní pásy jsou mnohem elastičtější než pásy z ocelových lan a proto mohou překonávat pouze relativně krátké vzdálenosti. I když společnost Continental správně tvrdí, že pro některá zařízení lze použít oba typy pásů, šetření na trhu ukázalo, že pouze 5-10 % zařízení z ocelových lan lze nahradit textilními pásy. Proto pásové dopravníky z ocelových lan zřejmě nenáleží ke stejnému trhu jako těžké textilní pásové dopravníky a měly by být posuzovány odděleně.
- (15) Podle společnosti Continental je relevantní zeměpisný trh pro těžké pásové dopravníky *celosvětový*. Nicméně výsledek šetření na trhu jasně hovoří pro vymezení trhu v evropském rozsahu. To je spojeno se skutečností, že pásové dopravníky z ocelových lan jsou v mnoha případech vyráběny přímo pro konkrétní zařízení. Důležitou roli navíc hrají dopravní a logistické problémy. V důsledku toho hrají neevropské výrobci na trhu s pásovými dopravníky z ocelových lan pouze malou roli. Proto Komise posoudila situaci hospodářské soutěže z hlediska evropského trhu.

III. POSOUZENÍ

1. Vzduchové pružiny pro užitková vozidla (OEM/OES)

- (16) Společnosti Continental a Phoenix by na tomto trhu měly společný podíl ve výši [55-65] %. Hlavními konkurenty jsou společnosti CF Gomma [10-15] %, Firestone [10-15] % a Goodyear [5-10] % .
- (17) Tak vysoký podíl na trhu by již sám o sobě naznačoval dominantní postavení společnosti Continental. Dominantní postavení je rovněž pravděpodobné s ohledem na strukturu trhu: společný podíl na trhu daného subjektu bude čtyřikrát vyšší než podíl nejbližšího konkurenta.
- (18) Samotná skutečnost, že zákazníci spojeného celku jsou minimálně do jisté míry velké automobilové společnosti, nevylučuje potenciální problémy ohledně hospodářské soutěže. Přesto, že někteří z větších výrobců nákladních automobilů nemají ohledně fúze vážné obavy, mnoho menších výrobců náprav/připojných vozidel se obává negativního vlivu transakce na ceny.
- (19) A existují další faktory, které tyto obavy ohledně hospodářské soutěže posilují. Za prvé, v případě zvýšení cen

spojeného celku by zákazníci nebyli schopni u významných objemů dodávek snadno přejít ke konkurenčním společnostem. A to nejen proto, že jakýkoli nový dodavatel by musel s většinou zákazníků podstoupit řízení o kvalifikaci. Všichni konkurenti jsou navíc omezeni výrobními kapacitami. Obě společnosti, CF Gomma i Goodyear, většinou využívají veškerou svou kapacitu. Nové výrobní zařízení společnosti Firestone v Polsku bude pravděpodobně využito pro stávající dodavatelské smlouvy.

- (20) A za druhé by tato transakce spojila dva vedoucí podniky na trhu OEM/OES. Současná pozice společnosti Phoenix na trhu ve skutečnosti neodráží její opravdový potenciál. Společnost Phoenix přenesla svůj OEM/OES obchod pro nákladní vozidla a autobusy na společný podnik se společností Freudenberg, na podnik Vibracoustic. Nicméně společný podnik zaměřil své marketingové úsilí na vzduchové pružiny pro osobní automobily a na trhu pro nákladní vozidla a autobusy dosáhl spíše menšinové pozice. Společnost Phoenix je smluvně vázána zdržet se účasti na žádostech o cenovou nabídku výrobců nákladních vozů a autobusů. Nicméně společnosti Phoenix se podařilo vyjednat pozastavení platnosti doložky o pokutě a mohla se tak nedávno účastnit dvou veřejných soutěží. V obou těchto soutěžích skončila druhá za společností Continental. Pokud se týče technických dovedností, zařadili zákazníci společnost Phoenix vedle společnosti Contitech a z cenového hlediska ještě výše.
- (21) Za třetí, na rozdíl od toho, co tvrdila společnost Continental, ukazují šetření na trhu, že je využíváno patentů, aby se zabránilo konkurentům, aby byli využiti jako druhý dodavatel v rámci stávající dodavatelské smlouvy. Jeden konkurent sdělil Komisi, že obzvláště společnost Continental mohutně využívá zmíněná práva duševního vlastnictví, aby vyloučila konkurenty ze soutěží.
- (22) Na základě uvedených důvodů má Komise za to, že navrhované převzetí podniku Phoenix podnikem Continental by na evropském trhu se vzduchovými pružinami pro užitková vozidla vedlo k dominantnímu postavení fúzovaného subjektu.

2. Vzduchové pružiny pro osobní automobily

- (23) Převzetí podniku Phoenix/Vibracoustic podnikem Continental by spojilo jediné dva evropské výrobce vzduchových pružin pro osobní automobily. Podíl spojeného subjektu na evropském trhu by byl v roce 2003 okolo [85-95] % . I když zákazníci modulů vzduchových pružin jsou velké automobilové společnosti a ty mají obvykle určitou odběratelskou sílu, kterou působí na své dodavatele, vyjádřili přesto někteří z hlavních zákazníků z transakce obavy. Šetření ve skutečnosti ukázalo, že mnoho výrobců automobilů má pouze jednoho dodavatele vzduchových pružin. Fúze by snížila schopnost výrobců automobilů

udržet mezi podniky Continental a Phoenix hospodářskou soutěž, protože by jim ponechala jediného dodavatele působícího v Evropě. Na druhé straně Komise získala určité důkazy, že na evropský trh by v blízké budoucnosti mohli vstoupit noví mimoevropští aktéři.

- (24) Otázka, zda by transakce vedla k dominantnímu postavení na trhu se vzduchovými pružinami pro osobní automobily, může zůstat otevřena, protože společnost Continental se nedávno zavázala, že se zbaví aktivit společnosti Phoenix na tomto trhu tím, že prodá její podíl ve společném podniku Vibracoustic společnosti Freudenberg. Tím, že společnost Freudenberg získá podíl společnosti Phoenix ve společnosti Vibracoustic, se vyřeší obavy ohledně hospodářské soutěže v oblasti vzduchových pružin pro osobní automobily, protože na trhu se vzduchovými pružinami pro osobní automobily působí společnost Phoenix pouze prostřednictvím společnosti Vibracoustic.

3. Vzduchové pružiny pro kolejová vozidla

- (25) Šetření na trhu odhalilo, že společný podíl společností Continental a Phoenix na trhu se sekundárními systémy vzduchových pružin by byl přibližně [55-65] %. Další konkurenti (např. společnosti Paulstra, Schwab, Trelleborg nebo Toyo) by drželi pouze minoritní podíl ve výši 5 % nebo menší.

- (26) I přes tento relativně vysoký podíl na trhu dospěla Komise k závěru, že na trhu se vzduchovými pružinami pro kolejová vozidla nelze očekávat dominantní postavení, a to ze dvou hlavních důvodů: za prvé, všichni konkurenti (včetně stran) musí nakupovat přes 70 % dílů systému vzduchových pružin od svých konkurentů, kterými jsou také výrobci gumových manžet nebo kovových částí. Společnost Continental byla opravdu schopna prokázat, že nedávno zvýšila své dodávky gumových manžet konkurentovi vyrábějícímu systém vzduchových pružin, což potvrzuje skutečnost, že v tomto průmyslovém odvětví jsou vzájemné dodávky běžnou praxí. Za druhé, na trhu existuje dostatek potenciálních konkurentů, kteří mohou stranám zabránit, aby nezávisle zvyšovaly ceny. Společnosti Toyo a Sumitomo z Japonska významně posílily prostřednictvím dceřiných společností svou přítomnost v Evropě. Díky nim se jim podařilo uzavřít nový obchod v Evropě a v blízké budoucnosti nejspíše dále zvýší svou pozici na trhu. Vzhledem k vysoké životnosti vlaků (až 30 let) budou mít zákazníci dostatek času, aby mohli schválit nové dodavatele.

- (27) Proto má Komise za to, že na trhu se vzduchovými pružinami pro kolejová vozidla nepovede navrhované převzetí k vytvoření dominantního postavení.

4. Těžké pásové dopravníky z ocelových lan

- (28) Fúze by spojila dva přední evropské dodavatele. Podrobné šetření na trhu vlastně vedlo k závěru, že společný podíl společností Continental a Phoenix na trhu by byl [>70] %. Zbývajícími konkurenty jsou společnosti Sempertans [5-15] %, Bridgestone [0-5] % a několik malých, většinou regionálních dodavatelů s tržními podíly nižšími než [0-5] %.
- (29) Transakce tak snižuje množství hlavních evropských konkurentů ze čtyř na tři s tím, že dva zbývající (společnosti Sempertans a Bridgestone) jsou v porovnání se vzniklým subjektem velmi malí. Šetření na trhu na jedné straně odhalilo, že hlavní zákazníci – velké energetické společnosti jako je společnost RWE – mají určité jistou odběratelskou sílu, kterou využijí k ochraně hospodářské soutěže na trhu. Nicméně připouští, že po fúzi budou mít pouze omezené množství, pokud vůbec nějaké, alternativních dodavatelů. Postavení vzniklého subjektu na trhu by bylo obzvláště silné v segmentu s pásy pro těžbu hnědého uhlí a s pásy širšími než 2,4 m. Zákazníci z oblasti těžby hnědého uhlí se podílejí na více než 50 % celkové poptávky po pásovéch dopravnících z ocelových lan. U některých širších pásů (>2,4 m) by vzniklý subjekt v Evropě těžil dokonce z v podstatě monopolního postavení.
- (30) Z výše uvedených důvodů povede navrhované převzetí společností Phoenix společností Continental pravděpodobně k dominantnímu postavení na trhu s těžkými pásovémi dopravníky z ocelových lan v Evropě.

5. Závěr

- (31) Rozhodnutí proto dochází k závěru, že oznámené spojení vzbuzuje vážné pochyby pokud se týče jeho slučitelnosti se společným trhem v případě trhů se *vzduchovými pružinami pro užitková vozidla (OES/OEM)* a s *těžkými pásovémi dopravníky z ocelových lan*.

IV. ZÁVAZKY PŘEDLOŽENÉ STRANAMI

- (32) S cílem vyřešit výše zmíněné obavy ohledně hospodářské soutěže, předložila oznamující strana dne 1. října závazky. Společnost Continental se zavazuje
- (1) prodat podíl společnosti Phoenix ve výši 50 % ve společnosti Vibracoustic společnému partnerskému podniku, společnosti Freudenberg⁽⁵⁾;
 - (2) prodat celou výrobu vzduchových pružin pro osobní vozidla (OES/OEM) společnosti Phoenix umístěnou v Nyireghyze v Maďarsku, společnosti Freudenberg;
 - (3) prodat výrobní linku pro těžké dopravníkové pásy z ocelových lan o šíři 3,2 m svému konkurentovi, společnosti Sempertans.

⁽⁵⁾ Je třeba poznamenat, že v případě převzetí společností Phoenix třetím podnikem, má společnost Freudenberg právo odkoupit 50procentní podíl společnosti Phoenix ve společnosti Vibracoustic. Při neexistenci závazku však nebylo jasné, zda by společnost Freudenberg toto právo na odkup akcií uplatnila anebo nikoliv.

*Posouzení předložených závazků**Vzduchové pružiny pro užitková vozidla*

- (33) Odprodej podílu společnosti Phoenix ve společnosti Vibracoustic umožní společnosti Freudenberg/Vibracoustic nabízet celý sortiment vzduchových pružin pro užitková vozidla, včetně pružin pro nápravy/přípojná vozidla a pružin pro trh s náhradními díly. Díky kontrole společnosti Vibracoustic může společnost Freudenberg u trhů se vzduchovými pružinami využít silný tým pro výzkum a vývoj a zkušený distribuční tým. Společnost Freudenberg/Vibracoustic získá převzetím výroby vzduchových pružin společnosti Phoenix v Maďarsku vlastní zařízení na výrobu vzduchových pružin, což jí umožní prodávat vzduchové pružiny nejen zákazníkům pro nákladní vozidla/autobusy, ale také výrobcům náprav/přípojných vozidel. Odprodej majetku také zahrnuje stávající dodavatelské smlouvy s odběrateli společnosti Phoenix.
- (34) Celkový odprodej aktivit společnosti Phoenix na trhu se vzduchovými pružinami pro užitková vozidla (OES/OEM) eliminuje překrývání na tomto trhu.

Těžké pásové dopravníky z ocelových lan

- (35) Závazek prodat celou výrobní linku na výrobu pásů z ocelových lan o šíři větší než 2,4 m společnosti Sempertrans je vhodným řešením problémů ohledně hospodářské soutěže na trhu se vzduchovými pružinami

pro pásové dopravníky z ocelových lan. Ve skutečnosti se hlavní obavy na tomto trhu týkají segmentu pásů pro zákazníky z oblasti těžby hnědého uhlí. Nabyvatel, společnost Semperit/Sempertrans, která již s některými pásy v tomto segmentu působí, získá prostřednictvím odprodeje přístup k výrobní technologii pro široké pásy, což je schopnost, jenž je na trhu s pásovými dopravníky z ocelových lan klíčovým faktorem pro úspěch. Test na trhu potvrdil účinnost závazku, jelikož všichni hlavní zákazníci naznačili Komisi, že na odprodej výrobní linky pohlíží jako na účinné opatření k zachování hospodářské soutěže na trhu s pásy z ocelových lan. Proto má Komise za to, že odprodej vyřeší na tomto trhu obavy ohledně hospodářské soutěže.

V. ZÁVĚR

- (36) Rozhodnutí proto dochází k závěru, že na základě závazků předložených stranami nepovede navrhované spojení k dominantnímu postavení stran na trzích se vzduchovými pružinami pro užitková vozidla (OEM/OES), pro osobní vozidla, pro kolejová vozidla a pro těžké pásové dopravníky z ocelových lan, které by významně narušilo účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatnou část. Fúze by proto měla být prohlášena za slučitelnou se společným trhem a dohodou o EHP, za podmínky úplného splnění závazků obsažených v příloze podle čl. 2 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 nařízení o spojování a článku 57 Dohody o EHP.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 19. ledna 2005

vztahující se k řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP vůči společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB, Eka Chemicals AB a Akzo Nobel AB společně a nerozdílně, Clariant AG a Clariant GmbH společně a nerozdílně, Elf Aquitaine SA a Arkema SA společně a nerozdílně a společnosti Hoechst AG

(Věc č. C.37.773 – MCAA)

(oznámeno pod číslem K(2004) 4876)

(Pouze anglické, francouzské a německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/897/ES)

Dne 19. ledna 2005 Komise přijala rozhodnutí týkající se řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP. Komise v souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí, a bere přitom v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodních zájmů. Úplné znění rozhodnutí bez důvěrných údajů je k dispozici v jazycích případu, v nichž je znění rozhodnutí závazné, a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese: <http://europa.eu.int/comm/competition>.

I. SOUHRNNÝ PŘEHLED PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ

Úvod

- (1) Rozhodnutí je určeno společnostmi Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB, Eka Chemicals AB a Akzo Nobel AB (dále jen „Akzo“) společně a nerozdílně, Clariant AG a Clariant GmbH (dále jen „Clariant“) společně a nerozdílně, Elf Aquitaine SA (dále jen „Elf Aquitaine“) a Arkema SA (dále jen „Arkema“, dříve pod názvem Atofina SA) společně a nerozdílně a společnosti Hoechst AG (dále jen „Hoechst“).
- (2) Toto shrnutí bude především odkazovat na společnost Atofina SA (či „Atofina“) a nikoli na společnost Arkema, i když toto rozhodnutí je určeno právě jí; Atofina je název, který měla v době, kdy probíhalo správní řízení.
- (3) Strany, jimž je rozhodnutí určeno, se podílely na jediném a trvajícím protiprávním jednání v rozporu s článkem 81 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva o ES“ nebo „Smlouva“) a ode dne 1. ledna 1994 v rozporu s čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“); protiprávní jednání se vztahovalo na celé území EHP.
- (4) Komise zahájila šetření v rámci EHP ohledně kyseliny monochloroctové poté, co v lednu 1999 obdržela od společnosti Clariant žádost o shovívavost. Šetření odhalilo, že kartelová dohoda existovala nejméně od 1. ledna 1984 do 7. května 1999.

Trh pro monochloroctovou kyselinu

- (5) Monochloroctová kyselina je reaktivní organická kyselina, která se používá jako meziprodukt při výrobě detergentů,

lepidel, pomocných textilních produktů a zahušťovadel využívaných v potravinářském, farmaceutickém a kosmetickém průmyslu.

- (6) S prostorem EHP se počítalo jakožto se zeměpisným trhem. Hodnota tohoto trhu byla odhadnuta na zhruba 121 milion EUR v roce 1998, což byl poslední rok, kdy k protiprávnímu jednání docházelo během celého průběhu roku. V době šetření pocítovaly dopady kartelové dohody téměř všechny regiony společného trhu a EHP.

Popis kartelu

- (7) Pokud jde o organizaci kartelu, lze první kontakty mezi hlavními výrobci kyseliny monochloroctové vystopovat na konci 70. a počátku 80. let; v té době kontakty probíhaly především na bilaterální úrovni a týkaly se výměny informací o zákaznících a cenách.
- (8) V období od počátku do poloviny 80. let se začala organizovat multilaterální zasedání a ujednání byla postupně konkrétnější s cílem zajistit si uchování příslušných podílů na trhu. Jednání v té době probíhala mezi společnostmi Hoechst, Akzo a Atochem SA (poté Atofina SA, dnes Arkema). Společnost Clariant se ke kartelu připojila až v roce 1997, poté co odkoupila obchodní činnosti společnosti Hoechst týkající se kyseliny monochloroctové.

- (9) V té době se strany účastníci se kartelu setkávaly dvakrát až čtyřikrát ročně na multilaterální úrovni při zasedáních pořádaných střídavě v zemích, kde sídlí dotčené podniky. Účastníci zachovávali i bilaterální kontakty a setkávali se při zvláštních zasedáních a při společenských příležitostech.

(1) Úř. věst. L 4.1.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 411/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 1).

- (10) Kartel se více formalizoval v roce 1993 a za cíl si stanovil průhlednější statistiky, zamezení podvodům, větší kontrolu nad prodeji a uplatnění systému náhrad. Byl rovněž spuštěn mechanismus výměny údajů mezi účastníky o prodeji a cenách za čtvrtletí.
- (11) Kromě toho byl za účelem zdůvodnění výměny údajů o trhu využit subjekt zabývající se statistickými údaji [...] (dále jen „[...]“). [...] poskytoval ucelené statistiky o trhu. Účastníci se se zástupci [...] setkávali dvakrát za rok, obvykle v [...], aby projednávali nejrůznější otázky týkající se odvětví.
- (12) Tato legitimní zasedání však byla pouze zástěrkou pro skutečný účel setkání, při nichž se projednával způsob provedení kartelových dohod. Tato nezákonná zasedání se obvykle konala večer před zasedáním [...]v jiné budově. V letech 1994-1999 bylo naplánováno 13 zasedání [...], ačkoli poslední zasedání bylo pravděpodobně zrušeno.
- (13) I když organizace kartelu se mohla během času měnit, hlavní charakteristiky zůstaly stejné, tzn. rozdělení objemů a zákazníků s cílem zachovat si podíly na trhu. Podíly na trhu byly rovněž chráněny prostřednictvím mechanismu náhrad mezi stranami v případě prodeje přesahujícího nebo nedosahujícího stanovených objemů. Došlo ke značné výměně informací o prodeji a cenách. Byly rovněž shromážděny důkazy ohledně dohod o zvýšených cenách.

II. POKUTY

Základní částka

Závažnost

- (14) Protiprávní jednání spočívalo v přidělení zákazníků a objemových kvót, zvyšování dohodnutých cen, zavádění mechanismů náhrad s cílem uplatňovat kvóty, výměně informací o objemech prodeje a o cenách, jakož i v účasti na pravidelných multilaterálních a bilaterálních zasedáních a v jiných kontaktech, jejichž prostřednictvím mělo být zajištěno žádoucí fungování kartelu. Takové jednání samo o sobě představuje vážné porušení článku 81 Smlouvy o ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP.
- (15) Výrobci, kteří v daném období pokrývali velkou většinu společného trhu a prostoru EHP, prováděli kartelové dohody po 1. lednu 1994. Proto jistě měly dopad na trh s monochloroctovou kyselinou v rámci společného trhu a v EHP.
- (16) Vzhledem k předmětnému chování měla Komise za to, že se strany, jimž je toto rozhodnutí určeno, dopustily velmi závažného porušení článku 81 Smlouvy o ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP.

Různé zacházení

- (17) Podniky byly rozděleny do různých kategorií podle jejich relativního významu na trhu s cílem zohlednit konkrétní váhu a tedy skutečný dopad každého podniku na trh.
- (18) Na základě srovnání relativního významu podniků na dotčeném trhu považovala Komise za vhodné použít celkový obrat EHP. Srovnání bylo učiněno na základě celkového obrátu EHP v posledním roce, kdy k protiprávnímu jednání docházelo během celého průběhu roku: 1998 v případě všech podniků kromě podniku Hoechst. V případě tohoto podniku, který opustil trh s kyselinou monochloroctovou v roce 1997, je referenčním rokem rok 1996.
- (19) Společnosti Akzo, Clariant a Atofina byly v roce 1998 nejvýznamnějšími výrobci kyseliny monochloroctové v rámci EHP s podílem na trhu 44 %, 34 % respektive 17 %. V roce 1996 měla společnost Hoechst podíl na trhu 26 %, než v polovině roku 1997 opustila trh s monochloroctovou kyselinou. Podniky proto byly rozděleny do tří kategorií. První kategorie: Akzo; druhá kategorie: Hoechst a Clariant; třetí kategorie: Atofina.

Dostatečný odrazující účinek

- (20) V kategorii velmi závažných porušení škála pokut, které lze uložit, umožňuje stanovit takovou výši, která zaručí dostatečný odrazující účinek, a zároveň se přihlédne k velikosti každého podniku. V tomto ohledu Komise poznamenala, že v roce 2003 byl obrat společnosti Atofina/Elf Aquitaine 84,5 miliard EUR a obrat společnosti Akzo 13 miliard EUR. V důsledku toho měla Komise za to, že pokutu uloženou společnosti Atofina/Elf Aquitaine je třeba vynásobit koeficientem 2,5 a pokutu uloženou společnosti Akzo koeficientem 1,5.

Doba trvání

- (21) Společnosti Akzo a Atofina se dopustily dlouhodobého protiprávního jednání. Na kartelové dohodě se podílely od ledna 1984 do května 1999, tzn. po patnáct let a čtyři měsíce, čímž je odůvodněno zvýšení základní výše pokuty o 150 % v případě obou podniků.
- (22) Společnost Hoechst rovněž dlouhodobě porušovala předpisy. Na protiprávních dohodách se podílela od ledna 1984 do konce června 1997, tedy po 13 let a 6 měsíců, čímž je odůvodněno zvýšení základní výše pokuty o 135 %.
- (23) Společnost Clariant se účastnila od července 1997, kdy převzala obchodní aktivity společnosti Hoechst v oblasti monochloroctové kyseliny, do května 1999. Podílela se na kartelové dohodě po dobu 1 roku a 10 měsíců, čímž se zdůvodňuje zvýšení základní výše pokuty o 15 %.

Přítěžující okolnosti*Recidíva*

- (24) V době, kdy docházelo k protiprávnímu jednání, se dvou stran, jimž je určeno toto rozhodnutí, týkalo dřívější rozhodnutí Komise ve věci kartelové dohody. Společnosti Hoechst byla určena rozhodnutí Komise ve věcech PVC II (94/599/ES; 27. července 1994) a Dyestuffs (69/243/EHS; 24. července 1969). Rozhodnutí PVC II bylo rovněž určeno společnosti Atofina. Na základě přítěžujících okolností byla zvýšena základní výše pokuty uložené společností Hoechst a Atofina o 50 %.

Polehčující okolnosti*Účinná spolupráce mimo rámec oznámení o shovívavosti z roku 1996*

- (25) Společnost Akzo dobrovolně sdělila informace, které Komisi umožnily dojít k závěru, že společnosti Eka Nobel AB, Eka Nobel Skoghall AB a Nobel Industrier AB (nyní pod názvy Eka Chemicals AB, Akzo Nobel Base Chemicals AB a Akzo Nobel AB) se samostatně podílely na kartelové dohodě od 15. června 1993 do 25. února 1994, kdy se staly součástí skupiny Akzo group. Na základě těchto informací mohla být společnosti uložena vyšší pokuta, než pokud by bývala nespolupracovala. Komise měla tedy za to, že je s ohledem na spravedlnost a zvláštní okolnosti případu třeba snížit na nulovou úroveň pokutu uloženou výše uvedeným společností za jejich samostatnou účast na kartelové dohodě.

Uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 1996

- (26) Tři ze stran (Akzo, Atofina and Clariant), jimž je toto rozhodnutí určeno, v různých fázích šetření protiprávního jednání spolupracovaly s Komisí, aby jim bylo přiznáno výhodné zacházení podle oznámení Komise o shovívavosti z roku 1996 ⁽²⁾.

- (27) Oznámení o shovívavosti se v rozhodnutí uplatňuje takto:

1. *Neuložení pokuty nebo velmi podstatné snížení její výše („Oddíl B“: snížení o 75 % až 100 %)*

- (28) Clariant byl prvním podnikem, který předložil rozhodující důkaz o existenci tajného kartelu ovlivňujícího odvětví monochloroctové kyseliny v EHP. Tyto informace byly poskytnuty v prohlášení a společnost Clariant předložila důkaz 6. prosince 1999. Na základě těchto informací mohla Komise provádět šetření v prostorech společností Akzo a Atofina. Společnost Clariant rovněž splnila ostatní podmínky oddílu B: ukončila účast v kartelu, plně spolupracovala během šetření a k vytvoření kartelu nedala podnět. Rozhodnutí zohlednilo všechny tyto prvky

při snížení pokuty o 100 %, jež by jinak byly uloženy společností Clariant AG a Clariant GmbH, pokud by s Komisí nespolupracovaly.

2. *Podstatné snížení pokuty („Oddíl C“: snížení o 50 % až 75 %)*

- (29) Společnost Akzo ani společnost Atofina nesplnily podmínky uvedené v oddílu C oznámení o shovívavosti.

3. *Významné snížení pokuty („Oddíl D“: snížení o 10 % až 50 %)*

- (30) Společnost Akzo i společnost Atofina s Komisí spolupracovaly.

- (31) Společnost Atofina úzce s Komisí spolupracovala a může jí být tedy značně snížena výše pokuty, jelikož byla druhým podnikem, který poskytl Komisi informace a důkazy, které významně přispěly k prokázání existence kartelu. Kromě toho společnost Atofina nepopírala skutečnosti, o něž se Komise opírala, když stanovovala, že se jedná o kartel. Informace a důkazy poskytnuté společností Atofina byly podrobné a Komise se o ně v tomto rozhodnutí do velké míry opírala. Společnost Atofina splnila podmínky uvedené v oddíle D a díky její spolupráci byla výše pokuty, která by jinak byla uložena, snížena o 40 %.

- (32) Společnosti Akzo může být významně snížena výše pokuty, jelikož byla třetím podnikem, který poskytl Komisi informace a důkazy, jež potvrzují, že se jednalo o kartel v odvětví monochloroctové kyseliny. Společnost Akzo nepopírala skutečnosti, o které se Komise opírala. Komise dospěla k názoru, že společnost Akzo splnila podmínky uvedené v oddílu D. Informace a důkazy poskytnuté společností Akzo byly podrobné a Komise se o ně mohla opírat; díky tomu byla výše pokuty, která by jinak byla uložena, snížena o 25 %.

Rozhodnutí

- (33) Uvedené společnosti porušily článek 81 Smlouvy přidělováním objemových kvót a zákazníků, odsouhlasením zvyšování dohodnutých cen, odsouhlasením mechanismu náhrad, výměnou informací o objemech prodeje a o cenách, účastí na pravidelných zasedáních a ostatními kontakty s cílem dohodnout a zavést výše uvedená omezení. Jednání uvedených podniků od 1. ledna 1994 rovněž porušuje článek 53 ods. 1 Dohody o EHP.

- (a) Společnosti Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Nederland BV a Akzo Nobel NV od 1. ledna 1984 do 7. května 1999;

⁽²⁾ Podle bodu 28 oznámení o shovívavosti z roku 2002, ze 14. února 2002, oznámení o shovívavosti z roku 2002 nahrazuje oznámení z roku 1996 pro všechny případy, při kterých žádný podnik nekontaktoval Komisi s cílem získat výhodu příznivého zacházení podle uvedeného oznámení. Jelikož v tomto případě požádalo Komisi o shovívavost několik podniků před 14. únorem 2002 uplatňuje se oznámení o shovívavosti z roku 1996.

- (b) Společnosti Akzo Nobel Base Chemicals AB, Eka Chemicals AB a Akzo Nobel AB od 15. června 1993 do 7. května 1999;
- (c) Společnost Hoechst AG od 1. ledna 1984 do 31. června 1997;
- (d) Společnosti Elf Aquitaine a Arkema SA (dříve pod názvem Atofina SA) od 1. ledna 1984 do 7. května 1999;
- (e) Společnosti Clariant AG, Clariant GmbH od 1. července 1997 do 7. května 1999.
- (34) Za uvedená protiprávní jednání se ukládají následující pokuty:
- (a) společností Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB, Eka Chemicals AB a Akzo Nobel AB: 84,38 milionu EUR;
- (b) společností Hoechst AG: 74,03 milionu EUR;
- (c) společností Elf Aquitaine SA a Arkema SA (dříve pod názvem Atofina SA) společně a nerozdílně: 45,00 milionu EUR;
- (d) společností Arkema SA (dříve pod názvem Atofina SA): 13,50 milionu EUR;
- (e) společností Clariant AG a Clariant GmbH společně a nerozdílně: 0 milionu EUR.
- Společnosti Akzo Nobel Base Chemicals AB, Eka Chemicals AB a Akzo Nobel AB jsou společně a nerozdílně povinny zaplatit pokutu uloženou v písmenu a) prvního odstavce do výše 50,63 milionu EUR. Ostatní společnosti Akzo vyjmenované v uvedeném bodě jsou povinny společně a nerozdílně zaplatit plnou výši pokuty.
- (35) Podniky uvedené v bodě 1 neprodleně ukončí protiprávní jednání, pokud tak již nečinily. Zdrží se jak opakování jakéhokoli jednání nebo chování shledaného v tomto případě jako protiprávní jednání, tak všech opatření, která mají stejný cíl nebo účinek.
-

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 22. června 2005

o opatřeních, která Itálie stanovila pro profesionální sportovní kluby – (Decreto „salva calcio“)

(oznámeno pod číslem K(2005) 1794)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/898/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala ⁽¹⁾ zúčastněné strany, aby v souladu s uvedeným článkem podaly připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Na základě tiskových zpráv se Komise dozvěděla, že vládní nařízení č. 282 ze dne 24. prosince 2002 bylo změněno na zákon, a italská vláda přijala opatření v oblasti rozpočtů profesionálních sportovních klubů. Dopisem D/51643 ze dne 12. března 2003 si Komise vyžádala informace o předmětném opatření. Dopisem ze dne 22. dubna 2003, zaevidovaným pod č. 5243, požádaly italské orgány o prodloužení lhůty na podání informací na 14. května. Jelikož do uvedeného termínu Komise neobdržela žádnou odpověď, zaslala dopisem ze dne 22. května 2003 výzvu, aby byly poskytnuty informace. Při této příležitosti rovněž připomněla, že podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES nelze podpůrná opatření provádět, dokud Komise nepodá k dané věci své připomínky. Odpověď italských orgánů došla dne 26. června 2003.

(2) Dopisem ze dne 11. listopadu 2003 informovala Komise Itálii o svém rozhodnutí zahájit ohledně opatření řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.

(3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k předmětnému opatření podaly připomínky.

(4) Komise obdržela ohledně předmětného opatření připomínky od italských orgánů v dopise ze dne 13. února 2004 a od třetích zúčastněných stran v dopisech ze dne 19. ledna 2004 a ze dne 16. února 2004. Prostřednictvím dopisu D/51415 ze dne 25. února 2004 předala Komise Itálii připomínky třetích stran a poskytla jí příležitost, aby se k nim vyjádřila.

(5) Dopisem ze dne 10. března 2004, zaevidovaným pod č. 08/RB/04 se italské orgány zavázaly, že předmětná opatření změní s cílem vyloučit jakýkoli dopad daňové povahy, který by mohla znamenat. Poté, co vzala Komise na vědomí zmíněný závazek učinit opatření slučitelnými s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže a vzhledem k tomu, že opatření nemají okamžitý dopad z hlediska státních podpor, pozastavila řízení do té doby, než předmětná opatření budou skutečně změněna.

(6) Dopisem č. 13346 ze dne 11. listopadu 2004 předaly italské orgány Komisi znění pozměňovacího návrhu zákona „Legge Comunitaria 2004“, který italský parlament právě projednával. Oznámené změny byly s konečnou platností zapracovány prostřednictvím článku 28 zákona č. 62 ze dne 18. dubna 2005 Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee. „Legge comunitaria 2004“ (dále jen zákon č. 62/2005) ⁽³⁾.

II. POPIS OPATŘENÍ

(7) Opatření, které bylo zavedeno na základě čl. 3 odst. 1a vládního nařízení č. 282 ze dne 24. prosince 2002, kterým se stanoví naléhavá opatření týkající se splnění právních předpisů Společenství a předpisů v daňové oblasti, výběru finančních prostředků a účetních postupů, jež bylo změněno na zákon č. 27 ze dne 21. února 2003 (dále jen „zákon č. 27/2003“). Opatření se použije na sportovní kluby, jež jsou vymezeny v zákoně č. 91 ze dne 23. března 1981 (dále jen „zákon č. 91/1981“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 308, 18.12.2003, s. 9.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽³⁾ Zveřejněno v *Úředním věstníku Italské republiky* č. 96 ze dne 27. dubna 2005 – Pravidelná příloha č. 76.

- (8) Předmětné opatření, stanovené v čl. 18a odst. 1 zákona č. 91/1981 ve znění zákona č. 27/2003, umožňuje sportovním klubům, aby v prvním rozpočtu poté, co zákon vstoupí v platnost, na speciální účet složily částku odpovídající ztrátám z víceletých úroků ze sportovních výkonů profesionálních sportovců, a to na základě vymezení náležitého soudního znaleckého posudku. Se souhlasem dozorčí rady je tedy taková položka zaúčtována mezi aktivní složky rozpočtu, a to ve formě víceletých nákladů určených na odpis.
- (9) Ustanovení čl. 18a odst. 2 zákona č. 91/1981 ve znění zákona č. 27/2003 stanoví, že: Společnosti, které využijí možnosti podle odstavce 1, musejí z občanskoprávních a daňových důvodů odepsat ztrátu v deseti ročních splátkách stejné výše.
- (10) Aby se zjistilo, zda opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, musí Komise posoudit, zda: i) se předmětným opatřením podporují určité podniky nebo výroba určitého zboží tím, že se jim poskytne výhoda hospodářské povahy; ii) je taková výhoda selektivní, tedy taková, že by mohla narušit hospodářskou soutěž či hrozit jejím narušením; iii) zda ovlivňuje obchod mezi členskými státy a iv) zda je poskytována ze státních zdrojů.
- (11) V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES Komise mimo jiné konstatovala, že:
- sportovní kluby, které jsou příjemci opatření, provozují hospodářskou činnost, a proto je třeba je v souladu s čl. 87 odst. 1 pokládat za podniky. Opatření by bývalo sportovním klubům umožnilo kompenzovat ztráty z minulosti budoucími zisky za delší časový úsek; možnost prodloužit období, po které lze odečítat ztráty, by pro ně bývala představovala hospodářskou výhodu;
 - opatření je selektivní, neboť je určeno pouze sportovním klubům vymezeným zákonem č. 91 ze dne 23. března 1981, a tudíž by bývalo představovalo odvětvovou podporu;
 - profesionální sportovní kluby provozují různé hospodářské činnosti. Přinejmenším některé společnosti provozují na mezinárodních trzích některé z těchto činností. Jelikož na těchto trzích působí rovněž sportovní kluby a jiné hospodářské subjekty z dalších členských států, mohlo předmětné opatření ovlivnit obchod v rámci Společenství;
 - opatření by muselo využívat státních zdrojů v podobě zřeknutí se daňových výnosů. Jak bylo již zmíněno,

mohly by sportovní kluby na základě opatření převádět odečitatelné ztráty do delšího období, než umožňují platná pravidla, náhradou za snížení odpisových sazeb, jež jsou možné během prvních let. Ponechal-li by stát sportovním klubům volbu mezi dvěma metodami zdanění, umožnil by těmto daňovým poplatníkům zvolit si metodu, která pro ně bude výhodná, budou-li tedy souhlasit s tím, že se vzdají části daňových výnosů.

- (12) Na základě takto shrnutého souboru se zdálo, že opatření splňuje všechny náležitosti, aby mohlo být považováno za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (13) Dále z důvodů uvedených v bodech 22 až 29 rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení nebylo patrné, zda opatření splňuje všechny náležitosti, aby mohlo být považováno za slučitelné se společným trhem.

III. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

- (14) Článkem 28 zákona č. 62/2005 bylo změněno znění čl. 18a odst. 2 zákona č. 91/1981, jež je uvedeno v bodě 9. Výraz: „z občanskoprávních a daňových důvodů“ byl zákonem č. 62/2005 nahrazen výrazem: „pouze z občanskoprávních důvodů“.
- (15) Takovou změnou se vyloučí možnost, že by se pro daně uplatnila odlišná účetní metoda stanovená v zákoně č. 91/1981 ve znění zákona č. 27/2003, který umožňuje volbu. Sportovní kluby již tedy nemají možnost prodloužit lhůtu, kdy lze z daní odečítat případné ztráty.
- (16) Ačkoli zákon č. 91/1981 ve znění zákona č. 27/2003 nadále poskytuje sportovním klubům výhody v podobě příznivějšího zacházení z hlediska účetnictví, ve svém novém znění již neposkytuje žádné daňové zvýhodnění. Navíc, jelikož daňová zvýhodnění, která poskytoval v předcházejícím období, by se realizovala pouze v budoucnu ⁽⁴⁾, nebylo možné na základě opatření poskytovat daňová zvýhodnění v období, kdy se uplatňují změněná pravidla.
- (17) Opatření již nezahrnuje zřeknutí se daňových výnosů a jeho financování nevyžaduje státní zdroje. Není tedy splněna jedna ze základních náležitostí, aby mohlo být považováno za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Komise proto dochází k závěru, že po změnách, které přinesl zákon č. 62/2005 („Legge Comunitaria 2004“), opatření nepředstavuje státní podporu.
- (18) Není proto nezbytné podrobně posuzovat připomínky italských orgánů a zúčastněných třetích stran.

⁽⁴⁾ To znamená i později, než je obvyklá pětiletá lhůta stanovená pro daňový převod ztrát.

IV. **ZÁVĚRY****Článek 2**

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

Článek 1

V Bruselu dne 22. června 2005.

Opatření ve prospěch profesionálních sportovních klubů, které Itálie zavedla zákonem č. 27 ze dne 21. února 2003 ve znění zákona č. 62 ze dne 18. dubna 2005, nepředstavuje státní podporu.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 13. července 2005,****kterým se spojení označuje za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o EHP****(Věc č.: COMP/M.3653 – Siemens/VA Tech)***(oznámeno pod číslem K(2005) 2676)***(Pouze německé znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)****(2006/899/ES)**

Dne 13. července 2005 přijala Komise rozhodnutí o spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků, a zejména podle čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení. Znění celého rozhodnutí bez důvěrných informací je k dispozici v úředním jazyce případu a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html.

I. STRUČNÉ SHRNTÍ

- (1) Tato věc se týká převzetí rakouského technologického koncernu VA Tech společností Siemens.
- (2) Společnost Siemens je diverzifikovaná technologická skupina, která působí v těchto hlavních obchodních oblastech: informace a komunikace, automatizační technika a pohony, energetická technika, doprava, veřejné osvětlení a lékařská vybavení.
- (3) Společnost VA Tech se sídlem v Linci je s přibližně 17 000 zaměstnanci a ročním obratem 4,3 mld. EUR největší průmyslová skupina v Rakousku. Její čtyři hlavní obchodní oblasti jsou výroba, přenos a rozvod energie, hutnická technika, výstavba elektrotechnických investičních celků a technika pro infrastrukturu.
- (4) Společnost Siemens podala dne 10. prosince 2004 veřejnou nabídku na převzetí společnosti VA Tech, aby navýšila svůj stávající podíl 16,45 % hlasovacích práv nejméně na 50 % plus jedna akcie. [...] (*). Souhlas Komise je jedinou dosud chybějící podmínkou k tomu, aby nabídka nabyla účinnosti.
- (5) Záměrem koupě, díky které společnost Siemens získá výhradní kontrolu nad společností VA Tech, je spojení ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o kontrole spojování podniků.
- (6) Zúčastněné společnosti dosahují celosvětově celkového obratu ve výši více než 5 mld. EUR (Siemens 74 mld. EUR v obchodním roce od 1. 10. 2002 do 30. 9. 2003 a VA Tech 3,9 mld. v obchodním roce 2003). Siemens a VA Tech společně dosahují ve Společenství celkového obratu ve výši více než 250 mld. EUR [...] (*). Žádná z obou společností nedosáhla více než dvě třetiny svého příslušného celkového obratu ve Společenství v jednom a tomtéž členském státě. Ohlášené sloučení má proto význam pro celé Společenství.
- (7) Průzkum trhu provedený Komisí ukázal, že tento úmysl povede k četným horizontálním a vertikálním překrytím v následujících oblastech: výroba energie (viz odstavec A.), přenos a rozvod energie (B.), technika pro železniční dopravu (C.), frekvenční měniče (D.), hutnictví a výstavba elektrotechnických investičních celků (E.), rozváděče nízkého napětí (F.), technika budov (G.), infrastruktura a lanové dráhy (H.), další služby v oblasti informační technologie (I.).
- (8) Komise ve svém rozhodnutí dospěla k závěru, že ohlášené spojení, s přihlédnutím k předloženým příslibům zúčastněných stran pro oblasti (i) zařízení pro vodní elektrárny a (ii) výstavba mechanických investičních celků v hutnictví, významně nenaruší hospodářskou soutěž na společném trhu v žádné z uvedených oblastí nebo v její významné části.

II. PODROBNÉ SHRNTÍ**A. VÝROBA ENERGIE****A1. ZAŘÍZENÍ PRO VODNÍ ELEKTRÁRNY****Relevantní trhy**

- (9) Zařízení pro vodní elektrárny obsahují řadu samostatných prvků, jako jsou vodní turbíny, generátory a různé mechanické a elektrické komponenty („mechanical (electrical) balance of plant“). Zákazníci často vypisují výběrová řízení na tyto komponenty odděleně, zejména v Evropě, kde se největší část poptávky týká náhrady nebo modernizace stávajících vodních elektráren. Na straně poptávky jsou různé komponenty nenahraditelné. Po řadě spojení mezi

(*) Tyto části textu byly vypuštěny, aby bylo zaručeno, že nebudou zveřejněny žádné důvěrné informace; tyto části jsou označeny hranatými závorkami a hvězdičkou.

výrobci mechanických a elektrotechnických zařízení pro vodní elektrárny mohou společnosti Siemens/VA Tech a jejich hlavní konkurenti dodávat široký sortiment komponentů. Faktory na straně nabízejících přiměly Komisi k tomu, aby souhlasila se společností Siemens v tom, že pro zařízení pro vodní elektrárny existuje jediný věcně relevantní trh, přičemž výrobky tohoto trhu se navzájem výrazně liší.

- (10) Vzhledem k prostorově relevantnímu trhu se v rozhodnutí vysvětluje, že v různých světových oblastech existují různé konkurenční skupiny, avšak vedoucí evropské nabízející společnosti Siemens, VA Tech, Alstom a GE Hydro operují po celém světě. Zejména v Číně a jinde v Asii působí řada čínských, indických a japonských společností, evropští zákazníci však tyto společnosti nepovažují za hodnověrné nabízející. Zákazníci v EHP tyto výrobce buď neznají, nebo je jako nabízející pro Evropu hodnotí výrazně nížko. V EHP tyto výrobce dosud nezískali žádnou zakázku a nepředložili ani žádnou nabídku (společnost Siemens poukázala na dva úspěšné projekty čínských nabízejících v Albánii v šedesátých a sedmdesátých letech).
- (11) [...] (*) V rozhodnutí je na závěr poznamenáno, že podmínky nabídky a poptávky se mezi EHP a ostatními oblastmi světa výrazně liší, a proto je třeba považovat EHP za prostorově relevantní trh.

Hodnocení z hlediska hospodářské soutěže

- (12) Společnost Siemens udávala pro období roků 2000-2004 svůj celkový podíl na trhu EHP společně s VA Tech ve výši [40-50] (*) % (Voith Siemens [20-30] (*) %⁽¹⁾, VA Tech [20-30] (*) %). Společnost VA Tech udávala [40-50] (*) %, společnost Alstom stanovila celkový podíl na trhu společností Siemens/VA Tech ve výši 61 %. Odhady podílu na trhu provedené zákazníky se pohybují převážně ve stejném rozsahu, přičemž společnost Andino, což je menší konkurent, se domnívá, že společnosti Siemens/VA Tech si drží 70 % podílu na trhu EHP. Na základě údajů o obratu, které předložili hlavní soutěžitelé za stejné pětileté období, vycházejí následující podíly na trhu (včetně údajů společnosti Siemens o obratu „ostatních“):

EHP 2000-2004	Mil. EUR	Podíl na trhu %
Siemens	318	[10-20] (*) %
VA Tech		[30-40] (*) %
Celkem		50 %
Alstom		[20-30] (*) %
GE Hydro		[0-10] (*) %
Ansaldo		<1 (*) %

⁽¹⁾ Voith Siemens je společný podnik, s kterým společnost Siemens působí v oblasti vodních elektráren.

EHP 2000-2004	Mil. EUR	Podíl na trhu %
Andritz		<1 (*) %
Ostatní	473	[20-30] (*) %
Součet		100 %

Zdroj: Průzkum trhu provedený Komisí

- (13) Společnost Siemens sice namítá, že podíly na tomto trhu nabízejících každý rok výrazně klesaly [...] (*), podle řady faktorů však lze usoudit, že v podílech na trhu jsou obsaženy důležité informace o rozdělení moci na tomto trhu. K tomu se přidává skutečnost, že často dochází k vyhlášení výběrových řízení, která se týkají zvláštních a výrazně rozdílných výrobků a že mají jen nepatrný objem (jen [...] (*) z [...] (*) nabídek společnosti Siemens mělo objem více než [...] (*) EUR). U větších zakázek vzniká pro úspěšného nabízejícího počáteční nejistota ohledně konkrétní hodnoty záměru (tj. výnosnosti). Se snížením počtu hodnověrných nabízejících se však musí zvýšit hodnota nejnižší nabídky. Tak vzhledem k vysokému společnému podílu společností Siemens/VA Tech na trhu, k relativně nízkému rozsahu zbývajících konkurentů a k odpadnutí jednoho důležitého nabízejícího roste pravděpodobnost, že spojením dojde ke vzniku dominantního postavení.
- (14) Odpovědi při průzkumu trhu [...] (*) odhalily skupinu čtyř vedoucích soutěžitelů (Siemens, VA Tech, Alstom a GE Hydro). Zákazníci považují tyto společnosti za hodnověrné nabízející velkých zařízení pro vodní elektrárny. Všichni zbývajících soutěžitelé jsou hodnoceni výrazně níže nebo nevyrobějí žádná srovnatelná zařízení, i kdyby přicházeli v úvahu pro menší zakázky. V rozhodnutí jsou pro podporu tohoto závěru kvantitativně shrnuta hodnocení různých investorů, jak je provedli zákazníci. [...] (*).
- (15) Ze seznamu nabízejících, předloženého společností Siemens, [...] (*) také vyplývá, že společnost Siemens při výběrových řízeních častěji naráží na společnost VA Tech (v [...] (*) % z výběrových řízení v hodnotě více než [...] (*) EUR) [...] (*) než na společnost Alstom [...] (*) nebo GE [...] (*). V [...] (*) řízeních byly společnosti Siemens a VA Tech jediní z velké čtyřky, kteří podali nabídku. Četnost tohoto vzájemného setkávání se částečně vysvětluje tím, že společnost GE Hydro jen zřídka podává nabídky mimo Skandinávii a Spojené království (společnost GE Hydro vznikla převzetím oblasti vodních elektráren společností GE od společnosti Kvaerner). Společnost Alstom se výběrových řízení v různých oblastech Evropy účastní častěji, působila však více na Pyrenejském poloostrově než v jiných částech Evropy. Kromě toho častěji nabízí při větších záměrech než při menších.

- (16) Mnoho zákazníků a konkurentů ve svých připomínkách podle článku 11 upozornilo, že pokud by se spojili dva blízce konkurenti na již koncentrovaném trhu, vedlo by převzetí ke zvýšení cen.
- (17) Společnost Siemens jednoznačně souhlasí s výsledkem, ke kterému došla Komise, že společnost Siemens, VA Tech a Alstom jsou v současné době hlavní soutěžitelé v EHP v oblasti zařízení pro vodní elektrárny. Ke svému ospravedlnění proto uvádí převážně dynamické argumenty.
- (18) Podle tohoto výsledku by čínští a menší evropští nabízející byli bez problémů schopni dodávat konkurenceschopná zařízení, pokud by se společnost Siemens/VA Tech pokusila po spojení zvýšit ceny. Dodavatelské vztahy, které již dlouho existují, doposud bránily tomu, aby na trh vstoupili noví nabízející a aby si zákazníci otevřeli nové dodavatelské zdroje. Společnost Siemens však nemá žádný důkaz záměrů nabízejících, kteří ještě nejsou aktivní v Evropě, účastnit se výběrových řízení v EHP. Vedle čínských výrobců uvedla společnost Siemens řadu menších evropských výrobců malých zařízení pro vodní elektrárny a dodavatelů malých komponentů, jejichž výrobky se mohou mj. použít také pro vodní elektrárny. Tyto společnosti však mají podíly na trhu menší než 1 % a dodávají výrobky, které nejsou rovnocenné výrobkům Siemens a VA Tech.
- (19) Rozhodnutí dospělo k výsledku, že se u argumentů společnosti Siemens jedná o spekulace, které směřují k obecnému tvrzení, že každý monopol dlouhodobě přitahuje nové příchozí. Z důvodu vysokého společného podílu společnosti Siemens/VA Tech na trhu, poklesu počtu hodnověrných nabízejících ze 4 na 3, na základě údajů nabízejících, podle kterých společnost Siemens/VA Tech dodávají velice podobné nahraditelné výrobky a z důvodu velkého počtu stížností zákazníků dospěla Komise k závěru, že by spojení díky vzniku dominantního postavení na trhu zařízení pro vodní elektrárny vedlo k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže.

A2. ZAŘÍZENÍ PRO ELEKTRÁRNY NA FOSILNÍ PALIVA

- (20) V případě zařízení pro elektrárny na fosilní paliva dodává společnost VA Tech elektrárny s kombinovanými plynovými a parními turbínami jako systémový integrátor, který používá převážně komponenty dodávané třetí stranou, zejména plynové turbíny vyráběné společností GE, společně s turbogenerátory z vlastní výroby. Na trhu dodávek na klíč zůstává po spojení několik soutěžitelů, zejména výrobci turbín Siemens, GE, Alstom a Mitsubishi, ale také generální dodavatelé jako Bechtel a výrobce ohřivačů vody Foster&

Wheeler. Podíl společnosti VA Tech na trhu EHP pro dodávky na klíč je menší než 15 % [...] (*). S převzetím odpadne jeden odbytový kanál pro turbíny a jeden dodavatel generátorů pro jeho turbíny. Vzhledem ke strategické úloze plynových turbín u kombinovaných elektráren a k vedoucímu postavení společnosti GE na trhu v této oblasti dospělo rozhodnutí k závěru, že společnost GE bude schopna nahradit společnost VA Tech jako odbytový kanál pro svoje turbíny. Společnost GE má vlastní kapacity pro výrobu generátorů. V souvislosti s převzetím nevyjádřila žádné pochybnosti. V rozhodnutí proto nejsou vysloveny žádné pochybnosti v souvislosti s hospodářskou soutěží.

B. PŘENOS A ROZVOD ENERGIE (T&D)

- (21) Trh T&D, stejně jako zařízení pro výrobu elektrické energie, zahrnuje širokou paletu různých komponentů, které se dodávají zákazníkům (převážně celostátní provozovatelé sítí a místní/regionální distributoři elektřiny) na určité souhrnné úrovni. Společnost Siemens s ohledem na horizontální překrývání mezi společnostmi Siemens a VA Tech navrhuje, aby se definovaly relevantní trhy na úrovni výrobních skupin uvedených pod body a až e.
- a. VÝROBKY NA VYSOKÉ NAPĚTÍ (PRO PŘENOSOVÉ SÍŤE NA NAPĚTÍ MEZI 52 A 800 KV)
- (i) vzduchem izolované spínací přístroje
 - (ii) plynem izolované spínací přístroje
 - (iii) jističe
 - (iv) odpojovače
 - (v) měřicí transformátory
 - (vi) tlumivky
- b. TRANSFORMÁTORY
- (i) výkonové transformátory
 - (ii) distribuční transformátory
- c. AUTOMATIZACE V ENERGETICE A INFORMAČNÍ SYSTÉMY
- (i) řídicí technika provozu sítě
 - (ii) ochranná relé

- d. PROJEKTY NA KLÍČ
- (i) Projekty na vysoké napětí
- (ii) Projekty na střední napětí
- e. SLUŽBY V OBLASTI T&D
- (i) Služby v oblasti zařízení
- (ii) Síťové grafy
- (22) Průzkum trhu přinesl náznaky toho, že na výrobových trzích by, na rozdíl od názoru společnosti Siemens, mohly přinejmenším některé komponenty, uvedené v každé skupině I, II, ... tvořit oddělené prostorově relevantní trhy. Přesná definice výrobového trhu však není pro toto rozhodnutí nutná, jelikož žádná z možných definic by nedala podnět k pochybnostem o hospodářské soutěži.
- (23) Při definici prostorově relevantního trhu dospělo rozhodnutí k výsledku, že v oblasti T&D se jedná o trhy v celém EHP. Pro provozovatele spojených sítí již nejsou technické normy žádnou překážkou k nákupu výrobků v zahraničí, zejména na trhu s vysokým napětím, kde jsou výrobky ve velké míře zaměřeny na zákazníky. Velcí nabízející se po celém území EHP úspěšně účastní výběrových řízení na zařízení T&D.
- (24) Níže uvedené podíly na trhu a názvy konkurentů na každém trhu, uvedené v oznámení společnosti Siemens, byly z větší části potvrzeny průzkumem trhu. Výjimku představuje trh projektů na vysoké napětí na klíč, kde žádný jiný účastník trhu neuvedl vysoký podíl společnosti Siemens [50-60] (*) %. Trh projektů na klíč však zahrnuje širokou skupinu výrobků a komponentů, takže obraty účastníků průzkumu trhu v oblasti služeb na klíč mohly být rozděleny jinak, než u komponentů, které byly brány jako základ.

Výrobek	Siemens	VA Tech	Celkem	Hlavní konkurenti
a. Výrobky na vysoké napětí	[10-20] (*)	[0-10] (*)	[20-30] (*)	Areva 18, ABB 15
(i) vzduchem izolované spínací přístroje	[0-10] (*)	[0-10] (*)	[10-20] (*)	Areva 12; ABB 9, Cegelec 6, EFACEC 6
(ii) plynem izolované spínací přístroje	[30-40] (*)	[10-20] (*)	[40-50] (*)	ABB 33, Areva 23
(iii) jističe	[30-40] (*)	[0-10] (*)	[40-50] (*)	Areva 30, ABB 28
(iv) odpojovače	[30-40] (*)	[20-30] (*)	[30-40] (*)	Areva 21, HAPAM 14
(v) měřicí transformátory	10-20] (*)	[0-10] (*)	[10-20] (*)	Areva 20-25, ABB 10-15, Ritz 10-15, Artech 10-15, Pfiffner 3-8
(vi) tlumivky	[20-30] (*)	[10-20] (*)	[40-50] (*)	Areva 22-27, ABB 17-22, Trafomec 5-10
b. Transformátory	[10-20] (*)	[0-10] (*)	[20-30] (*)	ABB 18-23, Areva 13-18, RWE Solutions 8-13, Schneider 4-7, Pauwels 4-7, ostatní
(i) výkonové transformátory	[10-20] (*)	[10-20] (*)	[20-30] (*)	ABB 20-25, Areva 15-20, RWE Solutions 7-14, Pauwels 2-5, EFACEC 2-5, ostatní
(ii) distribuční transformátory	[10-20] (*)	[0-10] (*)	[10-20] (*)	ABB 12-17, Schneider 10-15, RWE Solutions 8-13, Areva 7-12, Pauwels 5-10, ostatní

Výrobek	Siemens	VA Tech	Celkem	Hlavní konkurenti
c. Automatizace v energetice a informační systémy				
(i) řídicí technika provozu sítě	[10-20] (*)	[10-20] (*)	[20-30] (*)	ABB 8-12, Areva 6-10, ostatní (mj. různé softwarové společnosti)
(ii) ochranná relé	[20-30] (*)	[0-10] (*)	[20-30] (*)	Areva 23-27, ABB 13-17, Schneider 4-8
d. Projekty na klíč	[20-30] (*)	[0-10] (*)	[30-40] (*)	ABB 18, Areva 14, Cegelec 9
(i) Projekty na vysoké napětí	[50-60] (*)	[10-20] (*)	[70-80] (*)	ABB 21, Areva 9
(ii) Projekty na střední napětí	[10-20] (*)	[0-10] (*)	[10-20] (*)	ABB 17, Areva 16, Cegelec 12
e. Služby v oblasti T&D	Žádné dotčené trhy na bázi EHP nebo na národní bázi			

(*) Nekontrovaný podíl ve výši 40 %; 60 % prodáno v roce 2004 společností Southern States LLC (USA).

(25) Zatímco společnosti Siemens, VA Tech, Areva a ABB dodávají pro oblast T&D širokou skupinu komponentů, menší konkurenti jako Cegelec, EFACEC, Ansaldo, HAPAM nebo Pauwels obsazují pouze menší výrobní segmenty.

(26) Převzetí vede k podílu více než [30-40] (*) % na některých možných trzích T&D, konkrétně v oblasti plynem izolovaných spínacích přístrojů, jističů a projektů na vysoké napětí na klíč. Kromě toho by se na těchto výrobních trzích snížil počet hodnověrných konkurentů ze 4 na 3 (Siemens/VA Tech, Areva a ABB). Tyto tři trhy jsou spolu vertikálně propojeny, protože velká část projektů na vysoké napětí na klíč má jako hlavní komponent plynem izolované spínací přístroje. Jističe se zase používají jako součást plynem izolovaných zařízení. Společnosti Siemens, VA Tech, Areva a ABB působí na těchto třech vertikálních rovinách.

(27) Na zbývajících trzích v oblasti T&D jsou společné podíly společností Siemens/VA Tech nižší, a kromě toho zde působí další konkurenti. Na těchto trzích nevznikají žádné pochybnosti o hospodářské soutěži.

(28) Odpovědi zákazníků a konkurentů při průzkumu trhu prováděném Komisí byly celkově méně negativní než v oblasti zařízení pro vodní elektrárny. Negativní připomínky byly spíše všeobecného rázu a týkaly se skutečnosti, že z již koncentrovaného trhu odpadne jeden konkurent. Komise se proto při svém zkoumání zaměřila na možné důsledky snížení počtu hodnověrných nabízejících ze čtyř na tři.

(29) Na trhu projektů na vysoké napětí na klíč dochází k překrývání mezi společnostmi Siemens a VA Tech především u rozvaděčů s technologií GIS. Síla trhu u projektů na vysoké napětí na klíč je tak vázána na tržní

postavení společností nabízejících komponenty pro technologie GIS. Trh dodávek na klíč je ve velké míře určován projekty a vyznačuje se silně kolísavými podíly na trhu. V pětiletém období roků 1999 až 2003 kolísala podíl společnosti Siemens na trhu mezi [5-10] (*) % v roce 2000 a [50-60] (*) % v roce 2003, podíl společnosti VA Tech mezi [0-5] (*) % v roce 1999 a [15-20] (*) % v roce 2002. Zbývajících projekty v každém z těchto roků připadly společnostem ABB a Areva. Na podíl nabízejícího na trhu v jednom roce se může významně projevit i jeden jediný projekt. Takto vyšlo silně postavení společnosti Siemens na trhu v roce 2003 ve výši [50-60] (*) %. Rozhodnutí z toho vyvozuje, že projekty na vysoké napětí na klíč představují trh nabízejících s konkurencí „pro trh“ a ne „na trhu“, kde podíly na trhu vypovídají jen málo o schopnosti soutěžitele získat budoucí zakázky.

(30) V oblasti technologie GIS působí v EHP stejní soutěžitelé jako u projektů na vysoké napětí na klíč, totiž společnosti Siemens, VA Tech, ABB a Areva. Podle společnosti Siemens činil v roce 2003 společný podíl na trhu se společností VA Tech [40-50] (*) % (Siemens [30-40] (*) %, VA Tech [10-15] (*) %). Společné podíly na trhu kolísaly v období roků 1999 až 2003 mezi [40-50] (*) % a [60-70] (*) %. U příslušných podílů na trhu však docházelo k většímu kolísání (Siemens [10-15] (*) %-[40-50] (*) % a VA Tech ([10-15] (*) %-[40-50] (*) %). Zbývajících podíly na trhu EHP připadly, stejně jako na trhu dodávek na klíč, společnostem ABB a Areva.

(31) Bezpečnostní požadavky na výrobky na vysoké napětí omezují počet v úvahu připadajících dodavatelů pro evropské dodavatele elektrického proudu, přičemž je zřejmé, že mezi výrobky čtyř dodavatelů ovládajících trh, dodávaných pro určité výběrové řízení, existuje pouze

nepatrný rozdíl. Vzhledem k těmto skutečnostem (trh nabízejících, nepatrný rozdíl mezi výrobky dodavatelů ovládajících trh) mohou trhy v oblasti technologie GIS/projektů na vysoké napětí na klíč v zásadě přinést konkurenceschopné výsledky i se třemi hodnověrnými nabízejícími.

(32) Při průzkumu trhu se zkoumaly seznamy nabízejících v oblasti projektů na vysoké napětí na klíč, technologií GIS a jističů pro období od roku 1999, které předložila společnost Siemens a její konkurenti. Z průzkumu vyplývá, že společnost ABB byla při výběrových řízeních nejčastějším konkurentem společnosti Siemens, další v pořadí byla společnost Areva. Společnost VA Tech se výběrových řízení na technologie GIS účastnila méně často, a jako konkurent společnosti Siemens se tam téměř neobjevovala. Vysvětlením méně častého utkávání mezi společnostmi Siemens a VA Tech může být skutečnost, že obchodování společnosti VA Tech s technologiemi GIS v Evropě ovlivnilo převzetí aktivit v oblasti vysokého napětí společností Schneider v Grenoblu. Instalovaná základna této společnosti se koncentruje na Francii, zatímco tradiční oblast zájmů společnosti Siemens leží v jiných částech Evropy.

(33) Poté, co se Maďarsko stalo členem EU, podala řadu nabídek v EHP společnost Ganz-Transelektro. Nedávno jí byla společně se společností Corus přidělena zakázka na technologii GIS v Nizozemí. Společnost Toshiba-Mitsubishi (TM) a JAEPS, japonská výrobci technologií GIS, omezili svoji činnost v EHP na ostrovní státy Island a Kypr.

(34) Komise porovnávala nabídky na [...] (*) výběrových řízení, kterých se účastnily všechny čtyři společnosti, aby zjistila, zda některá z nich často nepodávala nejnižší nebo druhou nejnižší nabídku. Nebylo tomu tak.

(35) Jak je vysvětleno v rozhodnutí, mohl by trh s technologiemi GIS najít konkurenceschopná řešení i s pouhými třemi hodnověrnými nabízejícími, pokud se spojení neúčastní nabízející nebo konkurent s nejnižší nebo druhou nejnižší cenou, kteří by vytvořili náhradu v jiných řádových hodnotách ceny. Z předložených údajů o nabízejících lze usuzovat, že tomu tak nebude.

(36) V rozhodnutí se zkoumá také možnost, že záměr by mohl způsobit koordinované účinky. Ze struktury trhů s technologiemi GIS, projektů na vysoké napětí na klíč a jističů (tři úzcí konkurenti, nehomogenní výrobky, velkoodběratelé) a zjištěného vzoru nabízejících (všichni konkurenti se úspěšně účastní výběrových řízení v celé Evropě) lze usuzovat, že účinný koordinační mechanismus na trhu s technologiemi GIS by musel být vykonstruován uměle a že by se obtížně prosazoval.

(37) Rozhodnutí dospělo k závěru, že na trhu T&D neexistuje u žádné z možných definicí výrobového trhu citelná překážka účinné hospodářské soutěže.

C. ŽELEZNIČNÍ TECHNIKA

C1. KOLEJOVÁ VOZIDLA

(38) Převzetí společnosti VA Tech povede k odpadnutí společnosti VA Tech Elin EBG Traction (ETR) jako nezávislého subjektu nabízejícího elektrické pohony pro tramvaje, metro a regionální vlaky. Společnost ETR je také dodavatelem integrovaných výrobců kolejových vozidel, kteří vytvářejí konsorcia pro zvláštní typy tramvají a vlaků, mj. se společnostmi Bombardier a Siemens.

(39) Po vzoru dřívějších rozhodnutí se v tomto rozhodnutí zkoumají dopady záměru na základě trhu EHP pro elektrické pohony a národních trhů pro kolejová vozidla, samostatně pro různé druhy vozidel jako jsou např. tramvaje, metro, regionální vlaky a lokomotivy. Překrytí na trhu elektrických pohonů nejsou významná a nezpůsobují žádné pochybnosti o hospodářské soutěži. Kvůli postavení společností ETR a Siemens v některých členských státech však existují vertikálně dotčené trhy.

(40) Průzkum trhu ukázal, že na trzích dotčených zamýšleným spojením, tj. trzích s tramvajemi ve Španělsku, Polsku, Rakousku a České republice, s metrem v Belgii a regionálními vlaky v Německu a Rakousku, bude i po uskutečnění záměru stále existovat dostatečná hospodářská soutěž. Aby se rozdělily vazby mezi společnostmi ETR a Bombardier ve smyslu rozhodnutí Komise č. COMP/M.2139 Bombardier/Adtranz ze dne 3. dubna 2001 a pokud by společnost Siemens získala výhradní kontrolu nad společností VA Tech, navrhuje se vydat současně rozhodnutí podle čl. 8 odst. 2, kterým by se zrušil příslib, který společnost Bombardier v této věci dala. Tento příslib zavazuje společnost Bombardier k tomu, aby svoje tramvaje City-Runner typu „Linz“ nabízel jen s pohonem ETR.

(41) Neintegrované společnosti nebyly izolovány z těchto důvodů: Jednak bude stále existovat vždy jeden nezávislý subjekt nabízející elektrické pohony pro tramvaje (Kiepe) a metro (Mitsubishi). Jednak existuje možnost, že neintegrování výrobců se s ohledem na tramvaje a regionální vlaky během dvou až tří roků spojí, jak tomu bylo u společnosti Stadler. Stejně tak stále trvá třetí možnost, že se, tak jako v minulosti, spojí integrování a neintegrování nabízející. Ostatně i v budoucnosti by na trhu kolejových vozidel existovala dostatečná hospodářská soutěž, i kdyby neintegrování nabízející museli trh kolejových vozidel opustit. Rozhodnutí dospělo k výsledku, že v souvislosti se záměrem nevyplnou žádné podstatné překážky pro účinnou hospodářskou soutěž na trhu s elektrickými pohony

a na trhu s tramvajemi, metrem, regionálními železnicemi a lokomotivami.

C2. TROLEJOVÁ VEDENÍ

- (42) Rozhodnutí dospělo k výsledku, že otázka, zda existuje společný trh se všemi druhy trolejových vedení, nebo zda existují menší výrobní trhy, např. trolejová vedení pro dálkovou dopravu, může zůstat otevřená. Spojením je dotčen pouze jeden národní trh. Společnosti Siemens a VA Tech by na společném trhu v Německu měly podíl jen přibližně [30-40] (*) %, následovala by je společnost Balfour Beatty s přibližně stejně vysokým podílem a pět menších konkurentů. Komise z průzkumu trhu usuzuje, že po sloučení nevzniknou žádné citelné překážky pro účinnou hospodářskou soutěž. To stejné platí pro menší možné výrobní trhy trolejových vedení pro dálkovou dopravu, na kterém pro výrobek, u něhož dochází k překrývání, existuje pouze jeden zákazník, Deutsche Bahn, a nejméně čtyři hodnověrní soutěžitelé. Kromě toho se ukázalo, že společnosti Siemens a VA Tech proti sobě soutěžily jen velice málo. Stejně tak je nutno považovat jako nepravděpodobnou tichou dohodu mezi slučující se jednotkou a společností Balfour Beatty, protože trh se každým rokem zmenšuje, a společnost VA Tech nelze považovat za samotáře, kterého by bylo možné převzít a který by usnadnil koordinaci. Rozhodnutí dospělo k závěru, že na trhu trolejových vedení neexistují žádné citelné překážky pro účinnou hospodářskou soutěž.

C3. NAPÁJENÍ ŽELEZNICE ELEKTRICKÝM PROUDEM

- (43) Napájení železnice elektrickým proudem znamená dodávku elektrického proudu do sítě trolejového vedení provozovatele přes podružné trakční stanice (body napájení). V rozhodnutí byly rozděleny dva výrobní trhy, jeden společný trh pro podružné trakční stanice a jeden trh pro komponenty. Překrytí existuje na trhu údržby elektráren pro dodávku elektrického proudu železnici v Německu. Spojení se dotýká dvou národních trhů pro napájení železnice elektrickým proudem. V Rakousku by společnosti Siemens a VA Tech společně držely podíl na trhu [40-50] (*) %. Kromě společností Siemens/VA Tech existují čtyři, mezinárodně aktivní hodnověrní nabízející, společnosti ABB, Areva, Balfour Beatty a SAG (RWE) s podíly na trhu mezi 5 a 25 % a několik menších nabízejících. Strana poptávky je vysoce koncentrovaná, více než 90 % poptávky připadá na tomto relativně malém trhu, na kterém jsou vyhlašována výběrová řízení, na rakouské spolkové dráhy a na společnost Wiener Linien. Proto na tomto trhu nabízejících dochází k výraznému kolísání.

- (44) V Německu by společnosti Siemens a VA Tech měly podobně vysoký podíl na trhu jako v Rakousku. Konkurenty jsou společnosti ABB, Balfour Beatty, Elpro a Spitzke. Společnost VA Tech je aktivní téměř výhradně v segmentu dálkové dopravy, kde jediným zákazníkem je společnost Deutsche Bahn. Jelikož se jedná o trh nabízejících se silným

zákazníkem v segmentu, v němž existuje překrytí, nevznikají u žádných podružných trakčních stanic pro napájení železnice elektrickým proudem žádné problémy s hospodářskou soutěží. V souvislosti s komponenty pro podružné trakční stanice byla Komise upozorněna na to, že spojující se jednotka by u některých komponentů získala výsadní postavení, což by znamenalo nebezpečí odstavení konkurentů. Průzkum trhu však ukázal, že společnost Siemens nenabízí žádný ze tří dotčených komponentů, u dvou z těchto tří komponentů existují konkurenti a že u jednoho z komponentů, který společnost VA Tech nabízí jako jediná, se společnost Deutsche Bahn aktivně snažila, aby jej národní regulační orgán vyzkoušel a schválil. Rozhodnutí dospělo k závěru, že na trhu napájení železnice elektrickým proudem nevznikají žádné citelné překážky pro účinnou hospodářskou soutěž. To stejné platí také pro údržbu elektráren pro dodávku elektrického proudu železnici, kde společnost VA Tech dodala pouze jednu z přibližně 20 stanic, kterou může opravovat nejlépe sama, a protože existuje několik hodnověrných alternativ ke společnostem Siemens a VA Tech.

C4. ŽELEZNIČNÍ PŘEJEZDY

- (45) Siemens i VA Tech nabízejí železniční přejezdy. Společnost VA Tech působí výhradně v Rakousku, na společnost Siemens lze pohlížet jako na společnost, která by mohla vstoupit na rakouský trh. Jeden zákazník vyslovil otázku, zda společnost Siemens po spojení nestáhne výrobek společnosti VA Tech a nenahradí jej výrobkem ze své vlastní nabídky. Průzkum trhu však ukázal, že výrobek od společnosti VA Tech patří jedné německé společnosti, která je oprávněna převést práva prodeje na jinou společnost. Tím se na počtu nabízejících na rakouském trhu nic nemění.

D. FREKVENČNÍ MĚNIČE

- (46) Společnosti Siemens a VA Tech nabízejí frekvenční měniče. Průzkum trhu potvrdil názor společnosti Siemens, že EHP je pro frekvenční měniče prostorově relevantní trh. V souladu s dřívějšími rozhodnutími se relevantní výrobní trh musí rozdělit dělicí čarou 100 kW. Může zůstat otevřená, zda je u frekvenčních měničů s výkonem nad 100 kW nutné další dílčí rozdělení na měniče chlazené vodou a čtyřkvadrantové měniče, protože hodnocení z hlediska hospodářské soutěže by se tím nezměnilo.

- (47) Společný podíl společností Siemens a VA Tech na trhu je u frekvenčních měničů s výkonem nižším než 100 kW menší než [15-20] (*) %. Jelikož společnost VA Tech založila v roce 2004 společný podnik se společnostmi Schneider a Toshiba (STI), musí se připočítat i podíl STI na trhu. Avšak i v tomto případě je společný podíl na trhu nižší než [30-40] (*) %. Důležitými konkurenty jsou společnosti ABB a Danfoss s podíly 10-20 %, Lenze, SEW

Eurodrive, Vacon a Yaskawa/Omron každá s podílem 5-10 %. Na místní úrovni existuje řada menších, ale dobře zastoupených podniků. U měničů s výkonem vyšším než 100 kW představuje společný podíl na trhu, včetně společného podniku STI méně než [20-30] (*) %. U měničů chlazených vodou a čtyřkvadrantových měničů představuje společný podíl na trhu méně než [20-30] (*) %. Komise proto dospěla k závěru, že u žádné z možných definicí výrobního trhu nevznikají žádné pochybnosti o hospodářské soutěži.

E. VÝSTAVBA INVESTIČNÍCH CELKŮ V HUTNICTVÍ A VÝSTAVBA OSTATNÍCH PRŮMYSLOVÝCH ZAŘÍZENÍ

1. RELEVANTNÍ VÝROBKOVÉ TRHY

a. *Základní rozdělení*

(48) U výstavby průmyslových zařízení lze rozlišovat podle odvětví (např. hutnictví, chemie, papírenství, výroba cementu atd.). Tato věc se týká hlavně výstavby investičních celků v hutnictví. Zde lze rozlišovat podle výstavby elektrotechnických průmyslových zařízení a podle údržby zařízení a služeb.

(49) U výstavby mechanických průmyslových zařízení se plánuje nasazení strojů pro příslušný průběh výroby, pořídí se strojní park a instaluje se výrobní zařízení. Společnost VA Tech působí v této oblasti jako nabízející přes svoji dceřinou společnost VAI. Společnost Siemens zde nevystupuje jako nabízející, v hutnickém sektoru však vlastní [...] (*) podíl ve společnosti SMS Demag, jedné ze dvou největších konkurentů společnosti VA Tech.

(50) Výstavba elektrotechnických průmyslových zařízení zahrnuje všeobecnou elektrifikaci zařízení, projektování a montáž pohonů a vlastní automatizaci, která se v podstatě skládá z řídicích a regulačních systémů a také z automatizace provozu. Jak společnost Siemens tak i společnost VA Tech jsou v této oblasti nabízející, společnost VA Tech působí přes svoje dceřiné společnosti VAI (hutnictví) a Elin EBG (v různých sektorech).

(51) Do údržby zařízení a služeb patří právě probíhající údržba a poskytování služeb, avšak nepatří sem nová koncepce součástí pro zařízení. Obě společnosti Siemens i VA Tech působí v oblasti údržby zařízení a služeb v hutnictví.

b. *Výstavba mechanických hutnických zařízení*

(52) Společnost Siemens pokládá mechanickou část průmyslových zařízení za specifickou pro dané odvětví, a proto

vychází z vlastního výrobního trhu mechanických hutnických zařízení. Neprovádí však dělení do dalších podoblastí podle kroků výrobního procesu, jak to provedla Komise ve svém rozhodnutí ve věci SMS/Mannesman Demag⁽²⁾, ale zastává názor, že se zde jedná pouze o segmenty většího trhu výstavby mechanických hutnických zařízení.

(53) Komise z výsledků průzkumu trhu vyvozuje, že dělení do dalších podoblastí podle kroků výrobního procesu, jak to bylo provedeno ve věci SMS/Mannesmann Demag pro výstavbu mechanických průmyslových zařízení v sektoru železa a oceli, je použitelné i v tomto rozhodnutí. K tomu je třeba rozlišovat mezi výrobními trhy pro výrobu surového železa, výrobu oceli, zařízení pro plynulé lité, válcovny pro válcování za tepla, válcovny pro válcování za studena, válcovny tvarové oceli, pásové dopravníky a lisování a kovárenství. Je třeba rozlišovat také mezi výstavbou hutnických zařízení pro železo a ocel na jedné straně a pro neželezné kovy, zejména hliník a měď, na straně druhé.

(54) Přesná definice výrobního trhu v oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení však může zůstat otevřená.

c. *Výstavba elektrotechnických hutnických zařízení*

(55) Výstavba elektrotechnických hutnických zařízení zahrnuje automatizaci stupně 0 (dodávka elektrického proudu a elektrické pohony), vlastní automatizaci (stupně 1 a 2) a novější oblast řešení IT pro logistiku zařízení/MES (stupeň 3) (MES = Manufacturing Execution Systems = systémy pro operativní plánování a řízení výroby).

Není jednotný trh

(56) Společnost Siemens je toho názoru, že výstavba elektrotechnických průmyslových zařízení pro oblast hutnictví je nezávislá na odvětvích a že netvoří jednotný trh.

(57) Během průzkumu trhu však většina účastníků trhu zdůraznila, že pro výstavbu elektrotechnických zařízení v sektoru hutnictví je nutné vlastnit speciální know-how. Soutěžitelé ve svých vyjádřeních zdůraznili především specializaci svých inženýrů. Z významu referencí uvedených v odpovědích při průzkumu trhu lze usoudit, že většina zákazníků od nabízejících vyžaduje patřičné zkušenosti v oblasti hutnictví. [...] (*). Dalším příznakem rostoucí specializace v odvětví je proniknutí společností Danieli, SMS Demag a VAI, někdejších specialistů na

⁽²⁾ IV/M.1450 – SMS/Mannesmann Demag.

výstavbu mechanických hutnických zařízení, do oblasti výstavby elektrotechnických hutnických zařízení.

(58) Zatímco výroby úrovně 0 (elektrotechnika, pohony) jsou pro hutnictví specifické jen málo, pro výroby úrovně 1 a 2 (vlastní automatizace) to neplatí. To se vysvětluje tím, že jsou zapotřebí řešení specifická pro odvětví (softwarové moduly), jež jsou použitelná na těchto úrovních. Společnost Siemens a její konkurenti jsou schopni taková řešení vyvinout pro oborově specifické skupiny výrobků v oblasti výstavby elektrotechnických průmyslových zařízení.

(59) Z uvedených důvodů by se mělo při stanovení výrobního trhu vycházet, přinejmenším v sektoru hutnictví, z existence vlastního trhu výstavby elektrotechnických zařízení. Takový trh může být definován buď jako celkový trh výstavby elektrotechnických hutnických zařízení včetně možných dílčích trhů, nebo, v užším smyslu, jako možný celkový trh výstavby elektrotechnických hutnických zařízení na úrovních automatizace 0-2 v oblasti železa a oceli.

Možné oddělené trhy pro jednotlivé oblasti nebo kroky výrobního procesu

(60) Někteří účastníci trhu jsou toho názoru, že trh výstavby elektrotechnických zařízení lze dále rozdělit podle příslušných kroků procesu hutní výroby. Průzkum trhu k tomu podal některé důkazy, může však zůstat otevřený, zda existují oddělené trhy elektrotechnických výrobků pro tři hlavní kroky výrobního procesu v oblasti výstavby elektrotechnických hutnických zařízení (tekutá, teplá a studená fáze) a pro speciální oblast válcování dlouhých výrobků. Pro účely tohoto rozhodnutí může zůstat otevřená také otázka, zda je nutno provést podrobnější rozdělení podle kroků výrobního procesu.

Oddělené trhy pro úroveň automatizace 1 a 2?

(61) V tomto rozhodnutí může také zůstat otevřená otázka, zda je nutno oddělené výrobní trhy pro úroveň 1 a 2 považovat za společné nebo dílčí trhy.

Oddělené trhy pro sektor železo/ocel a hliník, především pro válcování hliníku za tepla a za studena

(62) Otázka, zda je nutné oddělit výrobní trhy pro válcování železa, oceli a hliníku, může také zůstat otevřená.

Možný trh pro řešení informační techniky pro logistiku zařízení/MES/úroveň 3

(63) Průzkum trhu provedený Komisí upozornil na samostatně se rozvíjející výrobní trh, specifický pro hutnictví, trh řešení informační techniky pro logistiku zařízení/MES/úroveň 3. Otázka, zda je to samostatné odvětví a zda se má začlenit do trhu výstavby elektrotechnických hutnických zařízení nebo zda se má z tohoto trhu vyčlenit, však také může zůstat otevřená.

d. Údržba a služby

(64) Společnost Siemens je toho názoru, že poskytování služeb pro hutnická zařízení tvoří samostatný trh. Šetření Komise potvrdilo, že tento názor odpovídá současné tendenci. Přesná definice této oblasti však může zůstat otevřená.

e. Výstavba elektrotechnických průmyslových zařízení v odvětvích jiných než pro hutnictví

(65) V tomto rozhodnutí může zůstat definice oborového trhu pro výstavbu elektrotechnických průmyslových zařízení jiných než pro hutnictví otevřená, protože nezávisle na definici výrobního trhu (zahrnující více odvětví nebo oddělené trhy pro každé odvětví) nevyvolá předpokládané spojení žádné pochybnosti o hospodářské soutěži.

f. Závěr k definici výrobního trhu pro výstavbu hutnických zařízení a pro výstavbu průmyslových zařízení v jiných odvětvích

(66) V tomto rozhodnutí se v oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení musí vycházet z následujících výrobních trhů:

— celkový trh výstavby mechanických hutnických zařízení omezený buď na železné kovy nebo zahrnující železné i neželezné kovy;

- možné dílčí trhy různých kroků průmyslové výroby při výstavbě mechanických hutnických zařízení.

relevantního trhu (trh EHP nebo větší trh).

(67) V tomto rozhodnutí se v oblasti *výstavby elektrotechnických hutnických zařízení* musí vycházet z následujících výrobových trhů:

- celkový trh výstavby elektrotechnických hutnických zařízení, včetně všech možných dílčích trhů na nižší úrovni;
- možný (úžeji chápáno) celkový trh výstavby elektrotechnických hutnických zařízení úrovně automatizace 0-2 v oblasti železo/ocel;
- možné dílčí trhy výstavby elektrotechnických hutnických zařízení tekuté, teplé a studené fáze a válcování dlouhých výrobků (trhy výrobního procesu v oblasti) v oblasti železo/ocel nebo možné trhy jednotlivých kroků výrobního procesu (nebo další podrobnější rozdělení podle úrovně automatizace) a možné trhy úrovně 1 a 2;
- trhy válcování hliníku za tepla a za studena a
- možné trhy řešení informační techniky pro logistiku zařízení/MES/úroveň 3.

b. *Výstavba elektrotechnických hutnických zařízení*

- (72) Společnost Siemens vychází i v oblasti výstavby elektrotechnických hutnických zařízení z existence světového trhu.
- (73) Podle výsledků průzkumu trhu by prostorově relevantní trh ve smyslu tohoto rozhodnutí zahrnoval přinejmenším oblast celého EHP, měla by se však zvážit i možnost většího trhu.
- (74) To platí pro všechny možné dílčí trhy výstavby elektrotechnických hutnických zařízení, včetně možných trhů řešení informační techniky pro logistiku zařízení/MES/úroveň 3.
- (75) Společnost Siemens souhlasí s definicí prostorového trhu pro výstavbu elektrotechnických hutnických zařízení, stanovené Komisí jen za předpokladu, že je Komise připravena zvážit možnost trhu přesahujícího rámec EHP, nesdílí však názor, že určité asijské regiony by nemohly být zahrnuty do relevantního trhu. Odpovídající dílčí trhy jsou podle ní zahraničním nabízejícím přístupné bez omezení.
- (76) Komise je však stále toho názoru, že v určitých částech světa nadále přetrvávají různé podmínky pro hospodářskou soutěž, které nelze odůvodnit historickými faktory. V podrobnostech však může zůstat otevřené to, zda existuje trh v celém EHP nebo větší, snad i celosvětový trh.

(68) V tomto zařízení se kromě toho vychází z nejméně jednoho odděleného výrobového trhu pro *údržbu a služby v oblasti hutnických zařízení*.

c. *Údržba a služby*

- (77) Podle názoru společnosti Siemens by měl být tento trh definován jako trh v celém EHP. Většina účastníků trhu jej však považuje za užší, protože v této oblasti se za velice důležité považují krátké vzdálenosti k dodavatelům a, v určité míře, možnost domluvit se stejnou řečí. Řada zákazníků by si nevybrala žádného dodavatele z jiného členského státu, než z toho, v němž se nachází jejich výrobní provoz, zejména pokud by se ceny služeb jejich nynějšího nabízejícího zvedly o 5 až 10 %. To platí jak pro mechanickou, tak i pro elektrotechnickou oblast.

2. PROSTOROVĚ RELEVANTNÍ TRHY

a. *Výstavba mechanických hutnických zařízení*

(70) Společnost Siemens je toho názoru, že u trhu pro výstavbu mechanických hutnických zařízení se jedná o světový trh nebo přinejmenším o trh celého EHP se silnou tendencí k celosvětovému trhu.

- (78) Pro toto rozhodnutí však může přesná definice trhu zůstat otevřená. Prostorově relevantní trh není v žádném případě menší než národní trh a větší než trh EHP.

d. *Výstavba elektrotechnických průmyslových zařízení v ostatních oblastech*

(71) V tomto rozhodnutí však není nutné stanovit prostorově relevantní trh, jelikož spojení vyvolává pochybnosti o hospodářské soutěži v oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení nezávisle na definici prostorově

- (79) Vnitřní organizace společnosti VA Tech, společně se společností VAI, která po celém světě staví zařízení pro

zpracování kovu a se společností Elin EBG, která odpovídá za výstavbu elektrotechnických zařízení, jež má těžiště svoji činnosti převážně v Rakousku a kromě toho se zabývá výstavbou průmyslových zařízení ve střední Evropě, naznačuje, že trh, resp. trhy výstavby jiných elektrotechnických průmyslových zařízení jsou z prostorového hlediska omezeny více, než trhy výstavby specializovaných hutnických elektrotechnických zařízení. Tento názor se potvrdil průzkumem trhu, při kterém mnoho průmyslových společností ve svých odpovědích vycházelo spíše z národních trhů nebo z určitých regionálních prostorově relevantních trhů. Pro některá specializovaná průmyslová výrobní odvětví, jako je papírenství a chemie, bylo možno zvažovat ještě širší prostorový trh. Při průzkumu trhu se však ukázalo, že v žádném případě nelze odkazovat na prostorový trh, který by byl větší než oblast EHP.

- (80) Pro toto rozhodnutí však může zůstat otázka přesného ohrazení prostorově relevantního trhu otevřená. Relevantní trh, resp. relevantní trhy v žádném případě nejsou menší než národní trhy a nejsou větší než trh EHP.

3. POSOUZENÍ Z HLEDISKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

a. Výstavba mechanických hutnických zařízení

- (81) Spojení způsobí na trhu EHP nebo na celosvětovém trhu výstavby mechanických hutnických zařízení nebo na jeho dílčích trzích výstavby mechanických zařízení pro výrobu oceli a pro plynulé lití významné oslabení hospodářské soutěže mezi společnostmi Siemens/VAI a jejím hlavním konkurentem SMS. To povede, díky prokázání dominantní pozice společnosti Siemens/VAI na trhu, k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže na uvedených dílčích trzích.

(1) Tržní podmínky

- (82) Společnost Siemens, oproti společnosti VA Tech, v této oblasti nepůsobí. Společnost Siemens uvádí, že podíl společnosti VA Tech na trhu je na všech možných dílčích trzích menší než [10-15] (*) %.
- (83) Účastníci trhu však na možných výrobových trzích výstavby mechanických zařízení stanovili výrazně vyšší podíly společnosti VA Tech. V oblasti výstavby hutnických zařízení byl celosvětový podíl a podíl na trhu EHP společnosti VA Tech zařazen přibližně na stejnou úroveň jakou má podnik, který dříve jako jediný ovládal trh, společnost SMS-Demag (dále jen SMS), za nimi následuje společnost Danieli, třetí a jediná společnost, nabízející komplety v celém EHP. Na jednotlivých možných dílčích trzích je společnost VA Tech považována za společnost, která jednoznačně dominuje trhu.
- (84) Výpovědi účastníků trhu také naznačují, že trh, resp. trhy pro výstavbu mechanických hutnických zařízení je nutno považovat za silně koncentrovaný trh, resp. silně koncentrované trhy.
- (85) SMS považuje společnost VAI za svého hlavního konkurenta ve většině svých obchodních oblastí. Uvádí svoje vlastní podíly na trhu ve výši 24 % a podíly společnosti VAI v oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení ve výši 20 %. Na trzích jednotlivých kroků výrobního procesu jsou celkové podíly na trhu obou vedoucích společností podstatně vyšší. Na trhu výrobního procesu výroby oceli má společnost VAI stejný podíl jako SMS (33 %), zatímco na trhu výrobního procesu plynulého lití je společnost VAI daleko před SMS (SMS: 23 %, VAI: 62 %). Společnost VAI ve veřejných prohlášeních svoji vedoucí pozici v oblasti plynulého lití potvrdila.
- (2) **Celkový trh výstavby mechanických hutnických zařízení v oblasti železo a ocel nebo celkový trh se zahrnutím neželezných kovů: podstatné omezení účinné hospodářské soutěže**
- (86) Průzkum trhu ukázal, že s ohledem na menšinovou účast společnosti Siemens v SMS povede spojení k podstatnému oslabení současné hospodářské soutěže mezi společnostmi VAI a SMS. Vzhledem k mimořádné síle společnosti VAI na tomto vysoce koncentrovaném trhu, velice úzkým konkurenčním poměrům mezi společnostmi VAI a Siemens a skutečnosti, že ostatní soutěžitelé nebudou schopni dostatečně omezit prostor společností Siemens/VAI pro hospodářskou soutěž, pokud poklesne konkurenční tlak, který SMS vyvíjí na společnosti Siemens/VAI, povede spojení v každém případě k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže z důvodu nekoordinovaného chování a snad i z důvodu vzniku dominantního postavení společnosti Siemens/VAI na trhu.
- (87) Společnosti VAI a SMS jsou nejbližšími konkurenty na dotčeném trhu. Z důvodu těchto blízkých konkurenčních vztahů by zákazník, který se v určitém hutnickém projektu rozhodl proti společnosti VA Tech, s velkou pravděpodobností považoval SMS za první alternativu. To vyplývá ze zařazení, které provedli soutěžitelé a zákazníci během průzkumu trhu.
- (88) Jako třetí nejsilnější soutěžitel je všeobecně považována společnost Danieli, avšak většinou daleko za společnostmi SMS a VAI. Její síla spočívá především ve válcování dlouhých výrobků, kde je vedoucí společností na trhu. S ohledem na svoji pozici na trhu a na řazení zákazníků by společnost Danieli byla jen stěží schopna celkově zabránit poklesu hospodářské soutěže na trhu výstavby mechanických hutnických zařízení nebo ohrozit vedoucí postavení, které by mohla získat společnost VAI z důvodu výhody znalosti informací dostupných u společností Siemens/VAI. Kromě toho zákazníci požadují nejméně tři nabídky k tomu, aby mohli v oblasti výstavby hutnických zařízení úspěšně jednat.
- (89) Od jiných konkurentů nevychází žádný znatelný nátlak. Ti, které společnost Siemens uvedla kromě tří velkých

nabízejících s významným postavením na trhu, působí v Evropě pouze omezeně nebo vůbec, takže pro evropské zákazníky nepředstavují žádnou přiměřenou alternativu. U malých nabízejících není pravděpodobné, že by mohli úspěšně nabízet pro velké zakázky. Kromě tří společností s významným postavením na trhu je konkurence roztržštěná a nemohla by proto působit proti síle tří vedoucích nabízejících na trhu.

- (90) Velký nabízející v oblasti výroby mechanických hutnických zařízení má velký počet zákazníků, na něž připadá velký podíl jeho zakázek, proto není významně závislý na jednotlivých zákaznících.
- (91) Spojení by podstatně oslabilo konkurenční tlak, který vyvíjí SMS na společnost Siemens/VAI. Společnost Siemens by díky tomu získala kromě svého stávajícího podílu v SMS ve výši 28 % také kontrolu nad společností VA Tech. Nelze sice, vzhledem k mimořádným okolnostem věci (viz následující odstavce: dřívější převzetí prodejní opce; obvykle je třeba stanovit hodnotu aktiv ke dni 31. 12. 2004), s dostatečnou jistotou vycházet z toho, že akciový podíl 28 % společnosti Siemens ve společnosti SMS (a finanční účast na obchodním úspěchu SMS, která s tím zpravidla souvisí) přiměje společnost Siemens/VA Tech k tomu, aby polevila v hospodářské soutěži proti SMS. [...] (*)
- (92) Společnost Siemens uplatnila prodejní opci, aby prodala svůj podíl u SMS většinovému akcionáři. Hodnota podílu společnosti Siemens je však sporná a u německých soudů je zahájeno projednávání zřejmě zdoluhavého sporu. Dokud se tento spor nevyřeší a dokud nebude uzavřen prodej 28 % podílu společnosti Siemens [...] (*)
- (93) [...] (*)
- (94) [...] (*)
- (95) [...] (*). Jelikož podíl akcií ve výši 28 % stále zůstává u SMS, spojení by podstatně oslabilo hospodářskou soutěž mezi společnostmi Siemens/VAI a SMS. Otázka, zda výhoda znalosti informací ve srovnání se svým nejsilnějším konkurentem SMS a náskok v tržní síle ve srovnání se společností Danieli poskytuje společnosti Siemens/VAI dominantní postavení, může zůstat otevřená. V každém případě by spojení mělo mimořádně škodlivé dopady na hospodářskou soutěž jako následek nekoordinovaného chování společností. Z toho vyplývá podstatné omezení účinné hospodářské soutěže na společném trhu výstavby mechanických hutnických zařízení.

(3) Dílčí trhy výstavby mechanických hutnických zařízení: odůvodnění dominantního postavení

- (96) Tyto závěry platí o to více pro možné trhy na různých stupních výrobního procesu výstavby mechanických zařízení pro výrobu oceli a plynulé lití. U zbývajících možných

dílčích trhů výstavby mechanických hutnických zařízení však nelze s jistotou stanovit, zda by spojení vedlo k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže.

- (97) Na možném trhu výstavby mechanických zařízení pro výrobu oceli byla společnost VAI při průzkumu trhu provedeném Komisí zařazena konkurenty i zákazníky na nejvyšší příčku. Hned za ní následuje na druhém místě SMS. Společnosti VAI a SMS si na tomto koncentrovaném trhu drží vysoké podíly na trhu EHP i celosvětově. Jejich aktuální podíl na světovém trhu se pohybuje mezi 30 a 40 %; jejich podíly na trhu EHP jsou s velkou pravděpodobností ještě vyšší. Tyto vysoké podíly na trhu lze připsat již vysoce koncentrovanému trhu, což způsobuje, že to bude pravděpodobně mít značně nevýhodné důsledky pro zákazníky. To platí zejména s ohledem na těsnou hospodářskou soutěž mezi oběma nejsilnějšími nabízejícími, která by po sloučení poklesla ve prospěch vedoucích společností. Společnosti VAI a SMS jsou nejtěsnější konkurenti. Na třetím místě následuje s velkým odstupem společnost Danieli a není v tak těsném konkurenčním poměru. Zbývající konkurence je roztržštěná. Menší nabízející nemohou u velkých projektů soutěžit s velkými nabízejícími, resp. jsou odkázáni na spolupráci s nimi nebo se specializují na jednotlivé mezery na trhu.
- (98) Na možném trhu výstavby mechanických zařízení pro plynulé lití považují zákazníci i konkurenti společnost VAI jednoznačně za podnik ovládající trh EHP i celosvětový trh. Společnost VAI s nejvyšší pravděpodobností drží více než 50 % podílů na trhu EHP i na celosvětovém trhu. SMS následuje na druhém místě a je nejbližším konkurentem společnosti VAI. Na třetím místě je s velkým odstupem společnost Danieli. Konkurence je roztržštěná a není způsobitelná k omezení dominantního postavení společnosti VAI na trhu.
- (99) Za těchto okolností by [...] (*) vedlo ke vzniku dominantního postavení společnosti Siemens na možných trzích výstavby mechanických zařízení pro výrobu oceli a výstavby mechanických zařízení pro plynulé lití a tím k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže.

b. Výstavba elektrotechnických hutnických zařízení

Trh výstavby elektrotechnických hutnických zařízení (stupeň 0-2, železo/ocel), možné trhy pro jednotlivé oblasti a kroky výrobního procesu

Struktura trhu a podíly na trhu

- (100) Průzkum trhu ukázal, že mnoho účastníků trhu považuje společnost Siemens za nejdůležitějšího nabízejícího v sektoru výstavby elektrotechnických hutnických zařízení pro výrobu oceli/železa v EHP i v celém světě. To platí pro možný celkový trh i pro většinu dílčích trhů s výjimkou

možného dílčího trhu válcování dlouhých výrobků, kde za vedoucí podnik na trhu je považována společnost Danieli. V této oblasti se společnost VAI vyskytuje jako nejsilnější konkurent převážně na druhém místě, v oblasti plynulého lití je dokonce považována za stejně silnou jako společnost Siemens. Je však třeba zdůraznit, že za silné a hodnověrné nabízející jsou považováni další čtyři soutěžitelé. Zde se jedná hlavně o společnosti ABB, Alstom, SMS a Danieli, v některých oblastech, zejména na celosvětové úrovni, o společnosti Toshiba (resp. TMEIC-GE) a Sundwig-Andritz, Ingelectric a ASI Robicon.

Podíly na trhu

(101) Podíly na trhu lze v této homogenní a diferencované oblasti výrobků a služeb stanovit jen obtížně. Komise má k dispozici některé odhady společnosti Siemens, které byly zpracovány částečně pro účely řízení a částečně před zahájením řízení. K dispozici jsou také odhady, které před zahájením řízení zpracovala společnost VA Tech a odhady, které byly zpracovány během řízení na žádost Komise. Kromě toho Komisi pro účely řízení předložila svoje odhady společnost SMS. Tyto odhady uvádějí velké rozpětí podílů na trhu. Společnost Siemens ve svých odhadech vychází ze společných podílů na trhu ve výši méně než 20 %, zatímco údaje společnosti VAI se pohybují podstatně výše, v rozmezí 40-50 %. Nejvyšší údaje pro některé trhy na jednotlivých stupních výrobního procesu se objevují v odhadech SMS.

(102) Podle názoru Komise (a některých uvedených soutěžitelů) nemůže žádný z těchto odhadů platit jako spolehlivý.

(103) Komise provedla analýzu síly nejdůležitějších soutěžitelů v hlavní části uvedených trhů, tj. zakázek v objemu více než 1 mil. EUR v období roků 2002-2004. Dotázala se soutěžitelů na všechny zakázky, které získali v dotyčném časovém období a sečetla odpovídající číselné údaje. Ve výsledcích dotazování se znovu odráží relativně velký počet dotazovaných společností. V pozdějším stádiu řízení předložila společnost Siemens další dílčí údaje k jiným soutěžitelům u kapalně fáze. Komise tyto údaje přezkoumala a vzala je v úvahu poté, kdy je potvrdili zákazníci a/ nebo soutěžitelé. Podle názoru Komise je tento propočten použitelným přiblížením ke skutečným podílům na trhu. Uvedené podíly na trhu je však třeba považovat za horní hranici, zatímco skutečné podíly na trhu je třeba s nejvyšší pravděpodobností stanovit níže.

(104) Tato čísla ukazují, že spojení s vysokou pravděpodobností nepovede ke získání podílu na trhu větším než 35-40 %. V každé oblasti a na každém stupni výrobního procesu zůstanou na trhu minimálně čtyři silní nabízející, u nichž

lze předpokládat, že vyvinou dostatečný konkurenční tlak na spojující se společnosti.

Analýza veřejné nabídky

(105) U relevantního trhu/relevantních trhů se jedná o nabídkové trhy, kde podíly na trhu mají pouze orientační hodnoty. Rozhodující je konkurenční tlak, který navzájem vyvíjejí společnosti v nabídkovém procesu, přičemž dlouhodobé podíly na trhu jsou důležitým indikátorem této síly.

(106) Analýza údajů týkající se veřejné nabídky společnosti Siemens a VAI ukazuje, že na některých možných dílčích trzích (plynulé lití, kapalná fáze) lze za blízké konkurenty považovat nanejvýš společnosti Siemens a VAI, ale ani na těchto dílčích trzích nejsou nejbližšími konkurenty.

Dopady podílu společnosti Siemens ve společnosti SMS

(107) Přísliby ohledně [...] (*) jejího podílu u SMS, které byly společnosti Siemens uloženy, aby vyřešila pochyby o hospodářské soutěži v oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení, odstraňují podstatnou překážku hospodářské soutěže pouze z důvodu tohoto podílu [...] (*) přinejmenším v oblasti výstavby elektrotechnických hutnických zařízení (toto platí i pro všechny ostatní trhy výstavby elektrotechnických hutnických zařízení).

Možné trhy s automatizací úrovně 1 a 2

(108) Průzkum trhu potvrdil, že soutěžitelé považují softwarová řešení úrovně 1 a 2 za indikátory vypovídající o síle trhu.

(109) [...] (*). Také na těchto silných trzích však zůstává dostatečný počet silných soutěžitelů jako jsou společnosti SMS, Danieli, ABB, Alstom a TMEIC-GE. Kromě toho existuje řada jiných soutěžitelů, kteří působí jako konkurence společnostem Siemens/VA Tech především v úrovni 1, kde jsou překážky pro přístup menší než v úrovni 2. To je potvrzeno analýzou síly trhů softwarových modulů úrovně 1 a 2 na některých stupních výrobního procesu. Nejsou k dispozici údaje od jednotlivých hlavních soutěžitelů, bylo však možné posoudit nejhorší případ, který potvrdil, že na možných trzích bude pokračovat silná hospodářská soutěž.

Výstavba elektrotechnických hutnických zařízení pro válcování hliníku za tepla a za studena

(110) Možné trhy pro výstavbu válcovacích stolic hliníku jsou ve srovnání s válcovacími stolicemi oceli velice malé. Pouze z tohoto důvodu by se předcházející analýza trhů pro válcování oceli změnila jen nepatrně, pokud by se do ní započítaly i trhy pro válcování hliníku.

(111) Velká většina zákazníků považuje dopady spojení na výstavbu elektrotechnických zařízení pro válcování hliníku za tepla a za studena za bezproblémové. Platí, že společnosti Siemens a VA Tech jsou často řazeny za vedoucí nabízející. Jako úspěšní nabízející však byly uváděny i jiné společnosti jako ABB, TMEIC, Alstom, ASI Robicon a IAS.

(112) Překážky pro přístup na trh s hliníkem jsou pro nabízející mechanických válcovacích stolic hliníku a pro společnosti, které již nabízejí automatizaci úrovní 1 a 2 v oblasti oceli znatelně menší. Vysoce koncentrované straně poptávky lze s jistotou připsat určitou míru síly poptávky, což by mohlo podpořit vstup nových nabízejících z této skupiny na trh.

Řešení informační techniky pro logistiku zařízení/ MES/úroveň 3

(113) Na tomto relativně mladém a již silně rostoucím trhu nevzbuzuje zamýšlené spojení žádné pochybnosti o hospodářské soutěži. Proto nevznikne žádný podstatný rozdíl, pokud se vezme tato malá oblast v úvahu v rámci celkového možného trhu výstavby elektrotechnických hutnických zařízení.

Závěr k možnému celkovému trhu výstavby elektrotechnických hutnických zařízení s uvážením všech výše uvedených a všech možných trhů.

(114) Problémy s hospodářskou soutěží neexistují na žádném z možných dílčích trhů celkového trhu výstavby elektrotechnických hutnických zařízení a tím ani na možném celkovém trhu. Na žádném možném trhu výstavby elektrotechnických hutnických zařízení nevzniká otázka vzniku nebo posílení dominantního postavení nebo jiného citelného omezení účinné hospodářské soutěže. Žádné vlivy nepříznivé pro hospodářskou soutěž na trhu výstavby elektrotechnických hutnických zařízení nevyplývají ani z dodatečné kontroly možných nehorizontálních vlivů.

c. Údržba hutnických zařízení a služby

(115) Činnosti společností Siemens a VA Tech se překrývají i na tomto trhu. Průzkum trhu však nenaznačil žádné problémy v hospodářské soutěži na trhu údržby hutnických zařízení a služeb. Prahy přístupu na tento trh jsou podstatně nižší než u trhů výstavby elektrotechnických a mechanických zařízení. V této oblasti také působí dostatečný počet místních soutěžitelů. Kromě toho jsou zákazníci stavitelů hutnických zařízení schopni provádět tyto práce sami.

(116) Spojení by proto na tomto trhu nevedlo ke vzniku nebo posílení dominantního postavení nebo jinému citelnému omezení účinné hospodářské soutěže.

d. Výstavba elektrotechnických průmyslových zařízení v jiných oborech

(117) Plánované spojení je nezávislé na definici výrobního trhu výstavby elektrotechnických nehutnických průmyslových zařízení z hlediska hospodářské soutěže neškodné.

e. Závěry k trhům výstavby elektrotechnických hutnických zařízení a k trhům/trhu výstavby elektrotechnických průmyslových zařízení v nehutnických oborech

(118) Z uvedených důvodů nezpůsobí oznámené zamýšlené spojení na relevantních trzích výstavby elektrotechnických hutnických zařízení nebo na trhu/trzích výstavby průmyslových zařízení v nehutnických oborech vznik nebo posílení dominantního postavení nebo jiné citelné omezení hospodářské soutěže.

F. ROZVADĚČE NÍZKÉHO NAPĚTÍ

(119) Relevantní výrobní trh s rozvaděči nízkého napětí lze rozdělit podle zabudovaných odpínačů na tři dílčí trhy ACB, MCB a MCCB. Kromě toho existuje oddělený trh proudových přípojnicových rozvodů, což je další komponent. Dalšími komponenty jsou ovládací systémy s programovatelnou pamětí („SPP“) a odbočky u spotřebitelů. Trhy s komponenty a smontovanými rozvaděči byly v souladu s předcházejícími rozhodnutími zkoumány podle členských států, ale jelikož navrhované spojení nevyvolává žádné pochybnosti o hospodářské soutěži ani na úrovni EHP, může tato otázka zůstat v podstatě otevřená.

(120) Na tomto základě by byly trhy s rozvaděči nízkého napětí a s některými komponenty v Rakousku a jinými komponenty v EHP a v některých členských státech zamýšleným spojením dotčeny horizontálně a/nebo vertikálně. Společnost VA Tech je výrobce základních desek a komponenty potřebné pro ovládací panely nízkého napětí nakupuje u třetích dodavatelů. Společnost Siemens vyrábí jak základní desky, tak také veškeré potřebné komponenty. Nezávisle na zvolené definici trhu nepřekračuje celkový podíl na žádném horizontálním dotčeném trhu [30-40] (*) %, kromě toho na všech dotčených trzích působí silní konkurenti, kteří vyrábějí své vlastní komponenty nebo mají k dispozici vlastní, nezávislé zdroje dodávky komponentů, takže společnost Siemens tyto konkurenty

nemůže vyloučit. Proto Komise dospěla k závěru, že nenastanou žádné pochybnosti o hospodářské soutěži.

G. TECHNIKA BUDOV A SPRÁVA ZAŘÍZENÍ

1. RELEVANTNÍ VÝROBKOVÉ TRHY

G1. *Technika budov*

(121) Společnosti Siemens a VA Tech působí v oblasti techniky budov, kterou je třeba podle názoru společnosti Siemens dále rozdělit na úroveň komponentů, systémů a zařízení. Podle společnosti Siemens sice existují trhy pro správu budov (viz odstavce G.2), ostatní služby by však měly být přiřazeny k příslušnému hlavnímu trhu. Úrovně komponentů a systémů by se měly dále rozdělit podle oblastí použití. Na úrovni komponentů by se tak mělo, podle společnosti Siemens, dále rozlišovat především podle elektrické instalační techniky, bezpečnostní techniky, řídicí techniky a techniky TKOS (topení, klimatizace, odvětrávání a sanitární techniky), na úrovni systémů by se mělo rozlišovat mezi bezpečnostní a řídicí technikou. Na úrovni zařízení by se potom mělo rozlišovat mezi výstavbou elektrotechnických a mechanických zařízení. Podle výsledků průzkumu trhu se u bezpečnostní techniky musí rozlišovat přinejmenším mezi oblastí (i) protipožární ochrana a (ii) zabezpečení proti vstupu/vloupání. Otázka dalšího dělení může v tomto rozhodnutí zůstat otevřená.

(122) Na úrovni zařízení lze rozlišovat mezi elektrotechnickým a mechanickým zařízením budov. Průzkum trhu ukázal, že by mohl existovat i oddělený, tyto oblasti přesahující trh pro výstavbu elektrotechnických a mechanických zařízení budov⁽³⁾, který by pokrýval jeden generální dodavatel, který odpovídá za celkový trh. Přesné vymezení však může zůstat otevřené.

G2. *Správa budov*

(123) Průzkum trhu ukázal, že tento trh může být rozdělen na technickou, obchodní a všeobecnou správu budov. Otázka přesné definice výrozkového trhu však může zůstat otevřená.

2. PROSTOROVĚ RELEVANTNÍ TRHY

G1. *Technika budov*

(124) Podle názoru společnosti Siemens jsou všechny trhy uvedené v části G (s výjimkou komponentů pro techniku budov) přinejmenším trhy celého EHP. Průzkum trhu naznačil, že se jedná o národní trhy. Otázka definice prostorového trhu však může zůstat otevřená.

⁽³⁾ Aktivita stran se v této oblasti týká především stavby bytů, kanceláří, koncertních hal, muzeí, nemocnic a tunelů.

G2. *Správa budov*

(125) Totéž platí pro trh/trhy správy budov.

3. POSOUZENÍ Z HLEDISKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

G1. *Technika budov*

(126) Na úrovni komponentů mohou existovat jen vertikálně dotčené trhy, jelikož společnost VA Tech na těchto trzích nepůsobí.

(127) Průzkum trhu nepřinesl dostatečné důkazy o tom, že by se na úrovni komponentů podařilo společnosti Siemens díky spojení izolovat od svých konkurentů trhy s komponenty v Rakousku. Na podřízených trzích systémů a zařízení panuje dostatečná konkurence. Na bezprostředně podřízené systémové úrovni je navíc navýšení podílu na trhu z důvodu spojení velice nízké. Na vlastních trzích s komponenty stojí proti společnosti Siemens velké mezinárodně působící společnosti (mj. ABB a Möller, resp. Honeywell, Johnson Controls a Sauter).

(128) Společnost VA Tech podle vlastního vyjádření nepůsobí na systémové úrovni. Svůj obrat v této oblasti přiřazuje do oblasti výstavby zařízení. Horizontální dopady spojení v oblasti jednotlivých obchodních činností mimo Rakousko nejsou významné. Ani v Rakousku neexistují žádné relevantní trhy s přírůstkem podílu na trhu větším než 10 %. Existuje dostatečný počet náhradních systémových integrátorů a společností nabízejících systémy. Spojení by ani z vertikálního hlediska nezpůsobilo citelné omezení účinné hospodářské soutěže.

(129) U zařízení dochází mezi společnostmi VA Tech a Siemens k významnému překrytí jen v Rakousku. Nejvýznamnější je přímé konkurenční postavení a příslušná tržní síla společností Siemens a VA Tech na možném dílčím trhu generálních dodavatelů. Spojení by zde sice vedlo ke snížení počtu nabízejících v Rakousku, avšak zůstali by zde větší nabízející technických služeb generálních dodavatelů jako jsou RWE Solutions, MCE, nizozemské skupiny Imtech (přes její německou dceřinou společnost) a M+W Zander (Německo). Společnosti zajišťující výstavbu elektrotechnických zařízení střední velikosti jako např. Klenk & Meder, Landsteiner a Bostelmann působí na tomto trhu jako konsorcia. Pokud by v některých jednotlivých případech, například u záměrů velkého rozsahu, nebylo z uživatelského pohledu dostatek nabízejících, potom by zákazníci podle vlastního vyjádření neváhali rozdělit výběrové řízení do menších dávek (pro jednotlivé systémy/obchodní činnosti namísto jedné technické generální zakázky). Zákazníci by potom sami prováděli

plánování a integraci nebo by tím pověřili projektovou poradenskou kancelář. Tím by nedošlo k citelnému omezení hospodářské soutěže. Totéž platí pro oblasti výstavby elektrotechnických a mechanických zařízení.

J. PŘÍSLIBY

G2. Správa budov

(130) Většina zákazníků společností Siemens a VA Tech při průzkumu trhu uvedla, že žádná jiná strana nebyla při výběrových řízeních a přidělování veřejných zakázek nadějnějším konkurentem. V Rakousku, jediném možném dotčeném trhu, existuje řada jiných větších nabízejících, jejich služby v oblasti technické správy budov z hlediska zákazníka prakticky odpovídají službám společností VA Tech a Siemens. Na uvedené větší soutěžitele vyvíjejí konkurenční tlak i menší společnosti, zejména na regionální úrovni. Záměr by proto nevedl k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže v této oblasti.

H. ZAŘÍZENÍ INFRASTRUKTURY A TECHNIKA LANOVÝCH DRAH

H1. ZAŘÍZENÍ DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY

(131) V oblasti zařízení dopravní infrastruktury by pouze v Rakousku vznikla některá menší překrytí mezi společnostmi Siemens a VA Tech u osvětlení ulic, zařízení dopravní signalizace, zařízení pro obhospodařování parkovišť a zařízení pro dopravní kontrolu. Otázka věcně a prostorově relevantních trhů může v těchto oblastech zůstat otevřená. Zákazníci mají dostatek možností volby. Spojení by nevedlo k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže.

H2. ZAŘÍZENÍ PRO ÚPRAVU VODY

(132) Totéž platí pro zařízení pro úpravu vody.

H3. ELEKTRICKÁ INSTALACE PRO ZAŘÍZENÍ LANOVÝCH DRAH

(133) Totéž platí pro elektrické instalace pro zařízení lanových drah.

I. DALŠÍ SLUŽBY V INFORMAČNÍ TECHNICE

(134) Totéž platí pro elektrická zařízení u ostatních služeb v informační technice.

ZÁVĚR

(135) Návrh tímto došel k závěru, že by ohlášený záměr vedl k citelnému omezení účinné hospodářské soutěže, zejména z důvodu vzniku dominantního postavení na trzích se (i) zařízeními pro vodní elektrárny a (ii) výstavbou mechanických hutnických zařízení.

(136) K odstranění pochybností v oblasti hospodářské soutěže na trzích se (i) zařízeními pro vodní elektrárny a (ii) výstavbou mechanických hutnických zařízení předložily strany následující přísliby:

(137) V oblasti zařízení pro vodní elektrárny prodal společnost VA Tech Hydro, což je dceřiná společnost VA Tech, v níž jsou sloučeny činnosti společnosti v oblasti zařízení pro vodní elektrárny a zařízení pro elektrárny s kombinovanými plynovými a parními turbínami. Druhá uvedená oblast nevyvolala žádné pochybnosti o hospodářské soutěži, avšak její převážná část je ve velké míře fyzicky i finančně integrována do obchodu s vodními elektrárnami. Tržní test potvrdil, že prodej společnosti VA Tech Hydro (kterým se plně odstraní konkurenční překrytí u vodních elektráren) by na tomto trhu vyřešil problémy s hospodářskou soutěží.

(138) V oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení prodal 28 % podíl společnosti Siemens ve společnosti SMS Demag, která je největším konkurentem společnosti VA Tech, aby se odstranilo citelné omezení účinné hospodářské soutěže. Společnost Siemens již uskutečnila prodejní opci s účinností od 31. prosince 2004, aby svůj podíl prodala akcionáři vykonávajícímu kontrolu nad společností SMS Demag. Uskutečnění prodeje však bylo posunuto na neurčito kvůli právnímu sporu se společností SMS o ocenění akcií. Společnost Siemens proto předložila příslib, že přes svůj stávající podíl [...] (*) nebude nijak narušovat hospodářskou soutěž týkající se společnosti SMS a ekonomického zájmu svého budoucího konkurenta. Z toho důvodu nahradí zástupce společnosti Siemens v akcionářském výboru a v dozorčí radě společnosti SMS nucený správce. Společnost Siemens se nedozví žádné citlivé strategické údaje v souvislosti s budoucím obchodním chováním společnosti SMS. Nucený správce poskytne společnosti Siemens jen takové informace, které jsou bezpodmínečně nutné k tomu, aby se společnost Siemens mohla bránit u soudních jednání a aby mohla sestavit roční uzávěrky. První informace se týkají pouze časového období ke dni 31. 12. 2004, další informace nebudou využity na základě dohody akcionářů, ale na základě obvyklých práv vyplývajících z menšinového podílu. Kromě toho jsou z důvodu vzdání se zpětné koupě a na základě vysvětlení, že byla stanovena hodnota podílu společnosti Siemens ke dni 31. prosince 2004 a z důvodu skutečnosti, že společnost Siemens nemůže počítat s výplatou dividend, odstraněny jakékoli pochybnosti, že by společnost Siemens mohla počítat s tím, že bude mít nadále podíl na budoucím zisku společnosti SMS Demag. Tím tento příslib plně odpovídá úplnému prodeji podílu ve společnosti SMS Demag až do uzavření soudního sporu. Tržní test s ohledem na příslibený závazek v oblasti výstavby mechanických hutnických zařízení dopadl kladně.

(139) Komise dospěla ve svém rozhodnutí k závěru, že na základě příslibů předložených stranami nezpůsobí oznámené spojení vznik dominantního postavení stran v oblastech (i) zařízení pro vodní elektrárny a (ii) výstavba mechanických hutnických zařízení.

K. ZÁVĚR

(140) Rozhodnutí dospělo k závěru, že zamýšlené spojení, s výhradou, že strany budou plně dodržovat dané přísliby, nenaruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části. Proto Komise rozhodla prohlásit spojení podle čl. 2 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 nařízení o kontrole spojování podniků a článku 57 Dohody o EHP za slučitelné se společným trhem a s Dohodou o EHP.

III. PORADNÍ VÝBOR

(141) Poradní výbor pro kontrolu spojování podniků na svém 133. zasedání dne 29. června 2005 jednomyslně podpořil návrh rozhodnutí Komise schválit spojení za podmínek a při dodržení opatření předložených stranami v jejich příslibech.

(142) Podle čl. 19 odst. 7 nařízení o kontrole spojování podniků zveřejní Komise stanovisko Poradního výboru spolu s rozhodnutím s přihlédnutím k oprávněným zájmům společností na ochranu jejich obchodních tajemství. V uvedené věci neobsahuje stanovisko Poradního výboru žádná obchodní tajemství.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2005

o státní podpoře, kterou Finsko uplatnilo jako investiční podporu ve prospěch společnosti
Componenta Oyj

(oznámeno pod číslem K(2005) 3871)

(Pouze finské a švédské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/900/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména čl. 88 odst. 2 pododst. 1 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, zejména čl. 62 odst. 1 písm. a této dohody,

vyzvala v souladu s uvedenými články zúčastněné strany k podání svých připomínek ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Společnost Metalls Verkstadsklubb vid Componenta Alvesta AB, Švédsko, oznámila Komisi dopisem ze dne 10. března 2004, že město Karkkila uzavřelo s karkkilskou společností Componenta Oyj obchod, u kterého měla podezření, že obsahoval státní podporu. Na základě těchto informací požádala Komise Finsko o vysvětlení záležitosti. Dopisem ze dne 22. června 2004 poskytlo Finsko Komisi žádané vysvětlení.
- (2) Komise oznámila Finsku dopisem ze dne 19. listopadu 2004 své rozhodnutí zahájit ohledně podezřelé podpory řízení podle odst. 2 čl. 88 Smlouvy o založení ES.
- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise požádala zúčastněné strany o doručení svých připomínek, týkajících se opatření.
- (4) Komise od zúčastněných stran neobdržela připomínky.

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY

Podpora a příjemci podpory

- (5) Společnost Componenta Oyj, dále jako „Componenta“, je železářský podnik s mezinárodní působností, který sídlí ve městě Karkkila. Má výrobní závody ve Finsku, Nizozemsku a Švédsku. Většina obrátu podniku ve výši 316 milionů EUR pocházela v roce 2004 ze severovýchodních zemí a střední Evropy. Koncern zaměstnává přibližně 2 200 osob.

- (6) Podezřelá podpora byla společnosti Componenta poskytnuta v prosinci 2003 a sestávala ze dvou opatření. Na jedné straně získala společnost Componenta podporu prostřednictvím transakce, kdy město Karkkila, dále jako „Karkkila“, koupilo 50 procent akcií realitní společnosti s názvem Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy, dále jako „KK“. Společnost KK vlastnila město Karkkila a společnost Componenta. Na straně druhé město Karkkila poskytlo společnosti KK bezúročnou půjčku, kterou společnost KK splatila stejně vysokou půjčku, kterou jí společnost Componenta poskytla v roce 1996. Celková cena transakce byla 2 383 276,50 EUR (713 092,50 EUR za akcie a 1 670 184 EUR ve formě splátky půjčky) ⁽³⁾.

- (7) Cena zaplacená za akcie se zakládá na odhadní čisté hodnotě podniku (majetek mínus půjčky), která byla vydělena dvěma, protože společnost Componenta vlastnila 50 % společnosti KK. Když čistá hodnota společnosti KK byla spočítána na 1 495 918 EUR, hodnota 50 % podílu akcií tak byla 747 958 EUR. Cena akcií byla nastavena poněkud níže na 713 092,50 EUR.

- (8) V kupní smlouvě mezi městem Karkkila (kupující) a společností Componenta (prodávající) bylo navíc uvedeno následující:

- a. „Prodávající se zavazuje realizovat ve městě Karkkila investici do rozšíření, definovanou přesněji v příloze č. 1, která zvýší produkci společnosti Componenta Karkkila Oy. Odhaduje se, že investice přinese do Karkkily v roce 2004 50 až 70 nových přímých pracovních míst na plný úvazek (v roce 2003 byl počet pracovních míst zhruba 130).

- b. Pokud investice do rozšíření, definovaná v kupní smlouvě, nebude během roku 2004 zahájena způsobem, který je uveden v předcházejícím bodě, může kupující podle své vůle od transakce odstoupit.“

- (9) V příloze 1 kupní smlouvy bylo uvedeno, že společnost Componenta sloučí činnost dvou sléváren koncernu (slévárny Alvesta, nacházející se ve Švédsku, a slévárny Karkkila), že se obě tyto jednotky fungující na nízkém stupni využitelnosti sloučí, že je nutné uskutečnit analýzy,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 49, 25.2.2005, s. 11.⁽²⁾ Viz pozn. pod čarou 1.⁽³⁾ Z praktických důvodů jsou tyto částky níže zaokrouhleny.

aby bylo možno rozhodnout o umístění slévárny a zahájit jednání mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci o uzavření slévárny Alvesta nebo Karkkila, a že je nutné podrobně naplánovat novou slévárnu a přesun strojů z druhé slévárny. Proto je jasné, že se rozhodnutí týkalo přesunu produkčního závodu z jednoho místa na druhé.

- (10) Podle výroční zprávy společnosti Componenta za rok 2004 byla slévárna ve městě Alvesta, nacházejícím se ve Švédsku, uzavřena v květnu 2004 a její produkce a stroje byly přesunuty do Karkkily. Podle informací, získaných od podniku, činily náklady na zastavení produkce ve Švédsku a na investice realizované ve Finsku celkem 13 milionů EUR.
- (11) Podle Finska byla transakce mezi společnostmi Componenta a městem Karkkila uskutečněna za tržních podmínek a její součástí podpora nebyla. Ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení však Komise byla na pochybách, zda-li transakce mezi městem Karkkila a společností Componenta proběhla za tržních podmínek. Konstatovala, že pokud by cena transakce překročila tržní hodnotu akcií, jednalo by se o podporu ve prospěch společnosti Componenta. Výši podpory by vyjadřoval rozdíl, který získáme, pokud od ceny 2,4 milionů EUR, kterou město Karkkila zaplatilo společnosti Componenta, odečteme cenu, kterou by byl soukromý investor ochoten zaplatit za akcie.
- (12) Podle Komise byly navíc výše zmíněné podmínky kupní smlouvy jasnou známkou toho, že transakce neproběhla za tržních podmínek, nýbrž že to byla kompenzace za nové investice společnosti Componenta na území Karkkily, které měly spojitost s uzavřením slévárny v Alvestě.
- (13) Po nákupu akcií společnosti KK, vlastněných společností Componenta, město Karkkila rozhodlo zrušit společnost KK a převést pozemky na město.

III. PŘIPOMÍNKY FINSKA

- (14) Protože jediným významným majetkem společnosti KK byly její pozemky, vysvětlilo Finsko podrobněji, jakým způsobem byly pozemky vlastněné KK při stanovení ceny akcií oceněny.
- a. Při ocenění pozemků pro rodinné stejně jako výškové a řadové domy byly použity principy jako při prodeji pozemků vlastněných městem. Podle Finska to odpovídalo tržní ceně nebo bylo podhodnoceno. Finsko navíc poskytlo kopii dopisu registrovaného realitního makléře, ve kterém se konstatuje, že tržní cena čtverečního metru pozemků různých typů byla o něco vyšší než cena použitá při prověřované transakci.
- b. Pokud jde o pozemek s názvem Asemansuo, nacházející se v centru Karkkily, Finsko tvrdí, že kupní cena byla vypočtena na základě nižšího limitu pro stavební pozemky specifikovaného regulačním plánem. Nedodalo však informace, jak byla cena za čtvereční metr stanovena.

c. Odhadnutá hodnota 456 000 EUR za pozemky určené pro park odpovídá podle realitního makléře tržní hodnotě.

- (15) Komise požádala Finsko o odhad tržní hodnoty pozemků vlastněných společností KK v okamžiku uskutečnění transakce. Finsko odpovědělo, že to není nutné, protože město Karkkila a společnost Componenta požádaly realitního makléře o odhad hodnoty pozemků odpovídajících pozemkům, které jsou předmětem transakce, pročež tržní odhad byl tedy již proveden.
- (16) Finsko popírá tvrzení Komise, že by podmínka kupní smlouvy, podle které město Karkkila koupí akcie společnosti KK od společnosti Componenta pouze za předpokladu, že společnost Componenta investuje do nových výrobních závodů (přesunutím železářny z Alvesty, nacházející se ve Švédsku, do Karkkily), byla známkou toho, že se transakce neuskutečnila za tržních podmínek. Finsko zdůvodňovalo klauzuli tím, že by zvýšení aktivity společnosti Componenta v Karkkile odpovídalo zájmům města, protože by to zvýšilo příjmy města. Zvýšilo by to také poptávku po nemovitostech, a tudíž hodnotu pozemků vlastněných společností KK. Jinak by město Karkkila nemělo „potřebu“ transakci uskutečnit.
- (17) Finsko Komisi odpovědělo, že se společnost Componenta nesnažila najít pro akcie druhého kupce, protože město Karkkila mělo na akcie za tržní cenu předkupní právo, pokud by společnost Componenta chtěla své akcie společnosti KK, které vlastnila, prodat.
- (18) Ohledně půjčky Finsko potvrzuje, že splacení akcionářské půjčky společnosti Componenta novými prostředky poskytnutými městem Karkkila společností KK bylo nedílnou součástí obchodu s akciemi mezi městem Karkkila a společností Componenta, a že „celková kupní cena“ sestávala z ceny zaplacené za akcie a ze splátky půjčky.

- (19) V tomto ohledu Finsko tvrdí, že půjčka byla poskytnuta za tržních podmínek, neboť celková částka, kterou společnost Componenta získala ve formě ceny za akcie a půjčky ve výši 2,37 milionů EUR, byla méně než polovina tržní hodnoty společnosti KK. Navíc Finsko tvrdí, že se hospodářská situace společnosti KK od roku 1996, kdy společnost Componenta poskytla společnosti KK půjčku, zlepšila.

IV. POSOUZENÍ PODPORY

Definice podpory

- (20) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení ES podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem. Podle vytvořené soudní praxe Soudního dvora ES dopad na obchod mezi členskými státy nastane, pokud podnik, který

získal podporu, vykonává hospodářskou činnost, jejímž obsahem je obchod mezi členskými státy.

- (21) Aktivity společnosti Componenta zahrnují obchod mezi členskými státy. Podpora poskytnutá podniku by tak spadala do působnosti čl. 87 odst. 1. Smlouvy o založení ES. Hospodářská podpora poskytnutá regionálními a místními úřady spadá pod státní prostředky⁽⁴⁾.

Existence podpory

- (22) Ve svém rozhodnutí o zahájení vyšetřovacího řízení Komise uvedla, že výše podpory je rozdíl, který získáme odečtením ceny, kterou by byl ochoten zaplatit soukromý investor za akcie, od kupní ceny akcií ve výši 2,37 milionů EUR.
- (23) Komise uvádí, že se celková kupní cena skládala ze dvou částí. Na jedné straně získala společnost Componenta za akcie 0,7 milionů EUR v hotovosti, na straně druhé jí bylo splaceno 1,67 milionů EUR, které poskytla jako půjčku společnosti KK. Celkem získala společnost Componenta za transakci 2,37 milionů EUR. Obě tyto části se posuzují zvlášť.

Podmínka

- (24) Komise uvádí, že společnost Componenta mohla alternativně přesunout své slévarenské aktivity z Karkkily do Alvesty. Proto je pochopitelné, že město Karkkila se mohlo obávat možné ztráty výrobních závodů a tím pracovních míst.
- (25) Může být pravda, že by vzrostla poptávka po pozemcích, pokud by velký zaměstnavatel ve městě rozšířil své aktivity na místo jejich snížení. Skutečnost, že nákup akcií společnosti KK a poskytnutí půjčky společnosti KK byly ve smlouvě spojeny s investičním rozhodnutím společnosti Componenta, a že město mělo dokonce právo zrušit celou transakci, pokud by společnost Componenta v Karkkile nerealizovala slíbené investice, dokazuje, že se rozhodnutí města uzavřít obchod se společností Componenta nezakládalo pouze na tržní hodnotě společnosti KK, nýbrž že na něj měly vliv i jiné okolnosti.
- (26) Podle principu investora v tržním hospodářství, potvrzeném Soudním dvorem ES, zohledňuje investor v tržním hospodářství při rozhodování očekávaný výnos bez ohledu na všechny společenské a regionálně-politické stejně jako odvětvové aspekty. Protože investice společnosti Componenta do nového produkčního závodu byla bezprostředním předpokladem pro uskutečnění prověřované transakce, lze usoudit, že chování města Karkkila neodpovídalo principu investora v tržním hospodářství. Pokud by zvýšení daňových příjmů a obecného blahobytu bylo přijato mezi aspekty, zohledňované investorem v tržním hospodářství, potom by se role města jako úřadu a obchodního vlastníka společnosti KK prolínaly.

- (27) Komise také poznamenává, že zastupitelstvo města Karkkila uvedlo na svém zasedání dne 1. září 2003, že se obchod se společností Componenta přímo týká rozhodnutí společnosti Componenta investovat v Karkkile, a že při koupi akcií společnosti KK městem Karkkila má společnost Componenta potřebné prostředky na investice do slévárny v Karkkile.

- (28) Tyto okolnosti podporují níže uvedený závěr Komise, že se transakce neuskutečnila za tržních podmínek.

Prodejní cena akcií

- (29) Cena, zaplacená za akcie společnosti KK, tvoří část obchodu mezi městem Karkkila a společností Componenta. Ohledně ceny, zaplacené za akcie, je nutné prověřit, zda se zakládala na tržních podmínkách.
- (30) Finsko zdůvodňovalo cenu akcií společnosti KK čistou hodnotou majetku společnosti KK. U prověřované transakce však nejde o samotný prodej nemovitosti, nýbrž o získání akcií podniku. U takové investice by investor v tržním hospodářství použil za základ odhadu tržní ceny především očekávaný výnos z investice. To je způsobeno tím, že investor v tržním hospodářství investuje kvůli ziskům, tj. kvůli očekávanému výnosu z investice. Proto by investor v tržním hospodářství zohlednil roční očekávání výnosu akcií a investovaného kapitálu, aby viděl, lze-li od investice očekávat přiměřený výnos ve srovnání s jinými investičními alternativami.
- (31) Na základě výsledků za několik minulých let je výnos z investice do společnosti KK zcela zřejmě negativní. Nejsou také známky budoucího zlepšení situace. Finsko neposkytlo takový podnikatelský záměr, ve kterém by společnost KK plánovala opatření na zlepšení rentability, Finsko ani netvrdilo, že by město Karkkila očekávalo zlepšení zisků a výnosu.
- (32) Negativní výsledky pramení z toho, že společnost KK měla zřetelné potíže, poptávka po jejích pozemcích byla slabá a příjmy z jejích pozemků nízké. Podnik byl během posledních čtyř let ve ztrátě, jeho prodej byl velice nízký, nebyl schopen rozdělit dividendy a byl v nejisté hospodářské situaci. Lze také doplnit, že tato těžká hospodářská situace pokračovala, ačkoliv podniku byly poskytnuty bezúročné půjčky. Pokud by financoval své aktivity obvyklými úročenými půjčkami, byla by situace ještě horší. Na základě dřívějších zkušeností a protože zlepšení hospodářské situace podniku nevypadalo jako možné, nemohl investor v tržním hospodářství, pokud by koupil akcie společnosti KK, ze své investice očekávat žádný výnos. Na základě tohoto Komise považuje hodnotu akcií společnosti KK za nulovou.
- (33) Tento závěr je potvrzen skutečností, že činnost společnosti KK byla financována z velké části dvěma bezúročnými akcionářskými půjčkami, jak je vysvětleno výše. To

⁽⁴⁾ Věc 248/84 Německo v. Komise [1987] Sb. rozh. 4013, bod 17.

znamená, že v případě transferu akcií na nového majitele by s nimi měly být transferovány také bezúročné půjčky, s čímž by investor v tržním hospodářství nesouhlasil, jak je vysvětleno níže.

- (34) Jak bylo výše poznamenáno, rozhodujícím faktorem je dlouhodobé očekávání výnosu, které se může lišit od skutečného výnosu v předcházejících letech. Investor v tržním hospodářství by však zohlednil také dřívější výsledky. Co se týče očekávání výnosu, rozhodující okolností je, jestli by bylo přiměřené čekat, že společnost KK získá dostatečné příjmy z prodeje a pronájmu pozemků. To má spojitost se stanovením celkové ceny nemovitosti, jak je poznamenáno níže.
- (35) Finsko vysvětlilo, že jako základ pro ohodnocení akcií byla použita hodnota pozemků ve vlastnictví společnosti KK. Je pravda, že také investor v tržním hospodářství zohledňuje při svém rozhodování čistou hodnotu majetku. Zdůvodnění Finska, týkající se ohodnocení akcií, stručně představuje tato tabulka:

Tabulka 1

hodnota společnosti KK podle Finska:

Typ pozemku	Hodnota podle Finska (v EUR)
Pozemky pro rodinné domy	1 031 565
Pozemky pro řadové a výškové domy	1 136 849
Asemansuo	2 358 158
Parky a obecné plochy	491 738
Ostatní plochy (Haapala)	49 678
Celková hodnota pozemků	5 067 988
Vlastní účetní kapitál společnosti KK	- 231 595
Dluhy společnosti KK	- 3 340 475
Čistá hodnota KK	1 495 918
50 % z čisté hodnoty společnosti KK	747 959
Cena zaplacená městem	713 092
Podpora	0

- (36) *Sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci* ⁽⁵⁾ nelze uplatnit přímo, protože předmětem transakce nejsou jednotlivé nemovitosti, nýbrž akcie podniku. Sdělení lze však uplatnit v tomto případě analogicky, protože sdělení Komise, jehož účelem je zajistit, že pozemkové transakce mezi veřejnými a soukromými podniky neobsahují podporu, se týká prodeje pozemků stejně jako jejich nákupu uskutečňovaného veřejnými podniky, a protože Finsko v tomto případě tvrdí, že ocenění akcií se zakládá na hodnotě pozemků. Podle sdělení v případě, že se prodej uskuteční bez

nepodmíněného nabídkového řízení, musejí jeden nebo více nezávislých majetkových odhadců před jednáním o prodeji provést nezávislé ocenění, aby byla stanovena tržní hodnota na základě obecně uznávaných tržních ukazatelů a oceňovacích norem.

- (37) Komise uvádí, že hodnota pozemků nebyla stanovena na základě nepodmíněného nabídkového řízení. Proto měl nezávislý majetkový odhadce provést ocenění. Je třeba se ptát, zda-li ocenění provedené Finskem odpovídá takovému nezávislému ocenění. Komise za prvé uvádí, že se v krátkém prohlášení realitního makléře, poskytnutém Finskem, neuvádí jasně, že se týká ocenění pozemků vlastněných společností KK. Význam tohoto prohlášení se podrobněji zmiňuje níže.
- (38) Komise ohledně tohoto uvádí, že pozemky vlastněné společností KK byly oceněny různými způsoby v závislosti na typu pozemku (pozemky pro rodinné, řadové, výškové domy, oblast Asemansuo stejně jako parky a veřejná prostranství). Tyto různé typy pozemků jsou analyzovány zvlášť.
- (39) Ocenění pozemků pro rodinné domy se zakládalo na úřední ceně za metr čtvereční uplatňované městem Karkkilou, která činila za pozemky pro rodinné domy 10,19 EUR/m². Komise uvádí, že to byla maloobchodní cena, tedy cena, za kterou město prodávalo pozemky jednotlivým kupujícím. Finsko poskytlo také posudek odborníka na reality o různých cenách pozemků za čtvereční metr v Karkkile (ceny účtované konečnému zákazníkovi, tedy také v tomto případě maloobchodní ceny). Odborník uvádí, že ceny za čtvereční metr takových pozemků se v Karkkile pohybovaly mezi 9,43 EUR a 14,76 EUR v roce 2003, a že cena, uplatňovaná městem Karkkila, se blížila tržní hodnotě pozemků, aniž by toto jakýmkoliv způsobem upřesnil.
- (40) Komise však uvádí, že nebyl proveden řádný externí odhad hodnoty pozemků pro rodinné domy vlastněné společností KK. Ani velkoobchodní cena pozemků nebyla odhadnuta. Podle názoru Komise je jasné, že hodnota pozemků v maloobchodě je značně vyšší, než když se prodávají velké pozemky (jako v tomto případě, kdy společnost KK např. vlastnila 80 pozemků pro rodinné domy), které nejsou určeny k vlastnímu použití kupujícího, nýbrž k pozdějšímu prodeji.
- (41) Proto ocenění, ve kterém se odhadnutá maloobchodní hodnota pozemku určitého typu jednoduše vynásobí celkovým množstvím pozemků, vlastněných společností KK, obsahuje dvě chyby. Za prvé se pozemky, kterých se to výslovně týká, neodhadují a za druhé odhad neprozrazuje, kolik by byl ochoten v okamžiku transakce zaplatit investor v tržním hospodářství při nákupu všech pozemků najednou, přičemž by bral v potaz zvláště omezenost trhu s takovými pozemky.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 209, 10.7.1997, s. 3.

- (42) Ohledně pozemků pro řadové a výškové domy, jejichž hodnota byla oznámena ve výši 1 136 849 EUR, Finsko poukazuje na odhady provedené odborníkem na reality. Komise uvádí, že podle odhadu provedeného odborníkem na reality je hodnota pozemků pro řadové domy 70-80 EUR/m² podlahové plochy a pro výškové domy 60-75 EUR/m² podlahové plochy. Finskem použitá hodnota pozemků pro řadové domy byla 74,02 EUR/m² podlahové plochy a pozemků pro výškové domy 79,56 EUR/m² podlahové plochy. Tyto hodnoty jsou tak v mezích hodnot oznámených odborníkem na reality nebo poněkud výše. Odborník navíc zdůrazňuje, že podobných transakcí bylo v posledních letech uskutečněno jen několik a že poptávka je i nadále nízká.
- (43) Komise uvádí, že i v případě pozemků používaných k takovým účelům to vypadá, že odborník oznamuje cenu maloobchodní a ne cenu velkoobchodní, což je cena, kterou by investor v tržním hospodářství zaplatil při nákupu celého pozemku najednou. Protože odborník zdůrazňuje, že poptávka po pozemcích takového typu je i nadále nízká, považuje Komise také velkoobchodní cenu pozemků tohoto typu v okamžiku transakce za zřetelně nadhodnocenou.
- (44) Způsob stanovení odhadnuté tržní hodnoty pozemku, nacházejícím se v centru města (Asemansuo), není znám. Tento pozemek odpovídá přibližně polovině odhadnuté hodnoty (2 358 158 EUR) pozemků vlastněných společností KK. Finsko používá hodnotu za m² zastavěné plochy (79,56 EUR) a vztahuje tuto hodnotu na plochy, na kterých je povoleno stavět (29 640 m²). Realitní makléř, uváděný Finskem, však odhadl hodnotu těchto pozemků na 50 EUR za m² zastavěné plochy, přičemž se dostaneme na hodnotu 1 480 200 EUR. Rozdíl mezi těmito odhady je 877 958 EUR. Protože se jedná o velký kompaktní pozemek, lze předpokládat, že odhad odborníka na reality, týkající se pozemku Asemansuo, představoval maloobchodní cenu, a Komise proto může považovat hodnotu oznámenou odborníkem na reality za důvěryhodnou. Finsko žádným způsobem nevysvětlilo značný rozdíl ve srovnání s prohlášením odborníka.
- (45) Komise zpochybňuje, jestli by pozemky určené pro parky a veřejná prostranství, jejichž hodnota byla oznámena ve výši 491 738 EUR, měly být hodnoceny tak vysoko, neboť z těchto pozemků, které nelze využít produktivně, nepoplynou výnosy a investor v tržním hospodářství by kvůli tomu nebyl ochoten za ně zaplatit významnou částku.
- (46) Na základě výše uvedených okolností je Komise toho názoru, že pozemky vlastněné společností KK nebyly ohodnoceny správně a jejich ocenění nesplňovalo oceňovací principy uvedené ve sdělení Komise o prvcích státní podpory při prodeji pozemků a staveb orgány veřejné moci.
- (47) Jen na základě nadhodnocení pozemku Asemansuo klesne celková hodnota pozemků vlastněných společností KK, a tím i hodnota podniku, pokud se vypočítá na základě majetku, z 876 158 EUR na 619 760 EUR.

- (48) Navíc je Komise toho názoru, že hodnota pozemků pro řadové a výškové domy stejně jako hodnota veřejných prostranství a parkových ploch byla odhadnuta příliš vysoko, protože odhad se zakládal na výše zmíněných dvou chybách, jinak řečeno na tom, že hodnota pozemků, kterých se to výslovně týkalo, nebyla odhadnuta, a na tom, že hodnota neodpovídala ceně, kterou by investor v tržním hospodářství získal při prodeji celého pozemku najednou v okamžiku uskutečnění transakce. Podle Finska byla celková hodnota těchto pozemků 2 660 152 EUR. Komise je toho názoru, že nadhodnocení těchto pozemků činí více než 619 760 EUR. Tato hodnota by byla zbytková čistá hodnota společnosti KK po opravení hodnoty pozemku Asemansuo, příliš nadhodnoceného na základě způsobu výpočtu použitého Finskem. Jako následek této skutečnosti byla i při použití toho způsobu výpočtu cena zaplacená městem Karkkila za akcie společnosti KK celkově podporou ve prospěch společnosti Componenta.

Tabulka 2

**Odhad podpory týkající se ceny akcií společnosti KK
provedený Komisí**

	EUR
Čistá hodnota společnosti KK podle Finska	1 495 918
Odečet na základě odhadu pozemku Asemansuo provedeného odborníkem na reality	876 158
Odhadovaná čistá hodnota společnosti KK po této opravě	619 760
Nadhodnocení jiných pozemků podle Komise	Nejméně 619 760
Čistá hodnota společnosti KK na základě hodnoty majetku	0

- (49) Protože investor kupující akcie společnosti KK nemohl očekávat výnos ze svého kapitálu a protože pozemky byly nadhodnoceny, vyvozuje Komise, že čistá hodnota akcií společnosti KK byla 0 EUR. Navíc se společnost Componenta ani nepokusila pro akcie společnosti KK, které vlastnila, získat jiného kupce. Z této okolnosti lze vyvodit, že město Karkkila zaplatilo cenu vyšší než tržní, protože alespoň snaha najít dalšího kupce akcií by poskytla možnost stanovení jejich tržní ceny.
- (50) Proto Komise vyvozuje, že na základě toho, jak byla stanovena hodnota společnosti KK a hodnota pozemků jí vlastněných, neměly akcie společnosti KK žádnou hodnotu v okamžiku změny vlastnictví akcií, a že cena (713 092 EUR) zaplacená za akcie městem Karkkila byla celkově podporou ve prospěch společnosti Componenta.
- (51) Pokud však Finsko může předložit důkazy, podle kterých by výše zmíněné nadhodnocení pozemků bylo menší než 619 760 EUR, bylo by možné odpovídajícím způsobem snížit podporu obsaženou v transakci akcií. Tyto důkazy by se musely zakládat na přesném odhadu nezávislého odhadce. Odhadcem musí být osoba s dobrou pověstí, která absolvovala patřičné zkoušky či má akademické

vzdělání nebo odpovídající a dostatečné zkušenosti a kvalifikaci odhadnout pozemky takového typu a stavby na uvedeném území. Odhad by musel objasnit velkoobchodní cenu pozemků, vlastněných společností KK v okamžiku transakce, tedy kolik by společnost KK mohla utržit, pokud by všechny její pozemky byly prodány v uvedeném okamžiku za tržních podmínek.

Splacení půjčky

- (52) Další součástí obchodu mezi městem Karkkila a společností Componenta bylo poskytnutí bezúročných půjček ve výši 1,67 milionů EUR městem Karkkila společnosti KK, jejímž prostřednictvím společnost KK bezprostředně splatila půjčku, kterou jí společnost Componenta poskytla v roce 1996. Společnosti KK byly v roce 1996 poskytnuty dvě stejně vysoké půjčky za stejných podmínek. Jednu z nich poskytlo město Karkkila a druhou poskytla společnost Componenta. Půjčky byly poskytnuty, protože společnost KK nebyla v uvedené době schopna splácet své závazky soukromým věřitelům. Celková výše uvedených půjček byla 3,34 milionů EUR.
- (53) Finsko tvrdí, že v roce 2003 byla hospodářská situace společnosti KK dobrá. Poukazuje mimo jiné na poznámku pod čarou obsaženou ve výroční zprávě společnosti KK za rok 2003, ve které stálo, že současná hodnota pozemků vlastněných společností KK byla odhadem 5 052 459 EUR, tedy o 1 971 845 EUR vyšší než účetní hodnota pozemků. Jak bylo uvedeno v předcházející části, podle odhadu Komise tomu hodnota pozemků vlastněných společností KK neodpovídala.
- (54) Výroční zprávy společnosti KK v letech 2001–2003 obsahují následující klíčové hodnoty:

(Množství v EUR)	Příjmy za prodej	Výsledek	Hotovost (na konci roku)	Vlastní kapitál (na konci roku)
2000	19 883	- 14 817	94 147	- 207 052
2001	25 127	- 16 180	65 576	- 223 233
2002	50 015	- 1 879	53 425	- 225 113
2003	48 044	- 6 481	28 256	- 231 595

- (55) Z této tabulky jasně vyplývá, že poptávka po pozemcích byla během uvedených čtyř let obzvláště nízká. Vyplývá z ní také, že příjmy podniku z prodeje nebo pronájmu pozemků jsou zvláště nízké. Je také zřejmé, že hotovost podniku docházela a že stav bilance byl neobvyklý, když vlastní kapitál byl neustále v mínusu. Navíc lze konstatovat, že hlavní financování podniku (půjčky od města Karkkila a společnosti Componenta, jejichž celková výše činila 3,34 milionů EUR) byly bezúročné. Pokud by půjčky byly s obvyklým úrokem, jeho hospodářská situace by byla mnohem horší.
- (56) Na základě těchto informací Komise nesouhlasí s výroky Finska, podle kterých byla hospodářská situace podniku dobrá.

- (57) Je nutné zkontrolovat, byla-li by společnost KK schopná splatit Componentě svoji půjčku bez opatření provedeného městem Karkkila.
- (58) Za prvé Komise uvádí, že na záchranu společnosti KK byly této společnosti v roce 1996 poskytnuty dvě stejně vysoké bezúročné půjčky. Jednu poskytla společnost Componenta a druhou město Karkkila. Tyto půjčky daly společnosti KK jasnou výhodu. Investor v tržním hospodářství, který by poskytl takovou půjčku, by požadoval, aby půjčky byly spláceny oběma poskytovateli stejnými splátkami. Půjčky měly být splaceny (částečně nebo zcela) oběma poskytovateli (společnosti Componenta a městu Karkkila) ve stejném poměru, aby nebyla poskytnuta výhoda jednomu z poskytovatelů.
- (59) Protože v rámci analyzované transakce byla společnosti Componenta zcela splacena půjčka, kterou poskytla, lze se jen domnívat, jestli by společnost KK byla za obvyklých podmínek schopna splatit kromě půjčky, poskytnuté společností Componenta, také půjčku, poskytnutou městem Karkkila. Tak se lze ujistit, že společnost Componenta nezískala výhodu. Je tedy otázkou, zda by byla společnost KK schopna získat na trhu 3,34 milionů EUR na splacení svých akcionářských půjček.
- (60) Pokud by společnost KK nebyla financována prostřednictvím bezúročných půjček, ale musela by za své půjčky ve výši 3,34 milionů EUR zaplatit tržní úroky, činila by její roční splátka úroků nejméně 265 000 EUR. Tento výpočet se opírá o referenční úrokovou sazbu Komise v roce 2003, ke které byly připočítány 4 procentní body podle praxe Komise v těch případech, kdy se jedná o podnik v problémech ($3,95 \% + 4 \% = 7,59 \% \times 3\,400\,000$).
- (61) S ohledem na příjmy podniku v posledních letech a stav jeho pokladny by společnost KK musela rychle zvýšit své roční příjmy, aby mohla zaplatit úroky takto vysoké úročené půjčky. Protože však z pronájmu pozemků neplynuly žádné nebo jen malé zisky, mohla by společnost KK platit úroky ze své půjčky jen prostřednictvím rychlého zvýšení prodeje pozemků.
- (62) Protože poptávka po největší části pozemků vlastněných společností KK (řadové a výškové domy) byla podle odborníka na realty nízká a oblast Asemansuo nebyla připravena k využití, není pravděpodobné, že by společnost KK byla překvapivě schopna své roční příjmy významně zvýšit.
- (63) Ještě důležitější je, že by takové pozemkové transakce za účelem zaplacení úroků znamenaly, že by se podnik zřekl svého nejdůležitějšího majetku pouze za účelem placení úroků. Pokud by společnost KK měla prodat ročně pozemky nejméně za 300 000 EUR za účelem placení úroků a pokrytí určitých minimálních správních nákladů, nezbyl by jí např. za 10 let prakticky žádný majetek, ale i na dále by měla dluh ve výši 3,34 milionů EUR.
- (64) Proto Komise usuzuje, že i na základě jednoduchého propočtu je jasné, že společnost KK by nebyla schopna kompenzovat dvě své bezúročné půjčky půjčkou s tržním úrokem. Kvůli hospodářské situaci společnosti KK také není

pravděpodobné, že by mohla za tržních podmínek získat menší půjčku, kterou by mohla splatit část svých bezúročných půjček.

- (65) Komise usuzuje, že opatření, podle něž společnost KK získala od města Karkkila bezúročnou půjčku ve výši 1,67 milionu EUR, kterou bezprostředně použila na splacení půjčky poskytnuté společností Componenta, neodpovídalo principu investora v tržním hospodářství a je státní podporou ve prospěch společnosti Componenta.

Výše pravděpodobné podpory

- (66) Na základě informací poskytnutých Finskem odpovídá výše podpory v prověřované transakci celé částce zaplacené společnosti Componenta. Ta sestává z ceny zaplacené za akcie společnosti KK (713 092,50 EUR) a půjčky poskytnuté společnosti KK (1 670 184 EUR), kterou tato může splatit půjčku poskytnutou společností Componenta. Celková výše podpory je tedy 2 383 276,50 EUR. Pokud však Finsko může poskytnout důkazy o tom, že nadhodnocení pozemků výše zmíněným způsobem je menší než 617 760 EUR, bylo by možné podporu obsaženou v transakci akcií (713 092,50) odpovídajícím způsobem snížit.

Odhad slučitelnosti podpory se společným trhem na základě podezření prezentovaných Komisí

- (67) Komise konstatuje, že jí uvedená podezření ohledně toho, jestli byla transakce mezi městem Karkkila a společností Componenta uskutečněna za tržních podmínek, se potvrdila, a že společnost Componenta získala podporu ve výši 2 383 276,50 EUR.
- (68) Komise také konstatuje, že tato státní podpora je protiprávní, protože nebyla oznámena Komisi.
- (69) Komise dále konstatuje, že k činnostem společnosti Componenta patří obchod mezi členskými státy a že mezi státní prostředky se počítá hospodářská podpora poskytovaná regionálními a místními úřady⁽⁶⁾.
- (70) Proto Komise vyvozuje, že podpora, jejíž existence byla výše prokázána, spadá do působnosti zákazu podle čl. 87 odst. 1. Smlouvy o založení ES, protože byla poskytnuta ze státních prostředků, hrozí narušením hospodářské soutěže upřednostňováním nějakého podniku (Componenta) a má vliv na obchod mezi členskými státy.
- (71) Výjimku z tohoto zákazu lze učinit jen tehdy, pokud lze vůči podpoře uplatnit některou z výjimek definovaných v článku 87 Smlouvy o založení ES. Protože účelem podpory bylo financování nové investice do města Karkkila, zjišťovala Komise, jestli by mohla být ve prospěch společnosti Componenta poskytnuta regionální investiční podpora. Komise dochází k závěru, že by to nebylo možné ze dvou důvodů.

- (72) Za prvé se Karkkila nachází mimo podporované oblasti, potvrzené na finské mapě regionálních podpor pro období 2000-2006. Za druhé společnost Componenta nepatří mezi malé a střední podniky podle kritérií definovaných v příloze I nařízení Komise (ES) č. 70/2001⁽⁷⁾ o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům ze dne 12. ledna 2001. Obrat společnosti Componenta činil v roce 2003 178 milionů EUR, přičemž podle definice malých a středních podniků smí být jejich obrat nejvýše 40 milionů EUR. Podnik zaměstnával v roce 2003 1 595 osob, přičemž podle kritérií pro malé a střední podniky je nejvyšší možný počet zaměstnanců 250.

- (73) Komise také vyvozuje, že podporu nelze schválit ani na základě žádné jiné výjimky uvedené ve Smlouvě o ES a zvláště v článku 87 této smlouvy. Proto je protiprávní podpora neslučitelná se společným trhem a je nutné požadovat její vrácení s úroky.

V. ZÁVĚR

- (74) Komise se domnívá, že Finsko poskytlo protiprávně podporu v celkové výši 2 383 276,50 EUR v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o založení ES. Finské město Karkkila poskytlo protiprávně podporu společnosti Componenta Oyj ve dvou částech.
- (75) První část činí 713 092,50 EUR a jedná se zde o cenu zaplacenou společností Componenta Oyj, převyšující cenu tržní, za jí vlastněné akcie společnosti Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy. Tuto částku lze snížit o odhadnutou teoretickou hodnotu společnosti KK, pokud Finsko předloží důkazy, podle kterých je výše popisovaného nadhodnocení pozemků menší než 619 760 EUR.
- (76) Druhá část činí 1 670 184 EUR, která společnost Componenta Oyj získala prostřednictvím bezúročných půjček poskytnuté, společnosti Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy, kterou byla společností Componenta Oyj splacena stejně vysoká půjčka.
- (77) Podpora není slučitelná se společným trhem, a proto by měla být navrácena příjemcem podpory společností Componenta Oyj,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, jejíž výše činí 2 383 276,50 EUR a kterou Finsko realizovalo prostřednictvím ceny zaplacené městem Karkkila za akcie společnosti KK ve výši 713 092,50 EUR a bezúročných půjček poskytnuté městem Karkkila společností Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy ve výši 1 670 184 EUR, kterou společnost Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy splatila svoji půjčku společnosti Componenta Oyj, není slučitelná se společným trhem.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33, nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 364/2004 (Úř. věst. L 63, 28.2.2004, s. 22).

⁽⁶⁾ Věc 248/84, Německo v. Komise, [1987] Sb. rozh. 4013, bod 17.

Tuto částku podpory ve výši 713 092,50 EUR lze snížit, pokud Finsko předloží důkazy, podle kterých je výše zmíněné nadhodnocení pozemků menší než 619 760 EUR. V tom případě se částka podpory sníží o odpovídající prokázanou hodnotu akcií společnosti Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy prodaných městu Karkkila.

Článek 2

1. Finsko musí provést všechna potřebná opatření, jejichž účelem je navrácení podpory uvedené v článku 1, protiprávně vyplacené příjemci podpory společnosti Componenta Oyj.
2. Podpora musí být navržena neprodleně v souladu s postupy vnitrostátního práva, pokud tyto umožňují okamžité a účinné provedení rozhodnutí.
3. Vymáhaná podpora bude úročena počínaje dnem, kdy byla podpora dána příjemci podpory k dispozici, do jejího faktického navrácení.
4. Úrok se vypočítá podle ustanovení kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽⁸⁾ ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES.

Článek 3

1. Finsko bude informovat Komisi do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí o již přijatých a plánovaných opatřeních, jejichž účelem je navrácení podpory podle článku 1. Tyto informace budou poskytnuty prostřednictvím formuláře v příloze I tohoto rozhodnutí.
2. Finsko také do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne dokumenty, ze kterých vyplývá, že společnost Componenta Oyj zahájila navrácení podpory.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Finské republice.

V Bruselu dne 20. října 2005

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

PŘÍLOHA I

Informace týkající se provádění rozhodnutí Komise (2006/ES)

1. Výpočet částky, která má být navržena

1.1 Uveďte následující informace týkající se částky protiprávní státní podpory, která byla dána k dispozici příjemci:

Datum platby (*)	Částka podpory (*)	Měna	Příjemce podpory

(*) Datum nebo data, kdy byly podpora nebo jednotlivé splátky podpory dány k dispozici příjemci (Skládá-li se opatření z několika splátek či úhrad, uveďte je v samostatných řádcích).

(*) Částka podpory, která byla dána příjemci k dispozici, vyjádřená jako hrubý grantový ekvivalent.

Poznámky:

1.2 Uveďte podrobné vysvětlení týkající se výpočtu úroků splatných z částky, která má být navržena.

2. Opatření plánovaná pro navrácení podpory nebo opatření již přijatá

2.1 Uveďte podrobný popis plánovaných opatření a opatření, která již byla přijata, jejichž účelem je neprodlené a účinné navrácení podpory. Jaká další alternativní opatření na navrácení podpory lze realizovat na základě vnitrostátních právních předpisů? Kde je třeba, uveďte také právní základ opatření.

2.2 Uveďte datum, do kterého bude navrácení podpory uskutečněno v celém rozsahu.

3. Již uskutečněné navrácení podpory

3.1 Uveďte následující informace týkající se podpory, kterou již příjemce navrátil:

Datum (*)	Uhrazená částka	Měna	Příjemce podpory

(*) Datum/data úhrady navrácení podpory.

3.2 Přiložte podpůrné doklady pro uhrazené částky uvedené v tabulce v bodě 3.1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2005

vztahující se k řízení podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES

(Věc č. COMP/C.38.281/B.2 – Surový tabák Itálie)

(oznámeno pod číslem K(2005) 4012)

(Pouze anglické a italské znění je závazné)

(2006/901/ES)

SOUHRNÉ ZNĚNÍ ROZHODNUTÍ

1. Úvod

Dne 20. října 2005 přijala Komise rozhodnutí ohledně řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (dále jen „rozhodnutí“). V souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 Komise tímto zveřejňuje názvy stran a hlavní obsah rozhodnutí včetně všech uložených sankcí, přičemž bere v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Nedůvěrné znění celého rozhodnutí je k dispozici v úředním jazyce případu a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese: http://europa.eu.int/comm/competition/index_cs.html.

Od roku 1995 do počátku roku 2002 uzavřeli čtyři hlavní italské zpracovatelé surového tabáku, jmenovitě společnosti Deltafina, Dimon (která se přejmenovala a nyní se nazývá Mindo), Transcatlab a Romana Tabacchi, (dále jsou uváděni pod souhrnným názvem „zpracovatelé“) dohody a/nebo se podílely na jednání ve vzájemné shodě zaměřené na stanovení obchodních podmínek pro nákup surového tabáku v Itálii (ohledně přímých nákupů od producentů a nákupů od třetích osob –sekundárních balíren) včetně stanovení cen a rozdělení trhu.

Rozhodnutí zahrnuje i dvě jednotlivá porušení právních předpisů, k nimž došlo v období od počátku roku 1999 do konce roku 2001, která spočívala ve stanovení smluvních cen profesním sdružením italských zpracovatelů tabáku (*Associazione Professionale Trasformatori Tabacchi Italiani*, dále jen „APTÍ“), jež toto sdružení sjednalo jménem svých členů při uzavírání meziodvětvových dohod s Italským sdružením producentů surového tabáku *Unione Italiana Tabacco*, (dále jen „UNITAB“) a ve stanovení cen, které UNITAB sjednal jménem svých členů s APTÍ vzhledem k uvedeným dohodám.

2. východiska případu a procesní úkony

Komise obdržela informace o existenci odvětvových dohod ke stanovení cenových rozmezí pro určité jakosti jednoho nebo vícera druhů surového tabáku a 15. ledna 2002 zaslala obchodním sdružením zpracovatelů a producentů (APTÍ popřípadě UNITAB) žádosti o informace; sdružení na tuto žádost odpověděla dne 12. února 2002.

Dne 19. února 2002 obdržela Komise žádost společnosti Deltafina S.p.A (dále jen „Deltafina“, největší italský zpracovatel) o shovívavost v souladu s podmínkami nedávného

oznámení Komise o prominutí a snížení peněžitých pokud v kartelových věcech (dále jen „oznámení o shovívavosti“). Dne 6. března 2002 udělila Komise společnosti Deltafina podmíněčné prominutí pokuty podle bodu 15 oznámení o shovívavosti.

Dne 4. a 10. dubna 2002 obdržela Komise další dvě žádosti o shovívavost, a to od společnosti Dimon S.r.l. (dále jen „Dimon“) a společnosti Transcatlab S.p.A. (dále jen „Transcatlab“).

Ve dnech 18. až 19. dubna 2002 provedla Komise šetření v prostorách společností Dimon, Transcatlab Trestina Azienda Tabacchi S.p.A. (dále jen „Trestina“) a Romana Tabacchi s.r.l. (dále jen „Romana Tabacchi“).

Dne 8. října 2002 informovala Komise společnosti Dimon a Transcatlab o svém úmyslu snížit v závěru řízení jejich pokuty v rozmezí od 30 % do 50 % (Dimon), popřípadě od 20 do 30 % (Transcatlab).

Dne 25. února 2004 zahájila Komise řízení v této věci a přijala sdělení o námitkách, k němuž dostali adresáti možnost se vyjádřit písemně a při ústním slyšení, které proběhlo dne 22. června 2004.

Dne 21. prosince přijala Komise dodatek ke sdělením o námitkách ze dne 25. února 2004 (dále jen „dodatek“). Poté se dne 1. března 2005 konalo další ústní slyšení.

3. Strany

3.1. Strana zpracovatelů

Deltafina je italská dceřinná společnost ve výlučném vlastnictví společnosti Universal Corporation (dále jen „Universal“), největšího světového obchodníka s tabákem. V roce 2001 (posledním celém roce, v němž pokračovalo protiprávní jednání zpracovatelů tabáku) vykoupila společnost Deltafina přibližně 25 % italského surového tabáku. Rozhodnutí je určeno společností Deltafina i společností Universal.

Dimon a Transcatlab byly v době porušení právních předpisů italskými dceřinnými společnostmi ve výlučném vlastnictví společnosti Dimon Incorporated („Dimon Inc“), popřípadě Standard Commercial Corporation („SCC“), druhého a třetího největšího světového obchodníka s tabákem. Společnost Dimon

změnila s účinností od září roku 2004 svůj název na Mindo S.r.l (dále jen „Mindo“) a nepatří již do skupiny Dimon Inc. Dimon Inc. a SCC se ke dni 13. dubna 2005 sloučily a vytvořily společnost Alliance One International Inc. (dále jen „Alliance“). V roce 2001 zakoupila společnost Dimon přibližně 11,28 % a společnost Transcatab přibližně 10,8 % surového tabáku vypěstovaného v Itálii. Oznámení je určeno společností Mindo, Transcatab a Alliance.

Romana Tabacchi je rodinná obchodní společnost. Do roku 1997 vystupovala jako obchodní zástupce určitého mezinárodního obchodníka s tabákem (který byl v uvedeném roce zakoupen společností Dimon Inc.). Od roku 1997 je Romana Tabacchi nezávislou obchodní společností. V roce 2001 vykoupila společnost Romana Tabacchi 9,5 % surového tabáku vyprodukovaného v Itálii.

APTI je italské sdružení zpracovatelů surového tabáku. Sedmnáct z celkového počtu padesáti devíti italských zpracovatelů je členy APTI.

3.2. Strana producentů

UNITAB Italia je italská konfederace seskupení producentů tabáku, která zastupuje přibližně 80 % všech producentů.

4. Dotčené odvětví: Italský surový tabák

Produkce surového tabáku v EU představuje přibližně 5 % světové produkce surového tabáku. Nejvýznamnějšími členskými státy v oblasti produkce tabáku jsou Řecko, Itálie a Španělsko, které se na celkové produkci EU podílejí 38 % (Řecko), 37,5 % (Itálie) a 12 % (Španělsko).

Surový tabák není homogenní produkt. V Itálii jsou nejběžnějšími odrůdami tabáku Burley a Bright. V každé z těchto kategorií se rozlišují různé stupně jakosti. Po usušení prodávající producenti tabák v sériích, jejichž cena závisí na jakosti tabáku, který obsahují.

Italští zpracovatelé surového tabáku nakupují surový tabák od producentů a seskupení producentů v Itálii (jakož i upravený tabák od ostatních zprostředkovatelů) a zpracovávají jej (nebo jej opětovně zpracovávají) a prodávají ve vhodné podobě tabákovým továrnám v Itálii i ostatních zemích světa. Jsou označovány též jako „primární zpracovatelé“, neboť tabák zpracovávají jako první (na rozdíl od sekundárního zpracování prováděného výrobcí cigaret) nebo „společnosti obchodující s tabákovými listy“ pro jejich úlohu prostředníků mezi producenty a výrobcí finálních produktů.

Výrazem „vývozce“ se obvykle označují zpracovatelé používající řezačky, s jejichž pomocí se vyrábějí zpracované konečné produkty (pásky) pro výrobce cigaret. Zpracovatelské závody, které připravují pouze volně ložené tabákové listy, se nazývají „balírny“ nebo „sekundární balírny“. Po úvodním zpracování v těchto závodech (to znamená po odstranění nečistot a vytrídění listů) dodávají balírny tabák vývozcům pro další zpracování, aby

bylo možno tabák nabídnout výrobcům. Zpracovatelé, kterým je určeno toto rozhodnutí, jsou zařazeni do skupiny „vývozců“.

5. Regulační rámec

Jak produkce, tak prodej surového tabáku zpracovatelům se řídí právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy.

5.1. Společná organizace trhu s tabákem

Společná organizace trhu v odvětví surového tabáku⁽¹⁾ stanoví i) systém produkčních kvót a ii) podporu příjmů producentů prostřednictvím režimu prémie za produkci surového tabáku.

Prémie je udělována pouze na tabák vyprodukovaný v rámci kvóty (s jistými úpravami).

Od roku 1998 byla část prémie Společenství (tzv. proměnlivá část) vyplácena v závislosti na jakosti vyprodukovaného tabáku, která se odrazila v ceně. Vyplácení proměnlivé části prémie je svěřena seskupením producentů. Společná organizace trhu vyžaduje, aby každý producent nebo seskupení producentů a každý první zpracovatel uzavřeli na počátku každoroční kampaně (v březnu až květnu, když se přesazují semenáče) tzv. „smlouvy o pěstování“, ve kterých se dohodnou na „smluvních cenách“ pro každý stupeň jakosti u všech odrůd. V této fázi jsou ceny často vyjádřeny jako cenové rozpětí. Je však nutno poznamenat, že konečnou cenu (neboli „dodací cenu“) je možno určit až v době sklizně (tj. v říjnu až lednu), a ta se může od ceny uvedené ve smlouvě o pěstování značně lišit v závislosti na jakosti, množství a dalším jednání o cenách.

Právní předpisy Společenství podporují vytváření meziodvětvových organizací, v jejichž rámci by měli producenti a zpracovatelé spolupracovat v zájmu efektivitu trhu. Stanovení cen a kvót je však výslovně zakázáno. Žádné ze seskupení, kterých se daný případ týká, není meziodvětvovou organizací ve smyslu právních předpisů Společenství.

5.2. Vnitrostátní právní předpisy

Italský zákon 88/88 upravuje meziprofesionální (to znamená celoodvětvové) dohody, smlouvy o pěstování a prodej zemědělských produktů. Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. b) zákona 88/88

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 727/70 ze dne 21. dubna 1970 o společné organizaci trhu se surovým tabákem (dále jen „nařízení 727/70“ (Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 1) ve znění Nařízení Rady (EHS) č. 2075/92 ze dne 30. června 1992 o společné organizaci trhu se surovým tabákem (Úř. věst. L 215, 30. 7. 1992, s. 70), dále jen nařízení 2075/92, naposledy pozmeněné nařízením Rady (ES) č. 864/2004 ze dne 29. dubna 2004 (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 48)). Viz též nařízení Rady (ES) č. 1636/98 ze dne 20. července 1998, kterým se mění nařízení č. 2075/92, dále jen „nařízení (ES) 1636/98“ (Úř. věst. L 210, 28.7.1998, s. 23) a nařízení Komise (ES) č. 2848/98 ze dne 22. prosince 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady 2075/92, pokud jde o režim prémie, produkční kvóty a zvláštní podporu pro seskupení producentů v odvětví surového tabáku, dále jen „nařízení. 2848/98“ (Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 17), naposledy pozmeněné nařízením Komise (ES) č. 1983/2002 ze dne 7. listopadu 2002 (Úř. věst. L 306, 8.11.2002, s. 8).

dále stanoví, že v meziprofesionálních dohodách je nutno přesně označit produkt, který je předmětem dohody, a uvést podmínky dohody, dodací lhůty a minimální ceny. Pobídky (zejména poskytování přednostních podpor) jsou poskytovány producentům a zpracovatelům, kteří dodržují podmínky meziprofesionálních dohod. Zákon č. 88/88 je uplatňován v mnoha zemědělských odvětvích včetně odvětví pěstování tabáku, v němž APTI a UNITAB uzavřely v letech 1999 až 2001 řadu meziprofesionálních dohod (stanovících smluvní ceny výpěstků vyjádřené formou minimálních cen nebo cenových rozpětí).

6. Jednání, jež je předmětem rozhodnutí

6.1. Porušení právních předpisů ze strany zpracovatelů

Od roku 1995 do počátku roku 2002 uzavřely společnosti Deltafina, Dimon, Transcatab a Romana Tabacchi dohody a/nebo se zúčastnily jednání ve vzájemné shodě týkající se nákupu surového tabáku v Itálii (včetně přímých nákupů od producentů a nákupů od sekundárních balíren), včetně: a) stanovení společných nákupních cen, které by platili zpracovatelé při dodávkách tabáku, i dalších obchodních podmínek; b) přidělování dodavatelů a množství; c) výměnu informací za účelem koordinace soutěžního nákupního chování; d) stanovení množství a cen za přebytky produkce; a e) koordinaci podání na veřejných dražbách v letech 1995 a 1998.

6.2. Porušení právních předpisů ze strany seskupení APTI

Od roku 1999 do konce roku 2001 určovalo APTI svou vyjednávací pozici ohledně cen za každý stupeň jakosti všech odrůd tabáku, o nichž se měla dohodnout s UNITAB v rámci uzavírání meziprofesionálních dohod.

6.3. Porušení právních předpisů ze strany UNITAB

Od roku 1999 do konce roku 2001 určovala APTI svou vyjednávací pozici ohledně cen každého stupně jakosti všech odrůd tabáku s UNITAB v rámci uzavírání meziprofesionálních dohod.

7. Právní posouzení

Ve svém rozhodnutí Komise shledává, že výše popsané praktiky představují trojí porušení (jednorázové porušení i trvajícím porušování) článku 81 Smlouvy.

Všechny strany, které se dopustily protiprávního jednání a kterým je určeno dané rozhodnutí, jsou podniky, sdružení podniků nebo jejich součástí ve smyslu článku 81 Smlouvy.

Dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě, jež přímo nebo nepřímo určují ceny transakcí nebo rozdělují množství, svou podstatou omezují hospodářskou soutěž. Přesněji řečeno, koordinace nákupního chování zpracovatelů v tomto případě

ovlivnila zásadní prvky jejich soutěžního chování a bylo proto a priori schopno ovlivnit chování těchto podniků na jiných trzích, kde spolu soutěží, včetně navazujících trhů nižšího stupně. Jde o chování, které se konkrétně předpokládá v čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES.

Takovéto chování může, přinejmenším potenciálně, ovlivnit obchod se surovým tabákem mezi Itálií a ostatními členskými státy, neboť se vztahuje na významný podíl nákupů italského surového tabáku a týká se určitého výrobku (surového tabáku), který je meziproduktem při výrobě zpracovaného tabáku, který je ve velké míře předmětem vývozu.

Rozhodnutí se týká uplatnění nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi (dále jen „nařízení č. 26“) na jednání, které se zde posuzuje. Dospívá k závěru, že dané restriktivní praktiky nelze považovat za „nezbytné“ pro dosažení cílů společné zemědělské politiky, a že tedy plně podléhají použití čl. 81 odst. 1 Smlouvy.

Domnívá se také, že ani vnitrostátní právní předpisy, ani vládní praxe zpracovatelům neukládá povinnost souhlasit s maximální průměrnou dodací cenou surového tabáku nebo si vzájemně rozdělovat množství tabáku, která mají být zakoupena jednotlivými zpracovateli. Navíc tento regulační rámec nevyžadoval od zpracovatelů a producentů kolektivní souhlas, pokud je o „smluvní ceny“ (cenová rozpětí nebo dodatečné podmínky), ani neodstraňoval veškeré možnosti konkurenčního chování z jejich strany. V důsledku toho jsou dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě mezi zástupci producentů na jedné straně a zpracovateli na straně druhé v rozporu s čl. 81 odst. 1 Smlouvy.

8. Odpovědnost mateřských společností společností deltafina, Transcatab a dimon

V rozhodnutí se dále shledává, že společnost Universal (za společnost Deltafina), společnost Dimon Inc. (za společnost Dimon) a společnost SCC (za společnost Transcatab) měly během uvažovaného období rozhodující vliv na své dceřiné společnosti, a měly by proto za jednání svých dceřiných společností nést společně a nerozdílně odpovědnost.

9. Pokuty

9.1. Pokuty uložené za porušení právních předpisů společnostmi UNITAB a APTI

Vzhledem k chování producentů a obchodních zástupců zpracovatelů je v rozhodnutí považována pokuta ve výši pouhých 1 000 EUR za přiměřenou.

Třebaže uzavření meziprofesionálních dohod nebylo podle zákona 88/88 povinné a také nebyly v období několika let žádné meziprofesionální dohody uzavřeny, zákon 88/88 (tak, jak byl i nadále uplatňován ve správní praxi příslušného ministerstva) vytvořil pobídky pro uzavření meziprofesionálních dohod stanovících

minimální ceny. Dále je třeba vzít v úvahu, že byl zákon 88/88 v několika případech uplatněn v oblasti zemědělství i v odvětví tabáku, než došlo uzavření mezíprofesních dohod pojednávaných v tomto rozhodnutí a že chování stran, které je sjednaly, nebylo nikdy napadeno ani podle vnitrostátního práva, ani podle práva Společenství, třebaže tyto dohody byly obecně známé a byly ministerstvu oznámeny.

Vzhledem k výše uvedenému jsou počáteční částky pokut v daném případě stanoveny následovně:

— Deltafina	60 000 000 EUR
— Transcatab	20 000 000 EUR
— Dimon (Mindon)	20 000 000 EUR
— Romana Tabacchi	12 500 000 EUR

9.2. Pokuty uložené za porušení právních předpisů ze strany zpracovatelů

9.2.4. Polehčující okolnosti

9.2.1. Závažnost protiprávního jednání

Protiprávní jednání zpracovatelů je považováno za velmi závažné, neboť se týká stanovení cen odrůd italského surového tabáku a přidělování kvót. Nákupní kartely mohou snižovat ochotu producentů vyrábět a zároveň tak omezovat soutěž mezi zpracovateli na odvozených trzích. To platí zejména v obdobných případech, kdy produkt dotčený nákupním kartelem (surový tabák) představuje významný základ odvozených činností (v tomto případě zpracování tabáku a prodej zpracovaného tabáku). Produkce surového tabáku v Itálii činí přibližně 38 % výrobní kvóty Společenství. V roce 2001 (v posledním celém roce protiprávního jednání) dosahovala celková hodnota této výroby částky 67 338 milionů EUR.

Za polehčující okolnost ve prospěch společnosti Romana Tabacchi byla uznána skutečnost, že se nepodílela na určitých činnostech kartelu a jednala proti cílům kartelu takovým způsobem, že byli ostatní účastníci donuceni ke společné reakci namířené proti jejímu jednání.

Za polehčující okolnost pro společnost Deltafina byla uznána též skutečnost její účinné spolupráce v průběhu řízení. Jak je vyloženo dále, ztratila společnost Deltafina nárok na prominutí pokut v souladu s podmínkami oznámení o shovívavosti. Vzhledem ke zvláštním okolnostem tohoto případu (jedná se o první případ, v němž byla podána žádost podle nového oznámení o shovívavosti, které zde bylo poprvé uplatněno při vydání rozhodnutí) je však třeba přihlídnout ke spolupráci společnosti Deltafina. Spolupráce společnosti Deltafina byla vskutku rozsáhlá a trvala po dobu celého řízení (s výjimkou dále uvedených skutečností), a proto by jí měly být příznány polehčující okolnosti.

9.2.2. Závažnost jednotlivých případů a sankce

Podle názoru Komise by měly být pokuty vyměřeny v souladu s postavením každého z uvedených čtyř zpracovatelů na trhu. Vyšší základní částka by měla být stanovena v případě společnosti Deltafina, neboť zřejmě byla svým podílem na trhu dosahujícím výše přibližně 25 % v roce 2001 (posledním celém roce protiprávního jednání) největším kupujícím. S ohledem na nižší podíly na trhu surového tabáku v Itálii (pohybující se mezi 8,86 % a 11,28 %) by měly být společnosti Transcatab, Dimon a Romana Tabacchi považovány za jednu skupinu a měly by jim vyměřeny nižší základní částky.

9.2.5. Horní hranice pokuty

Horní hranice pokuty ve výši 10 % obrátu podle čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 nebyla zřejmě v pokutách uložených společností Universal/Deltafina a Alliance/Transcatab-Mindon překročena. Jelikož však společnost Mindon nadále neudržuje žádné styky s někdejší skupinou Dimon, její společné a nerozdílné závazky by měly být stanoveny v limitu 10 % jejího obrátu v uplynulém hospodářském roce (to znamená 2,59 milionu EUR).

Jelikož jsou společnosti Deltafina, Transcatab a Dimon (nyní Mindon) součástí větších skupin (nebo, v případě společnosti Mindon, touto součástí byly), jimž je rovněž určeno toto rozhodnutí, vynásobí se výše jejich pokut určitým faktorem, aby se zajistilo dosažení dostatečného odstrašujícího účinku.

Snížení pokuty v rámci 10 % je třeba přiznat též společnosti Romana Tabacchi.

Vzhledem k výše uvedenému jsou počáteční částky pokut v daném případě stanoveny následovně:

Na základě uvedených skutečností byly stanoveny tyto částky::

— Deltafina	37 500 000 EUR
— Transcatab	12 500 000 EUR
— Dimon (Mindon)	12 500 000 EUR
— Romana Tabacchi	10 000 000 EUR

— Deltafina	30 000 000 EUR
— Dimon (Mindon)	20 000 000 EUR
— Transcatab	20 000 000 EUR
— Romana Tabacchi	2 050 000 EUR

9.2.3. Doba trvání protiprávního jednání;

9.3. Uplatnění oznámení o shovívavosti

Protiprávní jednání společností Deltafina, Dimon a Transcatab trvalo přibližně 6 let a 5 měsíců. Má se za to, že účast společnosti Romana Tabacchi na protiprávním jednání trvala déle než 2 roky a 9 měsíců.

Deltafina, Dimon a Transcatab zažádali o prominutí v souladu s podmínkami oznámení o shovívavosti z roku 2002 (viz výše v oddílu.)

9.3.1. Žádost společnosti Deltafina o prominutí pokut

Podle oznámení o shovívavosti závisí nabytí právní moci prominutí pokuty na splnění kumulativních podmínek podle bodu 11 uvedeného oznámení. Ustanovení bodu 11a) vyžaduje od podniků (kterým bylo přiznáno podmíněčné prominutí), aby spolupracovaly „v plném rozsahu a na trvalém základě [...]“.

Při ústním slyšení, které se konalo dne 22. června 2004, vyšlo zřetelně najevo, že Deltafina oznámila svou žádost o prominutí u příležitosti schůze správního výboru APTI, jíž se zúčastnili i zástupci společností Dimon, Transcatab a Trestina. K tomuto oznámení došlo před tím, než měla Komise možnost provést své šetření a mohlo tudíž toto šetření ohrozit.

Rozhodnutí obsahuje závěr, že tím společnost Deltafina porušila svou povinnost spolupráce vyplývající z ustanovení bodu 11a) oznámení o shovívavosti. Z tohoto důvodu jí nelze prominout zaplacení pokuty.

V odpovědi na obhajobu společnosti Deltafina se v tomto bodě rozhodnutí potvrzuje, že bod 11a) oznámení o shovívavosti zahrnuje povinnost nakládat s žádostí o prominutí jako s důvěrnou informací, aby nebyly ohroženy výsledky následného šetření prováděného Komisí. Společnosti Deltafina byl znám záměr Komise provést předem neoznámené šetření. Toto zamýšlené šetření bylo skutečně provedeno tak, jak o tom byla společnost Deltafina informována na schůzce s útvary Komise.

Zachování důvěrnosti žádosti o prominutí je vždy spojeno s určitým stupněm obtížnosti v případech, kdy se k jejímu podání odhodlá účastník kartelu. Takováto obtížnost nebo skutečnost, že daná společnost informovala Komisi, však neopravňuje žadatele k tomu, aby na schůzce s konkurenty dobrovolně oznámil, že podal žádost o prominutí.

9.3.2. Alternativní žádost společnosti Deltafina o snížení pokuty

Žádost společnosti Deltafina o prominutí pokuty obsahovala rovněž žádost o snížení pokuty, jež by byla jinak vyměřena v případě, že by došlo k „odmítnutí její žádosti o plné prominutí generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž“.

V rozhodnutí (které se zakládalo na celkovém smyslu oznámení o shovívavosti i na teleologickém a systematickém výkladu

tohoto oznámení) se konstatuje, že alternativní žádosti o snížení pokuty lze vyhovět pouze v případech, kdy nemohlo být přiznáno podmíněčné prominutí pokuty k okamžiku podání žádosti, a právní nárok na náhradní snížení skončí, jakmile je toto podmíněčné prominutí přiznáno. Jelikož společnosti Deltafina bylo původně přiznáno podmíněčné prominutí a společnost je pozbyla pro porušení povinnosti spolupracovat, jež byla podmínkou tohoto prominutí, nemůže být vyhověno její žádosti o snížení pokuty.

9.3.3. Uplatnění oznámení o shovívavosti na společnosti Dimon a Transcatab

V rozhodnutí dospěla Komise k názoru, že nepřiznání pravomocného prominutí pokuty společnosti Deltafina nemá přímý vliv na to, jak bude oznámení o shovívavosti uplatněno v případě společností Dimon a Transcatab. Oznámení o shovívavosti zejména neumožňuje lepší postavení těchto společností poté, co společnost Deltafina ne získala pravomocné prominutí pokuty.

Bylo zjištěno, že společnosti Dimon a Transcatab splnily podmínky žádosti o snížení pokuty. Vzhledem k důkazům, které tyto společnosti předložily Komisi, a vzhledem k jejich spolupráci v průběhu řízení přiznává rozhodnutí společností Dimon a Transcatab nejvyšší stupeň snížení v rámci rozmezí, které jim bylo sděleno po podání žádosti o snížení pokuty (to znamená 50 % v případě společnosti Dimon a 30 % v případě společnosti Transcatab).

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jsou počáteční částky pokut v daném případě stanoveny následovně:

— Deltafina a Universal společně a nerozdílně,	30 000 000 EUR
— Dimon (Mindo) a Alliance One International,	10 000 000 EUR
Jelikož Alliance One International nese plnou odpovědnost, dluží s ní společnost Mindo společně a nerozdílně pouze částku 3,99 milionu EUR	
— Transcatab a Alliance One International společně a nerozdílně	14 000 000 EUR
— Romana Tabacchi	2 050 000 EUR
— APTI	1 000 EUR
— UNITAB	1 000 EUR

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 21. prosince 2005,

kteřé se týká řízení podle článku 81 Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (dříve Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (dříve Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA a Repsol YPF SA.

(Věc č. COMP/F/C.38.443 – Gumárenské chemikálie)

(oznámeno pod číslem K(2005) 5592)

(pouze anglické, německé a španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/902/ES)

1. SOUHRNNÝ PŘEHLED PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ

antiozonanty a primárními urychlovači, kterých se kartel týkal, odhadována na 200 milionů EUR.

1.1. Příjemci

(1) Toto rozhodnutí je určeno následujícím společností:

- Flexsys N.V.;
- Bayer AG;
- Crompton Manufacturing Company, Inc. (dříve Uniroyal Chemical Company Inc.);
- Crompton Europe Ltd;
- Chemtura Corporation (dříve Crompton Corporation);
- General Química SA;
- Repsol Química SA;
- Repsol YPF SA.

(4) Největšími světovými výrobci gumárenských chemikálií jsou společnosti Flexsys, Bayer a Chemtura (dříve Crompton), které společně ovládají zhruba polovinu světového trhu s gumárenskými chemikáliemi. Na tomto trhu působí též několik významných menších konkurentů jako General Química (Španělsko), Duslo (Slovensko), Istrochem (Slovensko), Noveon (USA) a Great Lakes (USA), a dále velký počet méně významných konkurentů zejména v Asii.

(5) Největšími odběrateli gumárenských chemikálií jsou celosvětově působící velcí výrobci pneumatik jako Michelin (Francie), Goodyear (USA), Bridgestone/Firestone (Japonsko), Continental (Německo) a Pirelli (Itálie), kteří společně pokrývají cca 35-40 % světové spotřeby.

(6) Pokud se týká geografického rozsahu, původně regionální obchod s gumárenskými chemikáliemi se postupně rozšiřoval a v polovině 90. let se zcela globalizoval. Globalizaci trhu odpovídal také růst kartelu, takže po roce 1995 uvedené strany uzavíraly většinou dohody o celosvětovém zvýšení cen.

(2) Příjemci tohoto rozhodnutí se podíleli na jediném, komplexním a trvajícím porušování článku 81 smlouvy o založení Evropského společenství a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, které spočívalo ve stanovování cen a ve vzájemném předávání důvěrných informací ohledně některých gumárenských chemikálií (antioxidantů, antiozonantů a primárních urychlovačů) v EHP a na světových trzích.

1.2. Odvětví gumárenských chemikálií

(3) Gumárenské chemikálie jsou syntetické nebo organické chemikálie, používané pro zvýšení produktivity a kvality při výrobě gumy, a to zejména při výrobě pneumatik. V rámci EHP byla v roce 2001 hodnota trhu s antioxidanty,

1.3. Fungování kartelu

(7) Přestože mnohé naznačuje, že k tajným dohodám v průmyslu gumárenských chemikálií docházelo – přinejmenším příležitostně – již v 70. letech, o existenci kartelu má Komise dostatečně zjevné důkazy teprve pro období let 1996 – 2001, a to v případě společností Flexsys, Bayer a Crompton (nyní Chemtura) (včetně Crompton Europe a Uniroyal Chemical Company). Tyto společnosti se dohodly na zvýšení cen některých gumárenských chemikálií (antioxidantů, antiozonantů a primárních urychlovačů) v EHP a na světových trzích přinejmenším v letech 1996, 1998, 1999, 2000 a 2001. Společnost General Química, kterou je třeba považovat pouze za méně významného hráče, se na těchto dohodách účastnila v letech 1999 a 2000.

- (8) Koordinované zvyšování cen postupovalo obvykle podle obecného schématu, který spočíval v udržování kontaktů mezi konkurenty během přípravné fáze před oznámením zvýšených cen odběratelům, dále během jednání s odběrateli a nakonec po uzavření kontraktů, a to v rámci sledování plnění dohod a úspěšnosti na trhu. Během jednání, která předcházela koordinované akci, strany hledaly podporu pro navrhované zvýšení cen a dohody se na jeho výšce, na produktech a území, kterých se zvýšení bude týkat i na tom, která společnost zvýšení zahájí a kdy jej oznámí. Ve fázi zavádění zvýšených cen se pozornost soustředila na reakce odběratelů na ohlášené zvýšení cen a na výměnu informací o postojích odběratelů při jednání o cenách. Následné kontakty měly obvykle za cíl předávání podrobných informací o objemech a cenách dohodnutých s konkrétními odběrateli.

1.4. Správní řízení

- (9) Vyšetřování v odvětví gumárenských chemikálií bylo zahájeno na základě žádosti o podmíněčné prominutí pokuty, kterou podala společnost Flexys v dubnu 2002, a která byla schválena v červnu 2002. Následkem toho pak Komise provedla v září 2002 inspekce v provozech společností Bayer, Crompton Europe a General Química.
- (10) Tyto společnosti postupně podaly žádosti o shovívavost, a to dne 8. října 2002 Crompton (nyní Chemtura), dne 24. října 2002 Bayer a dne 7. června 2004 General Química. Komise v odpovídajících lhůtách informovala všechny žadatele o svém záměru pokuty snížit.
- (11) V dubnu 2005 přijala Komise sdělení o námitkách proti společností Bayer, Crompton, Crompton Europe, Uniroyal Chemical Company, Flexsys, Akzo Nobel, Pharmacia (dříve Monsanto), General Química, Repsol Química, Repsol YPF, Duslo, Prezam, Vagus a Istrochem. Slyšení stran v této věci se uskutečnilo dne 18. června 2005. Následně bylo pozastaveno řízení se společnostmi Akzo Nobel NV, Pharmacia Corporation, Duslo a.s., Prezam a.s., Vagus a.s. a Istrochem a.s.

1.5. Odpovědnost

- (12) I když se společnosti Repsol YPF SA a Repsol Química SA samy na předemtných dohodách nepodílely, jsou odpovědné za jednání své dceřiné společnosti General Química, kterou zcela vlastní.

2. POKUTY

2.1. Základní výše pokuty

- (13) Základní výše pokuty je stanovena podle závažnosti a délky trvání protiprávního jednání.

2.1.1. Závažnost

- (14) Při určení závažnosti protiprávního jednání bere Komise v úvahu jeho povahu, skutečný dopad na trhu, může-li být vyhodnocen, a zeměpisnou rozlohu relevantního trhu.

- (15) Vzhledem k povaze protiprávního jednání a k jeho územnímu rozsahu (protiprávní jednání v tomto případě spočívalo především v tajných dohodách mezi členy kartelu, jejichž cílem bylo stanovení cen nejen v EHP, ale i na ostatních trzích, a ve výměně důvěrných informací), je třeba toto jednání klasifikovat jako velmi závažné.

2.1.2. Různý přístup

- (16) V kategorii velmi závažného protiprávního jednání umožňuje škála možných pokut uplatňovat rozdílný přístup vůči společností s ohledem na jejich skutečný ekonomický potenciál výrazně poškodit hospodářskou soutěž, a stanovit pokutu ve výši, která má dostatečně odstrašující účinek.

- (17) S ohledem na to, že jak územní rozsah kartelu, tak rozsah trhu s gumárenskými chemikáliemi všeobecně, má celosvětový charakter, byly jako referenční hodnoty pro stanovení pokut použity tržní podíly z roku 2001, tj. za poslední rok trvání protiprávního jednání.

- (18) Společnost Flexsys byla se svým tržním podílem [20-30] % největším hospodářským subjektem na světovém trhu. Z toho důvodu je zařazena do první kategorie. Společnost Bayer, jejíž podíl na trhu je zhruba [10-20] %, je zařazena do druhé kategorie. Společnost Crompton s tržním podílem zhruba [10-20] % je zařazena do třetí kategorie. Společnost General Química s tržním podílem zhruba [0-10] % je zařazena do čtvrté kategorie. Základní výše pokuty bude stanovena úměrně těmto tržním podílům, nikoliv však aritmeticky.

2.1.3. Dostatečně odrazující účinek

- (19) Škála možných pokut v kategorii velmi závažných porušení umožňuje stanovit pokutu ve výši, která bude mít, s ohledem na velikost dané společnosti, dostatečně odrazující účinek. Celkový obrat jednotlivých společností v roce 2004 byl následující: Bayer 29,7 miliardy EUR; Crompton cca 2 miliardy EUR; Flexsys přibližně 425 milionů EUR a Repsol YPF 41,7 miliardy EUR. Komise se proto domnívá, že je přiměřené znásobit pokutu udělenou společnosti Bayer koeficientem 2 a pokutu společnosti Repsol koeficientem 2,5.

2.1.4. Navýšení za délku trvání

- (20) Protiprávní jednání společností Flexsys, Bayer a Uniroyal (zahrnující též Crompton Europe) trvalo šest let, zatímco společnost Crompton Corporation (nyní Chemtura) porušovala právní předpisy po dobu pěti let a čtyř měsíců. Všechny tyto společnosti se dopustily dlouhodobého protiprávního jednání a proto bude v jejich případě základní výše pokuty navýšena o 10 % za každý rok trvání porušování právních předpisů.

- (21) Protiprávní jednání společnosti General Química trvalo osm měsíců. Vzhledem k tomu, že protiprávní jednání v tomto případě trvalo méně než jeden rok, pokuta stanovená pro tuto společnost nebude navýšena.

2.2. Polehčující okolnosti

- (22) V případě společnosti General Química, s přihlédnutím k její pasivní a v porovnání s ostatními účastníky kartelu nepřilíhající významné roli při porušování právních předpisů, je přiměřeně snížena pokuta o 50 %.

2.3. Uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 2002

2.3.1. Prominutí pokut

- (23) Společnost Flexsys byla první, která předložila důkazy, na jejichž základě mohla Komise přijmout rozhodnutí o zahájení vyšetřování ohledně údajného kartelu v průmyslovém odvětví gumárenských chemikálií. Společnost Flexsys během celého správního řízení plně, nepřetržitě a bez prodlení spolupracovala s Komisí a poskytla Komisi veškeré dostupné důkazy týkající se předpokládaného protiprávního jednání. Flexsys ukončila svou účast na předpokládaném protiprávním jednání ihned, jakmile byly předloženy důkazy v rámci oznámení o shovívavosti a nepodnikla žádné kroky, které by nutily jiné společnosti k účasti na tomto protiprávním jednání. Z těchto důvodů byla společnost Flexsys shledána způsobilou k tomu, aby jí byly pokuty v plném rozsahu prominuty.

- (24) Společnost Crompton napadla toto prominutí pokuty a svoji stížnost podpořila mimo jiné tvrzením, že společnost Flexsys nesplňuje podmínky k prominutí pokuty, neboť nutila jiné strany k účasti na protiprávním jednání a v protiprávním jednání pokračovala i po podání žádosti o prominutí pokuty. Po bližším přezkoumání tvrzení společnosti Crompton došla Komise k názoru, že neexistují přesvědčivé věcné důkazy, které by toto tvrzení mohly podpořit.

2.3.2. Bod 23 písm. b) první odrážka (snížení o 30 – 50 %)

- (25) Společnost Crompton byla první společností, která splnila požadavky bodu 21 oznámení o shovívavosti, neboť poskytla Komisi důkazy, které byly v té době významným přínosem v porovnání s důkazy, kterými již Komise disponovala. Proto bylo v případě této společnosti rozhodnuto o snížení pokuty o 30 – 50 % v souladu s bodem 23 písm. b) první odrážkou.

- (26) Vzhledem k tomu, že tato společnost začala spolupracovat včas, poskytla kvalitní důkazy a během řízení velmi dobře a vytrvale spolupracovala, Komise usoudila, že pokuta společnosti Crompton může být snížena až o 50 %.

2.3.3. Bod 23 písm. b) druhá odrážka (snížení o 20 – 30 %)

- (27) Společnost Bayer byla druhou společností, která splnila požadavky bodu 21 oznámení o shovívavosti, neboť poskytla Komisi důkazy, které byly v té době významným přínosem v porovnání s důkazy, kterými již Komise disponovala. Proto bylo v případě této společnosti rozhodnuto o snížení pokuty o 20-30 % v souladu s bodem 23 písm. b) druhou odrážkou. Míra přínosu společnosti Bayer v této věci je však omezená a společnost navíc přiznala porušování právních předpisů pouze za období posledních čtyř let. Komise se proto domnívá, že u této společnosti lze uplatnit pouze velmi nízké snížení v rámci příslušného pásma, a to ve výši 20 %.

2.3.4. Bod 23 písm. b) třetí odrážka (snížení až o 20 %)

- (28) Společnost General Química byla třetí společností, která splnila požadavky bodu 21 oznámení o shovívavosti, neboť poskytla Komisi důkazy, které byly v té době významným přínosem v porovnání s důkazy, kterými již Komise disponovala. Proto bylo v případě této společnosti rozhodnuto o snížení pokuty až o 20 % v souladu s bodem 23 písm. b) třetí odrážkou. Vzhledem k tomu, že společnost General Química splnila podmínku významného přínosu v relativně pozdní fázi řízení, a to více než rok po inspekcích, které Komise provedla v jejích prostorách, a že její přínos byl významný pouze v omezené míře, Komise dospěla k názoru, že v případě společnosti General Química (a Repsol) lze snížit pokutu, která by jí byla udělena za normálních okolností, o 10 %.

2.3.5. Závěrečná poznámka k uplatňování oznámení o shovívavosti

- (29) Komise v tomto případě důrazně varovala žadatele o shovívavost před pokusy omezit schopnost Komise prokázat protiprávní jednání v situaci, kdy disponuje vcelku rozsáhlým souborem přímých a nepřímých důkazů o existenci kartelu. Komise upozornila, že takový přístup závažným způsobem zpochybňuje vůli žadatelů o shovívavost k rozsáhlé a trvalé spolupráci.

3. ROZHODNUTÍ

- (30) Níže uvedené společnosti porušily článek 81 odst. 1 Smlouvy a článek 53 odst. 1 Dohody o EHP tím, že se v uvedených obdobích podílely na dohodách a společně koordinovaných postupech, které spočívaly ve stanovování cen a vzájemném předávání důvěrných informací v oblasti gumárenských chemikálií v rámci EHP:

- a) Bayer AG, od 1. ledna 1996 do 31. prosince 2001;

- b) Crompton Manufacturing Company Inc., od 1. ledna 1996 do 31. prosince 2001;
- c) Crompton Europe Ltd., od 1. ledna 1996 do 31. prosince 2001;
- d) Chemtura Corporation, od 21. srpna 1996 do 31. prosince 2001;
- e) Flexsys N.V., od 1. ledna 1996 do 31. prosince 2001;
- f) General Química SA, od 31. října 1999 do 30. června 2000;
- g) Repsol Química SA, od 31. října 1999 do 30. června 2000;
- h) Repsol YPF SA, od 31. října 1999 do 30. června 2000;
- (31) Výše uvedené podniky okamžitě ukončí výše popsané protiprávní jednání, pokud tak již neučinily. Žádné výše uvedené jednání nebo postup nebudou opakovat a zdrží se veškerého jednání a postupů, které by měly stejný nebo obdobný cíl či účinek.
- (32) Z důvodu výše uvedeného protiprávního jednání se následujícím podnikům ukládají tyto pokuty:
a) Flexsys N.V.;	0 EUR
b) Crompton Manufacturing Company, Inc., společně a nerozdílně s Crompton Europe Ltd.	13,6 milionu EUR
z toho se společností Chemtura Corporation společně a nerozdílně	12,75 mil. EUR
c) Bayer AG	58,88 milionu EUR
d) General Química SA, společně a nerozdílně se společností Repsol Química SA a Repsol YPF SA	3,38 milionu EUR
- Znění celého rozhodnutí, ze kterého byly vyňaty důvěrné informace, je k dispozici v úředních jazycích případu a v pracovních jazycích Komise na internetových stránkách generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese: <http://ec.europa.eu/comm/competition/>.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 3. května 2006

ohledně postupu podle článku 81 Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 53 Dohody o EHP proti společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvays SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA.

(Věc č. COMP/F/C.38.620 – peroxid vodíku a perboritan)

(oznámeno pod číslem K(2006) 1766)

(Pouze anglické, francouzské a německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/903/ES)

1. **SOUHRNNÝ PŘEHLED PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ**
- 1.1. **Příjemci**
- (1) Rozhodnutí je určeno následujícím podnikům:
- Akzo Nobel NV („Akzo“)
 - Akzo Nobel Chemicals Holding AB („ANCH“)
 - EKA Chemicals AB („EKA“)
 - Degussa AG („Degussa“)
 - Edison SpA („Edison“)
 - FMC Corporation („FMC“)
 - FMC Foret S.A. („Foret“)
 - Kemira OYJ („Kemira“)
 - L'Air Liquide SA („Air Liquide“)
 - Chemoxal SA („Chemoxal“)
 - Snia SpA („Snia“)
 - Caffaro Srl („Caffaro“)
 - Solvay SA/NV („Solvay“)
 - Solvay Solexis SpA („Solexis“)
 - Total SA („Total“)
 - Elf Aquitaine SA („Elf Aquitaine“)
 - Arkema SA („Atofina“).
- (2) Adresáti tohoto rozhodnutí se podíleli na jediném a trvajícím porušování článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP ohledně **peroxidu vodíku** („PV“) a navazujícího produktu **perboritanu sodného** („PS“), a to na celém území EHP („porušování“). V rozhodnutí se uvádí, že k porušování docházelo od 31. ledna 1994 od 31. prosince 2000. Porušování spočívalo zejména v tom, že si účastníci hospodářské soutěže vzájemně vyměňovali hospodářsky významné a důvěrné informace a/nebo informace týkající se společností, omezovali a/nebo kontrolovali výrobu a možné i skutečné kapacity, rozdělovali si podíly na trhu a zákazníky a stanovovali a monitorovali (konečné) ceny.
- 1.2. **Odvětví peroxidu vodíku a perboritanu sodného**
- (3) PV je silné oxidační činidlo, které má několik průmyslových využití. Jedná se o čirou bezbarvou kapalinu, která se prodává ve formě vodního roztoku, zejména v koncentracích od 30 % do 70 %. Jako konečný výrobek se PV používá jako bělidlo v papírenském průmyslu a při výrobě buničiny, k bělení textilií, jako dezinfekční prostředek a má i další využití v oblasti ochrany životního prostředí, například při čištění odpadních vod. PV se používá i jako surovina při výrobě jiných navazujících výrobků na bázi peroxidu, jako například bělicích činidel (k nimž patří i PS) a kyseliny peroctové.
- (4) PS se obdobně jako perkarbonát sodný („PKS“) používá zejména jako aktivní činidlo v syntetických čistících prostředcích a pracích prášcích. V tomto řízení byl zkoumán PS i PKS, ale na základě odpovědí na oznámení o námitkách a na základě argumentů přednesených při ústním řízení nelze určit, zda se protiprávní jednání týkalo i PKS. Rozhodnutí se proto vztahuje pouze na protiprávní jednání v souvislosti s PV a PS, nikoli však PKS, a to navzdory oznámení o námitkách, jež se týkalo i PKS.

1.3. Nabídka

- (5) PV: v EHP bylo v době porušování šest hlavních dodavatelů: největším dodavatelem byla společnost Solvay, jejíž podíl na trhu činil přibližně [20-30]%; další v pořadí byla společnost EKA. Dalšími soutěžiteli byly společnosti Atofina, Kemira, Degussa a Foret. Společnost Air Liquide prodávala PV do června 1998 a společnost Ausimont do května 2002. Kromě toho se na trhu s PV podílel i omezený počet druhotných prodejců dovážejících tuto látku z východní Evropy a mimoevropských zemí. V posledních letech se na tomto trhu neobjevili noví účastníci.
- (6) PS: podniky, které vyvíjely činnost v EHP po celé období porušování nebo jen po jeho část: Degussa, Foret, Solvay, Caffaro (tato společnost však zastavila výrobu v roce 1999), Atofina (zrušila výrobu v roce 1999), Air Liquide (ukončila výrobu v roce 1994) a Ausimont.

1.4. Poptávka

- (7) V období porušování byla skupina hlavních odběratelů PV v EHP poměrně malá (šest až osm subjektů), většinou v odvětví výroby papíru a buničiny; tito odběratelé sjednali smlouvy a dohodli ceny uplatňované na celém území EHP.
- (8) Největší zákazníci (například skandinávští a němečtí výrobci papíru a buničiny) uzavírali smlouvy obsahující jednotné ceny pro dodávky různým odběratelům v EHP. Dopravní náklady tak nesl dodavatel, který proto mohl mít zájem získávat PV ze zdroje, jenž se nacházel v blízkosti výrobních závodů odběratelů.
- (9) V odvětví bělicích činidel se v období porušování nacházelo na straně poptávky malé množství velkých nadnárodních společností: Celkem 75-80 % nákupů bělicích činidel v EHP se soustředilo do rukou malého množství zákazníků. Každý z nich měl v Evropě ústřední nákupní místo, které sjednávalo nákupy dvakrát do roka. Ve snaze udržet určitý stupeň konkurenčního tlaku byla obvykle nakupována bělicí činidla od několika dodavatelů.

1.5. Zeměpisný rozsah

- (10) Porušování se týkalo celého EHP, kde existovala poptávka po výrobcích, jež jsou předmětem šetření.

1.6. Způsob činnosti kartelu

- (11) V rozhodnutí se uvádí, že k porušování docházelo od 31. ledna 1994 do 31. prosince 2000.
- (12) Jednání ve vzájemné shodě lze charakterizovat takto: týkalo se výměny informací o trhu (včetně cen a objemu prodeje),

podílů na trhu, omezení/kontroly výroby a zdrojů dodávek, jakož i stanovení cen PV a PS. Jednání ve vzájemné shodě ohledně obou výrobků tvoří součást jediného pokračujícího jednání, a proto zakládá jediné porušení, třebaže jednání ohledně PV a PS by jednotlivě představovaly porušení ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy.

1.7. Postup

- (13) V prosinci 2002 informovala společnost Degussa Komisi o existenci kartelu v oblasti PV a PS a projevila zájem spolupracovat s Komisí ve smyslu oznámení o osvobození od udělení pokut a snížení pokut v případech kartelů z roku 2000 („oznámení o shovívavosti“) ⁽¹⁾. Společnost Degussa předložila Komisi důkazy, které v březnu 2003 umožnily provést šetření v prostorách tří společností (vyšetřování vedené proti třem dalším společnostem probíhalo nejprve formou žádostí o informace).
- (14) Po provedených šetřeních předložilo žádost o snížení pokuty pět dalších společností. Třem z nich bylo přiznáno snížení pokuty podle bodů 23 a 26 oznámení o shovívavosti: jednalo se o společnosti EKA, Atofina a Solvay. Žádosti společností Kemira a Solexis byly zamítnuty.

2. POKUTY

2.1. Základní částka

- (15) Základní výše pokuty se určí podle výše závažnosti a délky trvání porušení.

2.1.1. Závažnost

- (16) Při posuzování závažnosti protiprávního jednání vezme Komise v úvahu jeho povahu, skutečný dopad na trhu (pokud jej lze změřit) a zeměpisnou rozlohu relevantního trhu.
- (17) Vzhledem k povaze spáchaného porušení a s přihlédnutím ke skutečnosti, že muselo mít vliv na trh a ke skutečnosti, že se týkalo celého EHP, kde trh s PV a PS dosáhl v roce 1999 (v posledním celém roce porušování) celkové hodnoty přibližně 470 milionů EUR, Komise usoudila, že se společnosti, jichž se rozhodnutí týká, dopustily velmi závažného porušení článku 81 Smlouvy a článku 53 Dohody o EHP.

2.1.2. Různé zacházení

- (18) V rámci kategorie závažných porušování umožňuje škála možných pokut uplatňovat u společností různé zacházení s cílem zohlednit skutečnou hospodářskou schopnost pachatelů významně narušit hospodářskou soutěž. Je to

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 19.2.2002, s. 3.

vhodné tam, kde mezi příslušnými podíly na trhu těch podniků, které se na porušení podílely, existují značné rozdíly, jako tomu bylo v tomto případě.

(19) Posuzováním obratu příslušných výrobků u každé společnosti a celkového obratu v rámci PV a PS pro účely stanovení jednotlivých poměrů Komise vzala v úvahu skutečnost, že některé společnosti působily pouze na trhu s jedním či dvěma z těchto výrobků. Komise tak vzala v úvahu skutečný vliv protiprávního jednání každé z uvedených společností na hospodářskou soutěž. Prodej na základě celkové výše čisté hodnoty byl považován za nejspolehlivější ukazatel kapacit provozovatele, jelikož se PV a PS dodávají na trh v různých formách. Tyto hodnoty ukazují, že největším účastníkem trhu v EHP byla společnost Solvay, jejíž podíl kombinovaného prodeje činil přibližně [20-30] %. Byla tudíž zařazena do první kategorie. Do druhé kategorie byla zařazena společnost Degussa s tržním podílem [10-20] %. Společnosti Foret, EKA, Atofina, Kemira a Ausimont s podíly ve výši [5-15] % byly zařazeny do třetí kategorie. Společnost Caffaro byla zařazena do čtvrté kategorie, jelikož její tržní podíl PS dosáhl v posledním celém roce její účasti zhruba [5-10] % a podíl na prodeji v rámci kombinovaného trhu PV a PS dosáhl [1-5] %.

(20) Navzdory několika propojením mezi těmito dvěma výrobky Komise v případě společnosti Caffaro zohlednila skutečnost, že se nepodařilo dokázat, že by společnost Caffaro o věci věděla, anebo že by znala celkový systém protisoutěžních dohod. Vzhledem k těmto okolnostem případu byla počáteční částka pokuty stanovené pro společnost Caffaro snížena o 25 %.

2.1.3. Dostatečně odrazující účinek

(21) V kategorii velmi závažných porušení škála pokut, které lze uložit, umožňuje stanovit takovou výši, která zaručí dostatečný odrazující účinek, a zároveň se přihlédne k velikosti každého podniku. V této souvislosti Komise poznamenává, že v roce 2005, který je posledním obchodním rokem před tímto rozhodnutím, dosáhl celosvětový obrat společnosti Total celkem 143 miliard EUR, obrat společnosti Elf Aquitaine představoval 120 miliard EUR, společnosti Akzo 13 000 milionů EUR, společnosti Degussa 11 750 milionů EUR, společnosti Solvay 8 560 milionů EUR a společnosti Edison

6 650 milionů EUR. Komise tudíž považuje za vhodné vynásobit pokutu pro společnost Total koeficientem 3, a to vzhledem k velikosti mateřských společností Elf Aquitaine a Total, z nichž každá zaznamenala obrat jednoznačně převyšující 100 miliard EUR. Společnosti Akzo a Degussa s obratem činícím zhruba 10 % celkového obratu společnosti Total jsou též velké společnosti a obrat každé z nich převyšuje částku 10 000 milionů EUR. Proto se považuje za přiměřené vynásobit pokutu pro tyto společnosti koeficientem 1,75. Jelikož obrat společnosti Solvay dosáhl výše 8 560 milionů, Komise považuje za správné vynásobit pokutu pro tuto společnost koeficientem 1,5. Edison dosáhl obratu ve výši 6 650 milionů EUR, a proto Komise považuje za přiměřené vynásobit pokutu uloženou této společnosti koeficientem 1,25. Jelikož byla společnost Ausimont převzata jiným podnikem, vztahuje se v rámci okolností tohoto případu koeficient pouze na pokutu uloženou společnosti Edison.

2.1.4. Zvýšení pokuty za délku protiprávního jednání

(22) Společnosti Degussa, Solvay a Kemira se na porušování podílely od 31. ledna 1994 do 31. prosince 2000, čili šest let a jedenáct měsíců. Tyto společnosti páchaly porušení dlouhodobě. V důsledku toho by se základní výše pokuty měla zvýšit o 10 % za každý celý rok porušování. Dále by se měla zvýšit o 5 % za každé započaté období šesti měsíců nebo období delší, ale nepřesahující dobu jednoho roku. To vede ke zvýšení základní sazby pokuty pro každou z těchto společností o 65 %. Společnost EKA se podílela na porušování od 31. ledna 1994 do 31. prosince 1999, tedy pět let a jedenáct měsíců, zatímco společnosti Atofina a Ausimont se na porušování podílely od 12. května 1995 do 31. prosince 2000, tedy pět let a sedm měsíců. To představuje zvýšení základní sazby pokuty pro každou z těchto společností o 55 %⁽²⁾. Společnost Foret se podílela na porušování od 29. května 1997 do 13. prosince 1998, čili jeden rok a sedm měsíců. To představuje zvýšení základní sazby pokuty o 25 %. Společnost Caffaro se podílela na porušování od 29. května 1997 do 31. prosince 1998, čili jeden rok a sedm měsíců. Zvýšení základní sazby pokuty v tomto případě představuje 15 %.

2.2. Přitěžující okolnosti

(23) V době, kdy docházelo k porušení, byly už společnosti Atofina, Degussa, Edison a Solvay adresáty jiných rozhod-

⁽²⁾ Jelikož důkazy předložené společností EKA umožnily Komisi zpětně zjistit existenci kartelu až do 31. ledna 1994 v souladu s bodem 23 oznámení o shovívavosti, tyto prvky nebudou brány na zřetel při vyměrování pokuty, což se odrazí ve zvýšení pokuty tomuto podniku podle doby trvání protiprávního jednání pouze o 20 % namísto 55 %.

nutí Komise týkajících se kartelových aktivit⁽³⁾. Skutečnost, že se tyto společnosti opakovaně dopustily téhož jednání, ať již v témže průmyslovém odvětví nebo v jiných odvětvích, než v nichž jim předtím byly uloženy pokuty, prokazuje, že dřívější pokuty nepřinutily tyto společnosti, aby změnilly své chování. To podle názoru Komise představuje přítěžující okolnost. Tato přítěžující okolnost opravňuje zvýšit počáteční výši pokuty, která je ukládána uvedeným společnostem, o 50 %.⁽⁴⁾

2.3. Polehčující okolnosti

- (24) V případě společnosti Caffaro je přiměřené snížit pokutu o 50 % v důsledku její pasivní a nepatrné úlohy při porušování ve srovnání s ostatními členy kartelu.

2.4. Použití horní hranice 10 % obratu

- (25) Ustanovení čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 stanoví, že pokuta uložená každému podniku nesmí překročit 10 % jeho obratu. Pokud jde o tento 10 % strop, „jestliže několik adresátů tvoří podnik, který je hospodářským subjektem zodpovědným za pokutované porušování [...] v den, kdy je přijato rozhodnutí, [...] lze strop vypočítat na základě celkového obratu tohoto podniku, to znamená, všech účastníků jako jednoho celku. Pokud se však hospodářský subjekt mezitím rozpadne, každý z adresátů rozhodnutí má právo, aby se příslušný strop uplatnil na každého z nich jednotlivě“⁽⁵⁾.

- (26) Celosvětový obrat společnosti Solexis za rok 2005 dosáhl výše 256 190 307 EUR. Pokuta uložená společnosti Solexis nesmí tudíž překročit částku 25,619 milionu EUR.

⁽³⁾ Tato rozhodnutí zahrnují: V případě společnosti Degussa: Rozhodnutí Komise ze dne 23. listopadu 1984 vztahující se k řízení podle článku 85 Smlouvy o EHS (IV/30,907 – Peroxidové výrobky, Úř. věst. L 35, 7.2.1985, s. 1) a rozhodnutí Komise ze dne 23. dubna 1986 vztahující se k řízení podle článku 85 Smlouvy o EHS (IV/31,149 – Polypropylen, Úř. věst. L 230, 18.08.1986, s. 1). V případě společnosti Edison: Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1994 vztahující se k řízení podle článku 85 Smlouvy o EHS (IV/31865 – PVC II, Úř. věst. L 239, 14.9.1994, s. 14). V případě společnosti Solvay: Rozhodnutí Komise ze dne 23. listopadu 1984 cit. (Peroxidové výrobky), rozhodnutí Komise ze dne 23. dubna 1986 cit. (Polypropylen), rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1994 cit. (PVC II). V případě společnosti Atofina/Arkema: Rozhodnutí Komise ze dne 23. listopadu 1984 cit. (Peroxidové výrobky), rozhodnutí Komise ze dne 27. července 1994 cit. (PVC II).

⁽⁴⁾ Nárůst recidivy se týká pouze společnosti Atofina, nikoli však jejích mateřských společností Elf Aquitaine a Total, neboť tyto společnosti společnost Atofina v době předchozího protiprávního jednání neovládaly. Koeficient použitý v celkové částce (3) není ve výpočtu zahrnut. Namísto toho je pro účely výpočtu recidivy použit koeficient (činitel) 1,25, který by byl býval uplatněn v případě, jestliže by byla společnost Atofina bývala jediným adresátem tohoto rozhodnutí (vzhledem k celosvětovému obratu ve výši 5,7 miliardy EUR v roce 2005. Výměra zvláštní pokuty je tudíž určena společnosti Atofina pouze pro tuto částku.

⁽⁵⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. června 2005 ve spojených věcech T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03 Tokai Carbon Co. Ltd a další v. Komise, dosud nezveřejněno (viz Úř. věst. C 205, 20.8.2005, s. 18), odstavec 390.

2.5. Uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 2002

- (27) Společnosti Degussa, EKA, Atofina, Solvay, Solexis a Kemira předložily žádosti ve smyslu oznámení o shovívavosti. Spolupracovaly s Komisí v různých fázích vyšetřování s cílem získat příznivé zacházení stanovené v oznámení o shovívavosti.

2.5.1. Bod 8 písm. a), osvobození

- (28) Společnost Degussa byla prvním evropským výrobcem PV a bělicích činidel, který informoval Komisi o existenci kartelu na trhu s PV a na trhu s PS, který je s ním spojený. Společnost Degussa po dobu celého správního řízení s Komisí neustále a plně spolupracovala a poskytla Komisi veškeré důkazy, které měla k dispozici a které se týkaly údajného porušování, uvedla podrobnosti o setkáních mezi účastníky hospodářské soutěže na trhu s oběma výrobky a umožnila Komisi prokázat existenci kartelu v případě obou výrobců. Degussa ukončila svou účast na předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v okamžiku, kdy byly předloženy důkazy podle oznámení o shovívavosti, a nepodnikla žádné kroky, které by nutily jiné podniky k účasti na tomto protiprávním jednání. Proto má Degussa nárok na plné osvobození od pokuty, která by jí byla jinak uložena.

2.5.2. Bod 23 písm. b), první odrážka (snížení o 30-50 %)

- (29) Společnost EKA byla druhým podnikem, který se obrátil na Komisi podle oznámení o shovívavosti, a to dne 29. března 2003, a zároveň prvním podnikem, který splnil požadavky bodu 21 tohoto oznámení, jelikož poskytl Komisi důkazy, které představují významnou přidanou hodnotu ve vztahu k důkazům, které již měla Komise v době předložení k dispozici.

- (30) Společnost EKA ukončila svou účast na porušování v době, kdy předložila důkazy, a na porušování se nadále nepodílela. Komise proto uplatní snížení pokuty v rozsahu 30-50 %. Komise přiznala společnosti EKA snížení pokuty v rozsahu 40 %.

- (31) Důkazy předložené společností EKA umožnily Komisi zpětně potvrdit existenci kartelu až do 31. ledna 1994. Důkazy předložené společností EKA ohledně trvání protiprávního jednání před 14. říjnem 1997 se vztahovaly ke skutečnostem, které Komisi dosud nebyly známy, a měly přímý vztah k době trvání podezřelého kartelu. V souladu s bodem 23 oznámení o shovívavosti Komise nebude brát zřetel na tyto prvky k účelům stanovení výše pokuty, jež bude uložena společnosti EKA.

2.5.3. Bod 23 písm. b), druhá odrážka (snížení o 20-30 %)

- (32) Společnost Atofina (nyní Arkema) byla prvním podnikem splňujícím požadavky bodu 21 oznámení o shovívavosti, neboť Komisi poskytla důkazy, které v okamžiku předložení představovaly významný přínos v porovnání s důkazy, které již Komise vlastnila, a pokud je Komisi známo, ukončila společnost Atofina definitivně svou účast v protiprávním jednání nejpozději v okamžiku předložení důkazů. Proto bylo v případě této společnosti podle bodu 23 b) druhého pododstavce oznámení o shovívavosti rozhodnuto o snížení pokuty o 20 – 30 %. Při posuzování úrovně snížení pokuty v rozsahu 20-30 % Komise bere v úvahu dobu, kdy byly důkazy významně přidané hodnoty předloženy, a míru přínosu, kterou představují. Komise přiznala společnosti Atofina snížení pokuty v rozsahu 30 % oproti pokutě, která by jinak byla uložena.

2.5.4. Bod 23 b) třetí odrážka (snížení až o 20 %)

- (33) Společnost Solvay byla třetím podnikem, který splnil požadavky bodu 21 oznámení o shovívavosti. Dne 4. dubna 2003, rovněž krátce poté, co v jejich prostorách proběhla dne 25. března 2003 prohlídka ve smyslu článku 14 nařízení č. 17, předložila společnost Solvay žádost podle oznámení o shovívavosti. Podání ze dne 4. dubna 2003 splnilo požadavky bodu 21 oznámení o shovívavosti, jelikož společnost Solvay poskytla Komisi důkazy, které představovaly značnou přidanou hodnotu ve vztahu k důkazům, které již Komise měla k dispozici. Pokud je Komisi známo, společnost Solvay ukončila svou účast na protiprávním jednání nejpozději v době, kdy předložila zmíněné důkazy.
- (34) Společnost Solvay tvrdí, že dne 3. dubna ráno telefonicky kontaktovala Komisi, aby ji informovala o svém úmyslu podat žádost ve smyslu oznámení o shovívavosti. Žádost společnosti Atofina předložená dne 3. dubna 2003 v 15 hodin 50 minut obsahovala třináct dokumentů, k nimž podle společnosti Solvay scházel přepis nebo jiná forma vysvětlení a byly nečitelné a/nebo nesrozumitelné, a proto je Komise nemohla nikterak použít, dokud jí nebylo dne 26. května 2003 poskytnuto společnosti Atofina vysvětlení, k čemuž došlo každopádně teprve poté, co společnost Solvay podala svou žádost o shovívavost.
- (35) Společnost Solvay tvrdí, že rozhodujícím prvkem pro určení, zda žádost o shovívavost opravňuje snížení pokuty ve smyslu oznámení o shovívavosti, je objektivní kvalita předložených informací co se týče míry, v níž jsou pro Komisi užitečné. Společnost Solvay tvrdí, že její žádost o shovívavost byla řádně předložena dne 3. dubna 2003 ráno a představovala značnou přidanou hodnotu v souvislosti s PV a PS. To zakládá její nárok na maximální snížení (50 %) jakékoli pokuty uložené v souvislosti s oběma uvedenými druhy výrobků.
- (36) Komise zastává názor, že žádosti předložené společnostmi EKA a Atofina představovaly značnou přidanou hodnotu v souladu s bodem 21 oznámení o shovívavosti, a to ještě před předložením první žádosti společnosti Solvay, k němuž

došlo dne 4. dubna 2003. Komise proto nepřijala argumentaci společnosti Solvay.

- (37) Společnosti Solvay bylo přiznáno snížení pokuty v rozsahu 10 % oproti pokutě, která by jinak byla uložena.

2.5.5. Další žádosti ve smyslu oznámení o shovívavosti

- (38) Společnosti Solvay Solexis a Kemira rovněž podaly žádosti ve smyslu části B oznámení o shovívavosti, ale snížení pokuty jim přiznáno nebylo z důvodu nedostatečně přidané hodnoty obsažené v jejich žádostech.

3. ROZHODNUTÍ

- (39) Tyto podniky porušily čl. 81 odst. 1 Smlouvy a článek 53 dohody o EHP tím, že se v uvedeném období podílely na jediném trvajícím protiprávním jednání ohledně peroxidu vodíku a perboritanu sodného na celém území EHP; toto protiprávní jednání spočívalo zejména ve výměně informací o cenách a objemech prodeje mezi účastníky hospodářské soutěže, dohodách o cenách, dohodách o snížení výrobních kapacit v EHP a monitorování protisoutěžních dohod:
- (a) Společnost Akzo Nobel NV od 25. února 1994 do 31. prosince 1999;
 - (b) Společnost Akzo Nobel AB od 31. ledna 1994 do 31. prosince 1999;
 - (c) Společnost EKA Chemicals AB od 31. ledna 1994 do 31. prosince 1999;
 - (d) Společnost Degussa AG od 31. ledna 1994 do 31. prosince 2000;
 - (e) Společnost Edison SpA od 12. května 1995 do 31. prosince 2000;
 - (f) Společnost EMC Corporation od 29. května 1997 do 13. prosince 1999;
 - (g) Společnost Foret S.A. od 29. května 1997 do 13. prosince 1999;
 - (h) Společnost Kemira OYJ od 31. ledna 1994 do 31. prosince 2000;
 - (i) Společnost L'Air Liquide SA od 12. května 1995 do 31. prosince 1997;
 - (j) Společnost Chemoxal SA od 12. května 1995 do 31. prosince 1997;
 - (k) Společnost Snia SpA od 29. května 1997 do 31. prosince 1998;

- (l) Společnost Caffaro od 29. května 1997 do 31. prosince 1998;
- (m) Společnost Solvay SA/NV od 31. ledna 1994 do 31. prosince 2000;
- (n) Společnost Solexis SpA od 12. května 1995 do 31. prosince 2000;
- (o) Společnost Total SA od 30. dubna 2000 do 31. prosince 2000;
- (p) Společnost Elf Aquitaine SA od 12. května 1995 do 31. prosince 2000;
- (q) Společnost Arkema SA od 12. května 1995 do 31. prosince 2000;
- (40) Za protiprávní jednání uvedené v předcházejícím odůvodnění byly uloženy tyto pokuty:
- (a) Společnosti Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB a EKA Chemicals AB společně a nerozdílně: 25,2 milionu EUR.
- (b) Společnost Degussa AG: 0 EUR;
- (c) Společnost Edison SpA: 58,125 milionu EUR, z toho 25,619 milionu EUR společně a nerozdílně se společností Solvay Solexis SpA;
- (d) Společnosti FMC Corporation a FMC Foret S.A., společně a nerozdílně: 25 milionů EUR.
- (e) Společnost Kemira OYJ: 33 milionů EUR;
- (f) Společnosti L'Air Liquide SA a Chemoxal SA: 0 EUR;
- (g) Společnosti Snia SpA a Caffaro Srl, společně a nerozdílně: 1,078 milionu EUR;
- (h) Společnost Solvay SA/NV („Solvay“) 167,062 milionu EUR;
- (i) Arkema SA: 78,663 milionu EUR, z toho 42 milionů EUR společně a nerozdílně se společností Total SA a 65,1 milionu EUR společně a nerozdílně se společností Elf Aquitaine SA.
- (41) Pokud tak výše uvedené podniky již neučinily, bylo jim nařízeno okamžitě ukončit protiprávní jednání, na něž se vztahuje daný článek, neopakovat žádné jednání nebo postupy uvedené v bodě 2 a zdržet se veškerého jednání nebo postupů se stejným nebo rovnocenným cílem či účinkem.
-

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 7. června 2006

o státní podpoře č. C 8/2005 (ex N 451/2004), kterou chce Německo poskytnout ve prospěch společnosti Nordbrandenburger UmesterungsWerke

(oznámeno pod číslem K(2006) 2088)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/904/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 pododst. 1 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné k zaujetí stanoviska podle uvedených článků ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 11. října 2004, který byl zaregistrován dne 12. října 2004, sdělilo Německo Komisi svůj záměr provést opatření regionální podpory ve prospěch společnosti NUW Nordbrandenburger Umesterungs-Werke. Toto opatření bylo zaregistrováno jako ohlášená podpora pod číslem N 451/2004. Dne 6. listopadu 2004 požádala Komise o informace, načež Německo dne 16. prosince 2004 předložilo další informace.
- (2) Dopisem ze dne 16. února 2005 sdělila Komise Německu své rozhodnutí zahájit kvůli této podpoře řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.
- (3) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby zaujaly stanovisko k opatření podpory.
- (4) Dopisem ze dne 22. března 2005, který byl zaregistrován dne 23. března 2005, reagovalo Německo na zahájení řízení a předalo Komisi rozsáhlé dodatečné informace.
- (5) Komise neobdržela žádná stanoviska zúčastněných stran.

- (6) Na základě vlastních šetření Komise konstatovala, že informace předložené Německem byly neúplné, a dopisem ze dne 8. listopadu 2005 pak směřovala na Německo další dotazy. Německo odpovědělo dne 13. ledna 2006 a předložilo další informace.

2. POPIS PODPORY**2.1. Příjemce a projekt**

- (7) Příjemcem podpory je společnost NUW Nordbrandenburger UmesterungsWerke GmbH & Co. KG (dále „společnost NUW“) se sídlem ve Schwedtu, Braniborsko (Německo), oblast regionální podpory podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES. Společnost NUW byla založena dne 4. května 2004. Před provedením plánované investice nebude podnik vykonávat žádné provozní činnosti. Společnost NUW tudíž neměla v říjnu 2004 ani zaměstnance na plný úvazek ani zaměstnance na částečný úvazek.
- (8) Společnost NUW plánuje výstavbu a provoz zařízení na výrobu bionafty s předpokládanou roční kapacitou 130 000 tun a se způsobilými investičními náklady ve výši 41,84 mil. EUR. Bude zásobovat především rafinerii PCK Raffinerie GmbH Schwedt (dále jen „rafinerie PCK“), jejíž zařízení se v současné době připravuje na další zpracování biopaliv.

2.2. Finanční opatření

- (9) Spolková země Braniborsko hodlá poskytnout společnosti NUW podporu ve výši 50 % způsobilých nákladů v celkové částce až do 20,92 mil. EUR v rámci podpůrných programů schválených Komisí.
- (10) Podpora bude poskytnuta formou přímého investičního příspěvku ve výši 14,204 mil. EUR a investičního příplatku ve výši 6,716 mil. EUR na základě úkolu Společenství „Zlepšování regionální hospodářské struktury“ ⁽³⁾ (dále jen „úkol

⁽³⁾ Zákon o úkolu Společenství (Gesetz über die Gemeinschaftsaufgabe (GA) „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“ (Zlepšení regionální hospodářské struktury) ze dne 6. října 1969 ve spojení s příslušnými ustanoveními části II 31. rámcového plánu k úkolu Společenství, poslední prodloužení bylo schváleno rozhodnutím Komise pod číslem N 642/02 dne 1. října 2003 (Úř. věst. C 284, 27.11.2003, s. 2).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 27.1.2001, s. 44.

⁽²⁾ Úř. věst. C 86, 8.4.2005, s. 2.

Společenství“) a v rámci programu podpory „Investiční“ příspěvek na provozní investice v roce 2004⁽⁴⁾. Německo zajistí, aby nedošlo k překročení horní hranice 50 % výše podpory.

2.3. Důvody pro zahájení formálního kontrolního postupu

- (11) Jelikož podpora vychází ze schválených úprav, omezí Komise své prověřování na otázku, zda příjemce může být klasifikován jako malý a střední podnik a zda má v důsledku toho nárok na dodatečnou přírážku pro malé a střední podniky ve výši 15 %, která je v částce podpory obsažena.
- (12) Podle článku 2 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003, které se týká definice nejmenších podniků a malých a středních podniků (doporučení o malých a středních podnicích)⁽⁵⁾, jsou malé a střední podniky definovány jako podniky, které zaměstnávají méně než 250 osob a dosahují ročního obrátu nejvýše 50 mil. EUR nebo jejichž roční bilanční součet činí nejvýše 43 mil. EUR.
- (13) Pojem podnik nevyžaduje, aby příjemce byl omezen na samostatný právní subjekt, může se vztahovat také na hospodářskou skupinu podniků, která je rozsáhlejší než jeden jediný malý a střední podnik. Podniky lze považovat za spojené podniky, jestliže je spojuje jedna fyzická osoba a jestliže působí na stejném trhu nebo na příbuzných trzích.
- (14) Spojení mezi společnostmi NUW a dalšími podniky prostřednictvím fyzických osob, zejména členů rodiny Sauterových, může vést ke společným činnostem na stejném trhu nebo na příbuzných trzích. Spojené podniky jsou při prověřování statutu malého a středního podniku a při stanovení počtu zaměstnanců podniku posuzovány společně.
- (15) Pokud jde o vztahy mezi uvedenými podniky, má Komise pochybnosti o tom, že příjemce investiční podpory skutečně potřebuje výhody, které by pro společnost NUW vyplývaly z nejrůznějších úprav a opatření ve prospěch malého a středního podniku, a zda společnost NUW přichází v úvahu pro ohlášenou přírážku pro malé a střední podniky. Komise rovněž vyjádřila pochybnosti o tom, že příjemce odpovídá definici malého a středního podniku ve smyslu doporučení o malých a středních podnicích.

3. STANOVISKA ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (16) Komise neobdržela žádná stanoviska od zúčastněných stran.

⁽⁴⁾ Investiční příspěvek na provozní investice v roce 2004 schválený pod číslem N 336/2003 dne 10. prosince 2003 na základě zákona o investičních příspěvcích z roku 1999 ve znění vyhlášky ze dne 11. října 2002 s přihlédnutím k návrhu zákona o změně daní z roku 2003 (Úř. věst. C 67, 17.3.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

4. STANOVISKO NĚMECKA

Kritérium nezávislosti

- (17) Německo prohlašuje, že společnost NUW Verwaltung GmbH se finančně nepodílí na příjemci, společnosti NUW. Její jediný účel podnikání je převzetí vedení podniku a ručení za závazky společnosti NUW. Také ostatní komplementární společnosti („Verwaltung GmbH“) ručí pouze za své společnosti s ručením omezeným a nemají žádnou další obchodní činnost.
- (18) I když se Daniela Sauterová podílí na společnosti NUW 74 %, nečiní její podíly na NBE Nordbrandenburger BioEnergie GmbH & Co. KG, MBE Mitteldeutsche BioEnergie GmbH & Co. KG a SBE Swiss BioEnergy AG více než 50 %. Německo uvádí, že společnost NUW není spojena s jinými podniky.
- (19) Pokud jde o partnerské podniky, vlastní Daniela Sauterová podle údajů Německa podíl ve výši 50 % v NBE a ve výši 38 % v MBE; v SBE vlastní podíl ve výši 20 %. V důsledku toho by měly pro hodnocení velikosti příjemce význam pouze podíly na NBE a MBE.
- (20) Vzhledem ke skupině fyzických osob, která možná jedná společně, Německo sdělilo Komisi, že Daniela Sauterová a dr. Georg Pollert, jako hlavní komanditisté společnosti NUW, vystupují společně pouze za tento podnik, nikoli však za jiné podniky. Jejich společný zájem se výlučně omezuje na NUW; mimo společenskou smlouvu neexistují žádná další ujednání.
- (21) Německo zdůrazňuje, že u podílů sourozenců, rodičů a švagrové neexistuje žádná jednotná struktura podílů, která by nasvědčovala stejnému zájmu. Nehledě na stupeň příbuznosti neexistují mezi těmito osobami žádné právní nebo hospodářské vztahy. Mimo společenskou smlouvu neexistují žádná další ujednání.

Relevantní trhy

- (22) Podle údajů Německa působí společnosti NUW a MUW Mitteldeutsche UmesterungsWerke GmbH & Co. KG na stejném trhu, avšak pro různé zákazníky. Podniky jsou spolu v určitém vztahu přes osobu dr. Pollerta, který je vzhledem k jeho slabé intenzitě bezvýznamný.
- (23) Podle údajů Německa vyrábí společnost NUW bionaftu, zatímco NBE a MBE působí na trhu s bioetanolem. I když všechny tři podniky počítají mezi své zákazníky velké ropné společnosti, používají zcela odlišné suroviny a výrobní postupy.

Vedení společnosti, finanční kritéria a kritéria zaměstnanosti

- (24) Od konce roku 2004 již není pan Heidenreich jednatelem společnosti NBE Verwaltung GmbH. Podle údajů Německa jsou všechny ostatní podniky, jichž se to týká, vedeny

různými osobami, takže neexistuje žádné spojení mezi vedením jednotlivých podniků.

- (25) Vycházejíc z předpokladu, že společnosti NUW, MBE a NBE jsou partnerskými podniky a že neexistují žádné spojené podniky, spočítalo Německo finanční údaje a údaje o zaměstnanosti. Německo došlo k závěru, že tato skupina v žádném z kritérií pro malé a střední podniky nedosahuje příslušných prahových hodnot.

Generální dodavatel SBE Swiss Bio Energy AG

- (26) Společnost NUW pověřila SBE výstavbou zařízení na výrobu bionafty. Účelem podnikání SBE je výstavba a provoz chemických zařízení na výrobu bionafty v celé Evropě a obchodování s biogenními pohonnými hmotami. I když bude SBE financovat část investic, Německo ujišťuje, že mezi oběma podniky neexistují žádné další závislosti. Aby se zabránilo závislosti společnosti NUW na SBE, může společnost NUW sama stanovit časový okamžik splacení půjčky.

- (27) SBE bude kromě toho od roku 2004 průběžně financovat přímý investiční příspěvek. Německo zdůrazňuje, že smlouva mezi SBE a společností NUW je formulována tak, že SBE nemůže nijak ovlivňovat obchodní rozhodnutí společnosti NUW.

Sauter Verpachtung GmbH

- (28) Podle údajů Německa má prodej pohonných hmot, který činí pouze 1 % obrátu podniku, jen nepatrný význam. Sauter Verpachtung GmbH nemá podle těchto údajů žádné aktivity v oblasti zpracování bionafty nebo bioetanolu nebo obchodování s těmito výrobky, které by stály za zmínku.
- (29) Tento podnik však byl hlavním dodavatelem při výstavbě zařízení na výrobu bioetanolu NBE.
- (30) Sauter Verpachtung nemá ani přímé právní ani hospodářské vztahy ke společnosti NUW.

Závěry Německa

- (31) Jelikož vztahy mezi NBE a MBE probíhají pouze přes osobu Daniely Sauterové a jelikož neexistují žádné další relevantní vztahy s jinými podniky, vyvozuje z toho Německo, že společnost NUW je nutno zařadit jako malý a střední podnik. Komanditisté společnosti NUW nejsou skupina společně jednajících fyzických osob. Podle názoru spolkové země Braniborsko nestačí rodinné svazky k tomu, aby se dalo usuzovat na společný zájem ve smyslu definice malých a středních podniků.

5. DODATEČNÉ INFORMACE PŘEDANÉ NĚMECKEM

- (32) V průběhu svého vlastního šetření našla Komise důkazy o tom, že se další podniky, o kterých Německo Komisi neinformovalo, rovněž nacházely ve vlastnictví členů

rodiny Sauterových. Na příslušné dotazy Komise ze dne 8. listopadu 2005 předalo Německo dne 13. ledna 2006 dodatečné informace.

Podíly a vlastnické vztahy

- (33) Vedle různých realitních společností a společností na využití větrné energie (k tomu nebyly uvedeny žádné další údaje) mají členové rodiny Sauterovy majoritní podíly na 16 podnicích. Daniela Sauterová má se 74 % majoritu ve společnosti NUW, pro kterou byla oznámena přírůžka pro malé a střední podniky; Daniela Sauterová je sestrou Berndta a Clause Sauterových. Alois a Albertina Sauterovi jsou rodiče Daniely, Berndta a Clause Sauterových. Marion Sauterová je manželkou Clause Sautera. Vedle toho vlastní Georg Pollert, který není v žádném příbuzenském vztahu s rodinou Sauterových, 24 % podíl ve společnosti NUW.

- (34) S výjimkou NUW Nordbrandenburger Umesterungswerke Verwaltung GmbH ⁽⁶⁾ (Daniela Sauterová: 50 %) kontroluje rodina Sauterových všechny podniky rodiny Sauterových majoritními podíly:

SBE Swiss BioEnergy AG (100 %), Sauter Verpachtung GmbH (100 %), Alois Sauter Landesprodukten-Großhandlung GmbH & Co. KG (100 %), Sauter GmbH (100 %), Compos Entsorgung GmbH (100 %), MUW Mitteldeutsche Umesterungswerke GmbH & Co. KG (66 %), MUW Mitteldeutsche Umesterungswerke Verwaltung GmbH (66 %), AIEN GmbH (100 %), Autokontor Bayern GmbH (66 %), Autokontor Vertriebs GmbH (60 %), MBE Mitteldeutsche BioEnergie GmbH & Co. KG (100 %), MBE Mitteldeutsche BioEnergie Verwaltung GmbH (100 %), NBE Nordbrandenburger BioEnergie GmbH & Co. KG (100 %), NBE Nordbrandenburger BioEnergie Verwaltung GmbH (100 %) a NUW (74 %).

- (35) Účelem podnikání NUW Nordbrandenburger Umesterungswerke Verwaltung GmbH, MUW Mitteldeutsche Umesterungswerke Verwaltung GmbH, Mitteldeutsche BioEnergie Verwaltung GmbH a NBE Nordbrandenburger BioEnergie Verwaltung GmbH je obchodní vedení a zastupování jiných podniků.

Obchodní vztahy

- (36) Podle údajů Německa se pojem „Sauter-Gruppe“ (Sauterova skupina) na veřejnosti používá pouze v souvislosti se společnostmi Alois Sauter Landesproduktengroßhandlung, Sauter Verpachtung a Compos Entsorgung, které úzce spolupracují v oblastech likvidace odpadů a dopravy. Na vozidlech společností Sauter Verpachtung a Alois Sauter Landesproduktengroßhandlung se propaguje bionafta. Německo není schopno vysvětlit, proč úvěrové ústavy jako NordLB používají pro více podniků rodiny Sauterových pojem „Gruppe“ (skupina).

- (37) Podniky udržují četné obchodní styky, které podle údajů Německa nelze jednotlivě uvést:

⁽⁶⁾ NUW Nordbrandenburger Umesterungswerke Verwaltung GmbH je komplementární společnost NUW.

- (a) SBE Swiss BioEnergy AG bude jako generální dodavatel budovat pro navrženého příjemce, společnost NUW, zařízení na výrobu bionafty. Kromě toho bude tuto investici z části financovat a průběžně financovat investiční příspěvek. Společnost Sauter Verpachtung GmbH se v minulosti podílela jako generální dodavatel na budování zařízení na výrobu bioetanolu společnosti MBE GmbH a NBE GmbH stejně jako zařízení na výrobu bionafty společnosti MUW. Kromě toho vybudovala různé větrné elektrárny pro společnosti MUW a MBE. U svých podnikových čerpacích stanic tankují vozidla společností MBE a Autokontor Bayern.
- (b) Compos Entsorgung GmbH používá pro likvidaci kalů z čističek většinou vozidla společností Alois Sauter Landesproduktengrosshandlung GmbH a Sauter Verpachtung GmbH. Sauter Verpachtung sdílí správní budovu společně s podniky Compos Entsorgung GmbH a Autokontor Bayern GmbH.
- (c) K zákazníkům společnosti MUW patří Alois Sauter Landesproduktengrosshandlung, Autokontor Bayern, Sauter Verpachtung a MBE. SBE dodává společnosti MUW surový olej a rafinát pro další zpracování na bionaftu.
- (d) Alois Sauter Landesproduktengrosshandlung pronajímá budovy a plochy společnosti Autokontor Bayern a opravuje a udržuje vozidla společností Sauter Verpachtung, Autokontor Bayern, MBE a MUW. Tato firma provozuje podnikovou čerpací stanici pro společnosti MUW, MBE, Sauter Verpachtung a Autokontor Bayern.
- (e) Po určitou dobu sdílely firmy MBE a Sauter Verpachtung společnou správní budovu. MBE poskytuje dopravní služby firmám Sauter Verpachtung a Autokontor Bayern.
- (f) SBE spolupracuje se společnostmi MUW, NUW, MBE, NBE a Autokontor Bayern.

Vztahy v oblastech vedení společnosti a personálu

- (38) Jednatel společnosti NUW, pan Niesmann, byl dříve podnikovým vedoucím u MUW. Do roku 2004 pracoval jednatel společnosti MBE, dr. Klotz, jako prokurista u firmy Sauter Verpachtung.
- (39) Majoritní vlastník podporovaného podniku, Daniela Sauterová, je jednatelkou firmy NBE.
- (40) Pan Johne je prokuristou u firmy SBE a do prosince 2004 byl zaměstnán u společnosti MUW. Pan Heidenreich byl jednatel u společnosti NBE, a poté převzal tutéž funkci u společnosti NUW.
- (41) V jednotlivých případech přecházeli pracovníci z jednoho podniku rodiny Sauterových do jiného.
- Dodavatelé a zákazníci rodiny Sauterových*
- (42) Podniky Bunge Deutschland GmbH a Cargill zásobují společnosti MUW a NUW rostlinným olejem. SBE je zákazníkem společností NUW, MUW, MBE a NBE.

6. POSOUZENÍ STATUTU MALÉHO A STŘEDNÍHO PODNIKU

Kritéria pro přiřádku pro malé a střední podniky

- (43) V příloze doporučení o malých a středních podnicích jsou malé a střední podniky definovány jako podniky, které zaměstnávají méně než 250 osob, dosahují ročního obrátu nejvýše 50 mil. EUR nebo jejichž roční bilanční suma nepřesáhne 43 mil. EUR.
- (44) V čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES je pojem podnik použit pro definici příjemce podpory. Jak potvrdil Soudní dvůr Evropských společenství⁽⁷⁾, neomezuje se tento pojem pouze na jeden jediný právní subjekt, nýbrž může zahrnovat celou skupinu podniků.
- (45) Podle platného rozhodnutí soudu může Komise nejprve přezkoumat, zda určitý podnik patří k určité skupině, která má být považována za hospodářskou jednotku, a teprve potom zjišťovat, zda příslušná skupina splňuje kritéria doporučení o malých a středních podnicích. Jestliže právně vzájemně oddělené fyzické nebo právnické osoby tvoří hospodářskou jednotku, je nutno s nimi pro účely práva hospodářské soutěže zacházet jako s jedním jediným podnikem. Kromě toho musí být zaručeno, že jsou vyloučeny právní organizační formy, jejichž prostřednictvím malé a střední podniky vytvářejí hospodářskou skupinu, jejíž síla zdaleka přesahuje sílu běžného malého a středního podniku, a že definice malých a středních podniků není obcházena čistě formálními aspekty. Soud prvního stupně Evropských společenství výslovně stanovil, že je zcela v pravomoci Komise, aby konstatovala, zda společnosti patřící k určitému koncernu lze považovat za jednu hospodářskou jednotku⁽⁸⁾.
- (46) Doporučení o malých a středních podnicích přijímá tento postoj. V čl. 3 odst. 3 jeho přílohy se stanoví, že podniky, které prostřednictvím fyzických osob nebo skupiny společně jednajících osob vykonávají dominantní vliv nad jinými podniky, jsou považovány za spojené podniky, jestliže tyto podniky zcela nebo částečně působí na tomtež trhu nebo na sousedních trzích. Za sousední trh se považuje trh pro produkt nebo službu, který bezprostředně předchází příslušnému trhu nebo na něho navazuje.
- (47) V rozsudku Soudního dvora ve věci Itálie/Komise⁽⁹⁾ je přesně řečeno, jak může Komise při kontrole přípustnosti příplatku pro malé a střední podniky rozhodnout: „Jestliže

⁽⁷⁾ Rozsudek ESD ze dne 14. listopadu 1984 ve věci 323/82, *Intermills/Kommission*, Sb. rozh. 1984, 3808.

⁽⁸⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-137/02, *Pollmeier Malchow/Kommission*, Sb. rozh. 2005, II-3541.

⁽⁹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-91/01 *Itálie/Komise*, Sb. rozh. 2004, I-4355, marginální č. 54.

tedy podnik ve skutečnosti netrpí potížemi typickými pro malé a střední podniky, může Komise tuto zvýšenou podporu zamítnout. Povolení zvýšené podpory pro podniky, které i když splňují formální kritéria definice malých a středních podniků, netrpí potížemi typickými pro malé a střední podniky, by totiž porušovalo článek 87 Smlouvy o ES, jelikož takováto zvýšená podpora pravděpodobně ještě více naruší hospodářskou soutěž a tak změní obchodní podmínky způsobem, který odporuje společnému zájmu ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.“

- (48) Komise považuje za nutné zkoumat faktory jako struktura podílů, identita jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků, aby mohla stanovit nutnost zvýšené intenzity podpory přijímajícího podniku. Na základě zmíněných principů Komise stanoví, zda společnost NUW splňuje kritéria definice malého a středního podniku a zda by mohla splňovat podmínky pro zvýšení intenzity podpory.

Vztahy mezi podniky rodiny Sauterových

- (49) Struktura vlastnictví je hlavním kritériem pro analýzu práva kontroly v podniku. Umožňuje prokázat propojení mezi jednotlivými podniky a vyvozovat závěry o hospodářských jednotkách.
- (50) S výjimkou společnosti NUW Nordbrandenburger Umeisterungswerke Verwaltung GmbH (žádný obrat, žádní zaměstnanci, bilanční částka 32 000 EUR), v níž má Daniela Sauterová 50 % podíl, kontroluje rodina Sauterových 15 podniků díky majoritním podílům (srovnej marginální číslo 34 a přílohu).
- (51) Pokud se jedná o propojení mezi fyzickými osobami, které kontrolují jednotlivé podniky, zdají se být rodinné vztahy zvláště úzké, jelikož podíly vlastní pouze šest osob.
- (52) Daniela Sauterová vlastní většinu ve společnosti NUW (74 %), pro níž byl oznámen příspěvek pro malé a střední podniky; je sestra Bernd a Clause Sauterových. Alois a Albertina Sauterovi jsou rodiče Daniely, Bernd a Clause Sauterových. Marion Sauterová je manželkou Clause Sautera. Daniela, Bernd, Claus, Alois a Albertina tudíž patří k tradiční „nejuzší rodině“ a Marion Sauterová je švagrová. Zdá se, že rodinné vztahy omezené pouze na šest fyzických osob se vyznačují zvláště vysokou kvalitou a intenzitou.
- (53) Obchodní vztahy, jako například spojení na úrovni vedení podniku, překrývání ve vztazích k dodavatelům a k zákazníkům, společné používání logistiky (například dopravní prostředky, budovy a kancelářské prostory), se v tomto případě rovněž považují za kritéria pro spojení mezi podniky. Na základě těchto indikátorů lze prověřit, zda spojení přes fyzické osoby není jen neformální, nýbrž také formálně vede ke spojení u jednotlivých obchodních oblastí a obchodních činností.
- (54) Podle údajů Německa udržují podniky tak hojné obchodní styky, že je nemožné je všechny rozepsat. SBE Swiss BioEnergy AG a Sauter Verpachtung fungují jako generální dodavatelé pro výstavbu zařízení na výrobu bioetanolu a bionafty, která jsou provozována podniky ve vlastnictví rodiny. Spolupráce mezi podniky kontrolovanými rodinou Sauterových zejména v oblasti dopravy, vedení podniku, personálu a zákazníků ukazuje, že činnosti jednotlivých podniků jsou vzájemně koordinovány a že je zde trvalá snaha o cílevědomé společné jednání.
- (55) Tři jednoduché příklady, které Německo uvedlo za četné společné činnosti a spolupráci, objasňují spojení mezi jednotlivými podniky rodiny Sauterových: Na vozidlech firmy Sauter Verpachtung GmbH a Alois Sauter Landesproduktengroßhandlung GmbH & Co. KG se propaguje bionafta. Firma Alois Sauter Landesprodukten-großhandlung GmbH & Co. KG kromě toho vlastní vrtulník, který používají všichni členové rodiny v rámci své obchodní činnosti. Tentýž podnik provádí údržbu a opravy vozidel firem Sauter Verpachtung GmbH, Autokontor Bayern GmbH, MBE a MUW.
- (56) Vedle těchto obchodních styků se ukazují úzká spojení mezi členy rodiny Sauterových také v četných realitních společnostech a společnostech na využití větrné energie.
- (57) Proto Komise zastává názor, že skupinu podniků je nutno považovat za jednotku také z hospodářského hlediska. Především na základě spojení fyzických osob – rodiny Sauterových – ale také na základě jejich obchodních styků a organizačních vazeb může rodina Sauterových bez problémů koordinovat nejen svoji obchodní činnost, nýbrž také svůj strategický rozvoj jako skupina. Vazby mezi podniky nejsou nové, nýbrž se zdá, že jsou založeny na společné historii a na plánovaném společném rozvoji.
- (58) Na internetu se podniky Landesprodukten-Großhandlung GmbH, Sauter GmbH, Compos Entsorgung GmbH, MUW GmbH, AIEN GmbH, Autokontor Bayern GmbH a Biodiesel Production S.A na adrese http://www.sauter-logistik.de/Sauter_Gruppe.htm samy prezentují jako Sauter-Gruppe (skupina Sauter), což také poukazuje na společné hospodářské jednání.
- (59) Kromě toho označují banky jako NordLB několik podniků kontrolovaných rodinou Sauterových jako „Sauter-Gruppe“ (skupina Sauter). Vystupování podniků rodiny Sauterových jako skupiny potvrzuje analýza banky. Německo nebylo schopno vysvětlit, proč banky na tyto sporné podniky odkazují tímto způsobem.

- (60) Konkrétní obchodní styky mezi společnostmi NUW a SBE Swiss BioEnergy AG zdůrazňují rozsáhlé propojení společnosti NUW se sítí podniků ve vlastnictví rodiny Sauterových. Jak již bylo uvedeno, bude firma SBE Swiss BioEnergy AG stavět jako generální dodavatel pro navrženého příjemce, společnost NUW, zařízení na výrobu bionafty. Kromě toho bude firma SBE investici z části financovat a průběžně financovat investiční příspěvek.
- (61) Z informací předaných Německem (srovnej odstavce 4 a 5) Komise vyvodila závěr, že podniky, v nichž členové rodiny Sauterových vlastní sami nebo společně majoritu, patří k jediné hospodářské jednotce. Je zřejmé, že členové rodiny tvoří společně jednající skupinu osob ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích a ve své obchodní činnosti jednají společně.
- (62) Různé podniky vyvíjejí rozsáhlou činnost na stejných nebo sousedních trzích. V této souvislosti nutno zdůraznit, že společnosti NUW, MUW, MBE a NBE dodávají své výrobky firmě SBE Swiss BioEnergy AG a že tři podniky skupiny (společnosti NUW, NBE a MBE) prodávají svou produkci velkým ropným koncernům. Na druhé straně nakupuje jak společnost NUW, tak také MUW svůj rostlinný olej, který je nejdůležitějším výchozím polotovarem, od firem Bunge Deutschland GmbH a Cargill GmbH. Rovněž se zdá být důležité, že firma SBE Swiss BioEnergy AG buduje, ale také provozuje chemická zařízení na výrobu biopaliv – takováto výrobní zařízení jsou provozována různými podniky ve vlastnictví rodiny Sauterových – a že firma SBE Swiss BioEnergy AG také obchoduje s biopalivy. Firmy Sauter Verpachtung GmbH, Alois Sauter Landesproduktenhandlung a Autokontor Bayern jsou zjevně aktivní v oblasti dopravních služeb, které mohou veškeré podniky skupiny ve větším rozsahu potřebovat a využívat v případě, že je to nutné. Koneckonců jsou jak bionafta, tak také bioetanol pohonné hmoty pro vozidla. S ohledem na analýzu sousedních trhů je nepodstatné, že bionaftu používají přímo nákladní automobily, zatímco bioetanol se mísí s minerálními oleji a používají ho osobní automobily. Oba produkty se prodávají přes podobné, nebo dokonce tytéž obchodní a odbytové kanály a nakonec je spotřebovávají vozidla pro dopravní služby. Z těchto důvodů je nutno při prověřování statutu malého a středního podniku společnosti NUW sloučit počet zaměstnanců a finanční data podniků.

Referenční rok

- (63) Podle doporučení Komise o malých a středních podnicích je při prověřování otázky, zda se v případě přijímajícího podniku jedná o malý nebo střední podnik, nutno vzít jako referenční rok ten rok, na který se vztahuje poslední roční závěrka. Podnik, který překročí prahové hodnoty pro počet zaměstnanců nebo finanční prahové hodnoty, ztratí statut malého a středního podniku pouze tehdy, jestliže se to opakuje i ve dvou po sobě následujících hospodářských letech. U nově založeného podniku, který ještě nemůže předložit závěrku za úplné účetní období, se příslušné hodnoty v běžném hospodářském roce odhadují v dobré víře.
- (64) Nezávisle na letech, která jsou brána v úvahu (2002, 2003, 2004 a 2005), skupina Sauter průběžně překračovala

prahové hodnoty pro roční obrat a pro roční bilanční sumu. V letech 2004 a 2005 byly překročeny veškeré prahové hodnoty včetně počtu pracovníků.

Údaje o zaměstnanosti a finanční data skupiny Sauter

- (65) Z informací předložených Německem vyplývají pro podniky, které se nacházejí v majoritním vlastnictví rodiny Sauterových (bez NUW Verwaltung GmbH), pro léta 2002, 2003, 2004 a 2005 následující údaje o zaměstnanosti a finanční data:

	2002	2003	2004	2005
Zaměstnanci	122	164	332	412
Roční obrat v eurech	79 819 124	107 082 928	296 332 725	421 855 238
Roční bilanční suma v eurech	135 966 984	327 657 218	331 071 069	404 652 910

Přesnější údaje o stavu zaměstnanců a o finančních datech jednotlivých podniků obsahuje příloha.

- (66) V příloze doporučení Komise o malých a středních podnicích jsou malé a střední podniky definovány jako podniky, které zaměstnávají méně než 250 osob a které buď dosahují ročního obrátu nejvýše 50 mil. EUR nebo jejichž roční bilanční suma nepřesáhne 43 mil. EUR. Zatímco skupina Sauter překračuje v letech 2002 a 2003 prahové hodnoty ročního obrátu a roční bilanční sumy, v letech 2004 a 2005 překračuje dokonce všechna tři kritéria. Společnost NUW jako podnik této skupiny tudíž nemůže být považována za malý a střední podnik a v důsledku toho nemá nárok na příplatek pro malé a střední podniky.
- (67) Vzhledem ke struktuře skupiny Sauter, ke vztahům mezi společnými jednotlivých podniků a vzhledem k hospodářským propojením mezi jednotlivými společnostmi skupiny se kromě toho zdá, že ani skupina jako celek, ani společnost NUW jako člen této skupiny nejsou konfrontovány s typickými potížemi malého a středního podniku: s ohledem na obrat a na roční bilanční sumu skupiny je nutno vycházet z toho, že společnost NUW má neomezený přístup k finančním trhům a plánovanou investici může financovat za podobných podmínek jako každý velký podnik.
- (68) Přínejmenším k zákazníkům společností NUW, NBE a MBE patří velké petrochemické podniky. Proto jsou členové skupiny Sauter schopni dodávat za hranice regionálního nebo německého trhu. Zejména prostřednictvím SBE Swiss BioEnergy AG mají rovněž přístup k potřebné technologii. Jelikož jsou různí členové skupiny aktivní na různých úrovních výrobního a odbytového řetězce, je skupina

Sauter schopna jednat jako integrovaná skupina – a nikoli jako typický malý a střední podnik. Komise dospěla k závěru, že společnost NUW a skupina Sauter tvoří malý a střední podnik ve smyslu definice doporučení o malých a středních podnicích, a že tudíž netrpí typickými nevýhodami malých a středních podniků. Nejsou tudíž oprávněni získat bonus pro malý a střední podnik.

7. ZÁVĚR

- (69) S ohledem na všechna fakta, která byla Komisi sdělena, došla Komise k závěru, že státní podpora, kterou Německo hodlá poskytnout společnosti NUW formou příplatku pro malý a střední podnik, by měla být ohodnocena jako neslučitelná se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpora, kterou chce Německo poskytnout ve prospěch společnosti NUW Nordbrandenburger UmesterungsWerke GmbH & Co. KG formou příplatku pro malé a střední podniky, je neslučitelná se společným trhem. Z tohoto důvodu nesmí být tato podpora poskytnuta.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 7. června 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

PŘÍLOHA

Podniky rodiny Sauterových podle informací poskytnutých Německem

Podíly

Bernd Sauter:	33 %	Bernd Sauter:	33 %	Mario Biele:	1 %			Bernd Sauter:	12 %	Bernd Sauter:	12 %				
Claus Sauter:	33 %	Claus Sauter:	33 %	Karl-Heinz	1 %			Claus Sauter:	12 %	Claus Sauter:	12 %				
Dr. Georg Pollert:	34 %	Dr. Georg Pollert:	34 %	Reipert: Daniela	74 %	Daniela Sauter:	50 %	Daniela Sauter:	38 %	Daniela Sauter:	38 %	Daniela Sauter:	50 %	Daniela Sauter:	50 %
				Sauter: Dr. Georg Pollert:	24 %	Dr. Georg Pollert:	50 %	Marion Sauter:	38 %	Marion Sauter:	38 %	Marion Sauter:	50 %	Marion Sauter:	50 %

Jednatel

Dr. Georg Pollert		Dr. Georg Pollert		Theodor Niesmann		Theodor Niesmann		Dr. Bernd Klotz		Dr. Bernd Klotz		Daniela Sauter & Klaus-Dieter Bettin		Daniela Sauter & Klaus-Dieter Bettin	
MUW Mitteldeutsche UmesterungsWerke GmbH & Co. KG		MUW Mitteldeutsche UmesterungsWerke Verwaltungs GmbH		NUW Nordbrandenburger UmesterungsWerke GmbH & Co. KG		NUW Nordbrandenburger UmesterungsWerke Verwaltung GmbH		MBE Mitteldeutsche BioEnergie Verwaltung GmbH		MBE Mitteldeutsche BioEnergie GmbH & Co. KG		NBE Nordbrandenburger BioEnergie Verwaltung GmbH		NBE Nordbrandenburger BioEnergie GmbH & Co. KG	
zastoupena MUW Mitteldeutsche UmesterungsWerke GmbH				zastoupena NUW Nordbrandenburger UmesterungsWerke Verwaltung GmbH						zastoupena MBE Mitteldeutsche BioEnergie Verwaltung GmbH				zastoupena Nordbrandenburger BioEnergie Verwaltung GmbH	
Produkt: bionafta		Produkt: bionafta		Produkt: bionafta		Produkt: bionafta		Produkt: bioetanol		Produkt: bioetanol		Produkt: bioetanol		Produkt: bioetanol	
2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR
Obrat: Bilanční	110 358 000	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	4 104 087	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	12 531 681
suma: Počet zaměstnanců:	73 788 863 44	suma: Počet zaměstnanců:	48 084 0	suma: Počet zaměstnanců:	25 085 041 2	suma: Počet zaměstnanců:	28 000 0	suma: Počet zaměstnanců:	48 084 0	suma: Počet zaměstnanců:	60 894 944 76	suma: Počet zaměstnanců:	36 147 0	suma: Počet zaměstnanců:	67 919 722 65
2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR
(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)	
Obrat: Bilanční	120 000 000	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	10 200 000	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	26 135 000	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	35 300 000
suma: Počet zaměstnanců:	60 000 000 44	suma: Počet zaměstnanců:	50 000 0	suma: Počet zaměstnanců:	48 000 000 45	suma: Počet zaměstnanců:	32 000 0	suma: Počet zaměstnanců:	50 000 0	suma: Počet zaměstnanců:	60 900 000 95	suma: Počet zaměstnanců:	40.000 0	suma: Počet zaměstnanců:	70 000 000 70

odly

Bernd Sauter:	40 %	Albertina Sauter:	25 %	Bernd Sauter:	50 %	Bernd Sauter:	50 %								
Claus Sauter:	40 %	Alois Sauter:	25 %	Claus Sauter:	50 %	Claus Sauter:	50 %	Claus Sauter:	100 %	Bernd Sauter:	50 %	Bernd Sauter:	33,33 %	Bernd Sauter:	40 %
Daniela Sauter:	20 %	Bernd Sauter:	25 %	Sauter GmbH:	0 %					Claus Sauter:	50 %	Claus Sauter:	33,33 %	Claus Sauter:	20 %
		Claus Sauter:	25 %									Roland Koch:	33,33 %	Roland Koch:	40 %

Jednatel

Claus Sauter		Bernd Sauter & Alois Sauter		Bernd Sauter		Bernd Sauter		Alois Sauter		Bernd Sauter		Bernd Sauter & Roland Koch		Roland Koch	
SBE Swiss BioEnergie AG		Sauter Verpachtung GmbH		Alois Sauter Landesprodukten-Großhandlung GmbH & Co. KG		Sauter GmbH		Compos Entsorgungs GmbH		ALLEN GmbH		Autorkontor Bayern GmbH		Autokontor Vertriebs GmbH	
Obchodování s biogenními pohonnými hmotami		Pronájem, pacht, obchodování, zpracování a prodej obnovitelných surovin		zastoupen prostřednictvím Sauter GmbH Obchodování se zemědělskými produkty		Obchodování se zemědělskými produkty		Likvidace kalů z čističek a kompost		Zařízení na výrobu energie		Obsluha a prodej vozidel, doprava		Obsluha a prodej vozidel, doprava	
2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR	2004	EUR
Obrat: Bilanční	41 923 832	Obrat: Bilanční	99 610 485	Obrat: Bilanční	5 078 988	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	1 120 786	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	18 203 975	Obrat: Bilanční	3 400 000
suma: Počet zaměstnanců:	33 947 576 4	suma: Počet zaměstnanců:	54 695 450 61	suma: Počet zaměstnanců:	5 938 678 37	suma: Počet zaměstnanců:	41 790 0	suma: Počet zaměstnanců:	1 787 142 4	suma: Počet zaměstnanců:	1 442 219 0	suma: Počet zaměstnanců:	4 006 114 32	suma: Počet zaměstnanců:	1 400 000 7
2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR	2005	EUR
(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)		(Odhad)	
Obrat: Bilanční	172 220 238	Obrat: Bilanční	25 000 000	Obrat: Bilanční	4 800 000	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	1 200 000	Obrat: Bilanční	0	Obrat: Bilanční	27 000 000	Obrat: Bilanční	0
suma: Počet zaměstnanců:	95 677 910 7	suma: Počet zaměstnanců:	55 000 000 50	suma: Počet zaměstnanců:	5 900 000 37	suma: Počet zaměstnanců:	43 000 0	suma: Počet zaměstnanců:	1 800 000 4	suma: Počet zaměstnanců:	1 100 000 0	suma: Počet zaměstnanců:	6 000 000 60	suma: Počet zaměstnanců:	100 000 0